MOBLES MOBLES
J. LOPEZ
44, Carme, 44
MOBLES MOBLES

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.527.—PREU: 10 CENTIMS — BARCELONA, DIVENDRES, 13 DE JUNY DE 1930

REDACCIO I ADMINISTRACIO, CORTS CATALANES, 589, TELEFON 14016 — TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELEFON 19060

L'extraordinària animació que hi ha a la venda d'antiguitats que se celebra aquests dies a la Sala Parés, és una nova prova de la vitalitat del mercat artístic barceloní.

CRONICA

Tots guanyant

Ja està feta la gràcia; els que es dalien per la bandera tenen el joc complet. Fins ara els en deixaven exhibir una, d'avui endavant hauran d'arborar dues; és ben explicable, doncs, la profunda satisfacció que revelen certs comentaristes, sobretot el benaventurat que m'al·ludeix qualificant-me de periodista republicà — ¿per què republicanot? Hauria estat molt més atuïdor encara —. Aquest nou company té el do de desafinar perpètuament; és el perill de tots els conversos, dels pervinguts en aquestes coses que no es poden aprendre com qui ingereix un manual. Altrament, comprenc que aquesta qüestió de les banderes l'estimuli a l'atac; en altres ocasions la seva robusta inspiració poètica havia trobat tema en un d'aquests símbols; ara pot disposar de tots dos sense rubor, i ho agraeix.

I encara un altre motiu d'alegria: resolt el petit inconvenient de la prohibició, es pot ésser ministerial sense escrúpols; fet i fet, no hi havia altra dificultat sinó aquesta; doncs tot està arreglat, no cal dissimular més. Ja es pot declarar monàrquic i dinàstic, que no ho enyaran. Al cap d'avall, ell que, per un voler de l'atzar, vingué al món de la política catalana per un retruc de l'aventura de Espanya gran, es deu trobar com el peix a l'aigua en aquesta situació; després de les vicissituds d'aquests anys torna a ésser ministerial igual que quan va començar, té raó de creure que estem de sort, i fa bé de celebrar-ho. Mentrestant, però, els que no havem vingut de tan lluny ni ens havem pairalitzat tan modernament, seguirem mantenint el nostre criteri sobre la quincalla, i amb més fermesa que abans. No ens fa pas res que ens digui republicans—ah, plaga!—, perquè en som i n'hem estat sempre: quan ell tot just començava a habituar-se a l'esgrima de la corbella, ja n'érem, però no se n'adonava.

Vaja, res: qui no està content és perquè no vol. Abans en matèria de bandera i d'idioma hi havia una gran vaguetat; ara les coses han estat precisades convenientment i d'una manera definitiva; hom sap què pot fer . . . .

D'avui endavant, feliçment, els dubtes no seran possibles; la R. O. complementària, en aquest punt té tota la claredat desitjable.

Té raó el meu estimat company: el Govern ha complert la seva paraula; no deu ésser pas ell sol que té motius d'alegrar-se'n. Potser serà la primera vegada que un Govern haurà realitzat la fórmula ideal del "tots guanyant".

CARLES CAPDEVILA

Fructidor

Un dels principals encisos de la primavera ens pervé indubtablement de la fruita. Quan el fred cessa, les maduixes s'anuncien, i amb els primers airets tebiois i embaumats de [...]sta les maduixes ja són a taula. Maduixes més perfumades que la gi[...], maduixes lleials, sempre bones, sempre reeixides i convincents. La maduixa és de totes les nostres fruites la més fidel, la més constant, sempre igualment satisfactòria.

Després vindran les cireres miro[...]s i optimistes — ¡les cireres de Sant Climent! i els albercocs (n'estimem sobretot els de pell pigada), les peres santjoanes. Després s'arriba el corteig dels préssecs: els préssecs moyans, falsos préssecs fabricats a Alemanya amb suc de tronxos i [...] de sacarina; de seguida vindran els veritables préssecs gabaigs, [...]rosos com una vella solterona, amb llur pinyol que es bada com un [...] on la balla préssega conserva [...]lla amargant i un papassastre, [...] de l'endemà de bodes; per fi els préssecs masclets, grocs, peluts, acumuladors d'aromes estivals, atletes del fruiterar. I, ja en ple estiu, les fruites ens cauen, multiformes i po[...]es, damunt les estovalles: prunes grosses i petites, opalines, grogues, [...]orades, ovoides o bé esfèriques, [...]oses o gelatinoses, dolces o agres; i el moscatell, i el picapoll, i els melons, i les cíndries; i, amb la tardor, la corrua de les avellanes, nous i ametlles, i les magranes sorprenents; i les figues, perfumades de l'Orient poètic; i les pomes i les peres d'aigua; i els codonys, d'aroma wagnerià, condensació de mediterrània anhelada per teutons, comprimits de sol de Grècia i d'Àfrica. I encara, quan s'iniciarà la caiguda de la fulla, l'arrop confitarà prodigiosament tot això en un ambient de serves podrides i embaumadores. L'arrop és la transfiguració i consagració de les fruites.

Però, aturem la desbridada imaginació i vegem ço que en realitat la gentil i garrida Pomona deixa arribar a la nostra taula.

Amb penes i treballs, després d'haver-les pagades els ulls de la cara, la serventa ens portarà unes poques fruites escarrancides: taronges vídues i desgraciades; albercocs cloròtics; cireres tumefactes, farcides de calamars; melons valencians sense color, olor ni sabor; cíndries hidròpiques i ètiques; préssecs arnats i desganyats; raïm lleganyós; peres lloques, perfumades al formol; prunes tífiques i sense feina; pomes insepultes i altres fantasmes de fruites collides en aquesta vall de llàgrimes. Només les maduixes ens pervenen cada primavera bones, iguals, lleials i assenyadores. Però la temporada de les maduixes és tan curta; aviat les maduixes són tan llunyanes... tan il·lusòries...

La nostra terra, famosa pels seus fruiterars, tan rica de sucosa i aromàtica fruita, no pot proporcionar-nos, ni pagant-la cara, la fruita que menjàrem quan érem infants — aquella fruita que ens omplí el cos i l'ànima de perfums i de sabors, i que ens saturà per sempre més de lirisme suficient per a poder sempre més esguardar amb meravellament el món. Quan volem reforçar aquesta reserva de perfums i de sabors, quan volem paladejar de nou aquell punt de partida del nostre lirisme sensual i sensitiu, hem d'anar a comprar la fruita a les botigues de seleccions i pagar les cireres a set rals la peça, els préssecs a preu de diamants.

La nostra taula ha trobat certament algun substitutiu a la penúria de fruita de la terra; les fruites d'Ultramar; les xirimoies, el caquis, la pinya d'Amèrica, aquest ananàs que ve a ésser una sublimació de la taronja i que amb gel trinxat és menjar dels déus, i acompanyada de chantilly és menjar dels semi-déus. Però, pel damunt de totes les fruites d'importació, la vulgar banana. Al final d'un gran dinar o del dinar de cada dia, davant de la fruitera curulla de fruita de la terra, coronada la pila pel ramell de bananes, abans de prendre unes cireres digerides o un cadàver d'albercoc, preferim decidir-nos per una banana. Prendré una banana, diem amb una semi-ganyota de terror i de fàstic; ens decidim per la banana per tal de mostrar-nos polits a la mestressa de la casa, de la mateixa manera que li diem: "Sí, senyora, amb moltíssim gust", quan acabada d'enviduar, ens ofereix de mostrar-nos el difunt—que ha quedat molt bé.

En aquests temps de dissipació i de crisi dels sentiments, quan veiem totes les valors morals i religioses malbaratades per les més ordinàries concupiscències i la societat, corrent-se cap a l'abism, és convenient de presentar a l'hora de la màxima despreocupació aquestes pomes revellides i deplorables, els melons agonitzants i les prunes necropolitanes: això és el "memento homo" que ens convé. Aquestes fruites ens recorden, en tant que fruites, el nostre pecat d'origen; i en tant que misèria podridura i mort, la fi que ens espera: de la terra venim i a la terra tornem! Això no és molt saludable per al cos, però ho és molt per a l'ànima, i els pagesos i exportadors fan santament bo i seleccionant la millor fruita per a la taula dels estrangers — que són gent que tant se'ns en dóna—i bo i reservant per a nosaltres aquestes miseres escorrialles.

Però, si per cas d'ací a un any—dos anys—la lliçó no ens aprofita; si, a desgrat d'aquest saludable "memento", la nostra maldat persisteix, aleshores caldrà creure que no tenim esmena i que seria inútil de continuar maldant per a procurar-nos una redempció de la qual no seríem dignes. Caldrà al capdavall obligar-nos de nou a menjar com en el temps de la nostra infància, bona fruita per tot dia. Caldrà que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre doni les ordres pertinents per al conreu natural; caldrà desistir definitivament dels costosos encara que enginyosos conreus de fruita infame — aquests curiosos però inoperants empelts de meló amb carbassa, de poma amb patata, de cireres naturals amb cireres de capell de senyora, de prunes amb sabó-moll, de préssecs amb formatge i altres hibridacions difícils. Caldrà deixar-nos de refinaments agrícoles i unificar el conreu del fruiterar.

JOAN SACS

—¡Caram! Quina flexibilitat! Aquest home és un oportunista!

FULL DE DIETARI

UNA EPOCA DE GRAN ESPECTACLE

El concurs d'aparadors que ha convocat l'Ajuntament de Barcelona, ha acabat de revelar-nos el caràcter espectacular que té la nostra època. Vivim sota l'obsessió dels diorames. Diorames històrics, diorames industrials, diorames patriòtics, diorames colonials, diorames per tot i per a tot. Allò que no pot ésser reduït a un conjunt escenogràfic on les formes i els colors agafen un relleu acusat pels reflectors elèctrics, ens sembla que no existeix.

No és pas que estiguem col·locats en aquella actitud cara als esperits lògics que malden per reduir tota realitat complexa a una fórmula simple. No som pas de l'escola de Napoleó llavors que deia: "Me'n diu més el gràfic més simple que no l'informe més llarg".

Més que no un delit de comprensió ens mena l'ànsia de l'espectacle. Volem que tot "ens entri pels ulls"; però no amb quatre línies austeres, sinó amb una certa brutalitat sensual. No amem el dibuix, que parla un llenguatge directe i fi a la vegada. Amem els volums, posats en escena per la llum, dramatitzats, melodramatitzats.

Si calgués excusar-nos d'aquest gust — cosa que ningú no ens demana — podríem dir: "Senyors, la culpa no és nostra; aquesta moda de les presentacions espectaculars que ara remarqueu als aparadors, i que abans podíeu haver notat en un estadi atlètic o en una manifestació política, és una conseqüència de la inflació urbana. Són les multituds qui, en entrar en joc, no d'una manera extraordinària, sinó d'una manera quotidiana i normal, han imposat aquest nou estil. Per fer-se entendre de la massa que circula constantment pels carrers, que omple palaus esbarjosos i àgores immenses, ha calgut desar les fórmules fines i discretes de l'avior i adoptar un llenguatge voluminós i sensacional, obvi i patètic. ¿Què hi voleu fer? La dita assegura que cada terra fa sa guerra; cada època també. Quin remei li toca?

CARLES SOLDEVILA

Els catalans d'Amèrica

Va haver-hi un temps que la vinculació espiritual dels catalans acasats a Amèrica amb llur pàtria nadiua, es feia sobretot per la lectura de "L'Esquella de la Torratxa" o "La Tomasa". Una certa emoció ramblista, una certa satisfacció de la Barcelona del 88, el record de les sarsueles de Coll i Britapaja i dels chors de Clavé, el culte mantingut del nostre arròs enciclopèdic, la truita amb mongetes i els bolets a la llauna, un sentit rudimentari de clan, basat sobretot en la catalanitat de la facècia i del renec, eren, tot plegat, elements massa febles perquè els catalans es consideressin gaire altament a si mateixos i conquerissin gaire altament la consideració d'altri. Aquells terribles escarrassos que eren els catalans, cairuts no solament en fonètica, rarament alçats damunt la condició de la menestralia i això en terres d'eloqüent i aparatosa hidalguia criolla — ells tenien sobretot el nostre clàssic orgull del gec, i l'afany independent del cap d'arengada, — no van saber recollir els avantatges que els hauria pogut procurar el fet d'haver-hi hagut catalans, una mica per tot arreu, en els moviments americans d'independència: caps polítics i militars, propagandistes i aventurers, autors d'himnes nacionals. Ni els illots catalans entre aquelles poblacions neoespanyoles, emprant només com a mesura defensiva una mena d'esquerperia i de tabola "nós amb nós" no van poder oferir cap resistència massissa a la influència assimiladora de l'ambient, i llurs fills eren "criollos", i tot sovint anticatalans; amb gran influència, potser, en aqueix fet, de la natural desproporció de to entre el pare, arribat entre un munt sòrdid d'immigrants, i la mare, per aquell escollida en haver-se ja desembarassat de la penúria, i per tant d'una condició més exteriorment afinada. Jo em penso que va ésser un fill de català i cubana qui va escriure aquella famosa corranda:

'A la orilla del barranco
canta el negro con afán:
—Dios mío, quién fuera blanco
aunque fuese catalán!

I potser també fill de pare català el qui, en una república del Pacífic, va fer córrer el nom de català com a equivalent a persona hirsuta o de geni insuportable. I no cal pas estranyar-se de les malaventures d'aquests illots lingüístics peculiars; pitjor eren mirats i més patien els gallecs; i els fills d'Itàlia (no sé si en cara dura) han estat a l'Argentina, característicament, dels qui estranyaven que parlant-se prou als manuals de la història en ús a les escoles argentines de Napoleó, no es consagrés un lloc semblant, en els de les escoles europees, a San Martín, i es revelaven italòfobs i, en el ram de la cultura, francòlatres fins a l'esnobisme.

El que fins ara he dit es refereix als nostres germans avui en dia arribats a la seixantena, o a les envistes d'ella. La gent de quaranta anys es troba en una altra posició. Llur tendència és un catalanisme radical, doblat d'una millor compenetració amb el país que els ha atorgat. Catalunya ja és més per a ells que —, per dir-ho amb un habitual diminutiu valencià — la terreta. La senten com una estirp, un ideal i un orgull. Els he sentit criticar de vegades; he sentit parlar de llur tartarinisme, de la comoditat de llur radicalisme, de llur imperfecta discriminació de valors. Però jo miro amb optimisme la innegable promoció que han aconseguit. Si llur general entonació alguna vegada recorda la dels nostres viatjants de comerç de vint anys ha, això no vol dir sinó que a desgrat de totes les dificultats d'inicial impreparació, d'incomunicació i de llunyania, són, a llur manera, en la nostra mateixa via evolutiva; ¿no en duem encara senyals, nosaltres, del verbalisme protestatari, de l'il·lusionisme, de l'aldarull inerme? L'únic retret que jo els faria és el de la imperfecta catalanització (com passa tot sovint) de llurs fills. Avui en dia hem fet, indirectament, grans coses, nosaltres, per als catalans d'Amèrica. Hem internacionalitzat la reputació de Barcelona, i els assoliments de la seva cultura i les seves requestes de justícia. Hem escatit els nostres antecedents, hem disciplinat la nostra parla, hem enriquit i educat el nostre ideal. Els nostres germans d'Amèrica de tot junt n'han guanyat crèdit i un millor respecte. Més negoci farien els de la tongada al·ludida si encara més íntimament cerquessin d'associar-se al diari, al llibre, a les nostres propagandes, a les nostres institucions, als nostres afanys inesgotables: llur pàtria potestat en seria més qualificada, llurs fills es vanarien més d'ells, l'idioma de la llar seria el del seu cap, i en els fills naixeria la passió de venir a reafirmar-se a Barcelona, que avui ja projecta honradament damunt tots els membres del nostre llinatge i llurs successors.

Dels darrers emigrats a Amèrica, dels qui tenen de vint a trenta anys, n'espero sobretot aquesta decisiva evolució. Que cap no vulgui renunciar a la nova dignitat del nom de català. No es conhortaran de parlar abrivadament de política tot prenent cafè, al casino, per a després, una vegada a casa, convertir-s'hi en una mena de modestos pensionistes, heterogenis de llur mateixa família. No n'hi haurà prou, per a ells, de reflectir el desig col·lectiu; els caldrà de reflectir la cultura, sense la qual el dret fóra un paper mullat, els caldrà de documentar i d'afinar llur consciència, per a salvar en llur progènie el vincle secular. Deures compatibles àdhuc amb la naturalització en aquells països novells, que les circumstàncies poden aconsellar, i que la creixent preparació dels nous emigrants facilitarà cada vegada més. Tant-de-bo que els cursets de "Palestra" s'hi poguessin popularitzar, si més no, en forma de llibres; tant-de-bo que LA PUBLICITAT arribés a editar un resum setmanal de llurs articles i noves per als catalans a l'estranger, per l'estil del tan interessant del "Manchester Guardian". Car no bastant, en definitiva, que els catalans fora de la seva pàtria, es reclamin del nou prestigi de llur mare, hom hauria de facilitar-los els mitjans perquè cada un el mereixés individualment. Al capdavall, el problema dels catalans d'Amèrica no és sinó una modalitat (una mica més patètica), del problema de tots els catalans.

BELLAFILA

Accident al Roine

Lió, 12. — Una barca de pesca, arrossegada pel corrent, anà a estrellar-se contra un dels pilans d'un pont del riu. Han resultat morts els seus dos ocupants. — Fabra.

Accident a Sant Pere, de Roma

Ciutat del Vaticà, 12. — S'ha sabut que quan el Sant Pare es dirigia a la Basílica de Sant Pere per tal de rebre una delegació d'obrers, va caure un gran cristall del rellotge que hi ha a la paret i caigué trencat en milers de trossos davant la tribuna que havia d'ocupar el Pontífex en la cerimònia.

Sortosament, l'accident no causà danys personals. — Fabra.

El president brasiler als EE. UU.

Nova York, 12. — Ha arribat a aquesta ciutat el nou president electe del Brasil, senyor Juli Prestes, el qual es proposa visitar el senyor Hoover. En desembarcar, les bateries el saludaren amb vint-i-una salves, i seguit d'una brillant comitiva es traslladà a l'Ajuntament, on va ésser rebut per l'alcalde, Mr. Walker.

Demà el president del Brasil es dirigirà a Washington. — Fabra.

Els accidents ferroviaris

Mèxic, 12. — A conseqüència d'un esfondrament que s'ha produït a la via del tren, com a resultat de les recents pluges, ha descarrilat un ferrocarril de viatgers entre les estacions de Jalapa i Veracruz.

Han resultat vint ferits, alguns dels quals ho són de gravetat. — Fabra.

El príncep de Galles havia jugat al golf en diumenge

Londres, 12. — El "Daily Chronicle" anuncia que un grup de puritans joves de Cardiff ha telegrafiat al príncep de Galles, en protesta del fet que aquest hagi jugat al golf en diumenge. — Fabra.

La tuberculosi a l'Hospital de Lubeck

Lubeck, 12. — El doctor Deycke, director de l'Hospital, ha estat destituït a deman adpròpia.

Com hom recordarà, és en aquest hospital on han mort cap a 30 nens, de resultes d'haver estat vacunats contra la tuberculosi. — Fabra.

COMENTARI

La prosa de Verdaguer

Mossèn Verdaguer torna a estar de moda, i d'això ja fa uns quants anys, i segurament la gent de lletres no pretendrà mai més tapar amb llurs barrets aquest astre de primera magnitud. En aquesta qüestió, el poble ha tingut més bon olfacte que un determinat sector dels nostres intel·lectuals. Cap a l'any 1910, al fort del noucentisme, era de bon to desvaloritzar, quasi menysprear, l'obra de Verdaguer. Aquesta posició potser no era filla de l'esnobisme, com succeïa amb la campanya sorda contra el teatre, i de la qual encara patim les conseqüències: els verdaguerians, i entre ells alguns mestres en Gai Saber, creien que Verdaguer és imitable, i en el reconeixement d'aquest mestratge hi havia la suposició inconfessada que Verdaguer representa la teoria de la facilitat i la llicència de fer versos popularistes i plebeus.

Avui, l'únic poeta avantguardista que tenim, Sebastià Sànchez Juan, no es cansa de repetir que Verdaguer és el nostre poeta màxim. I tothom reconeix que Verdaguer és el principal geni de l'idioma. La prova definitiva de l'excel·lència de Verdaguer ens l'ofereix la seva obra en prosa, demostració que no podríem demanar als poetes catalans d'un llarg període ni a certs poetes moderns que només parlen en vers, com els dels pobles primitius.

En el volum X de les Obres Completes que publica la Llibreria Catalònia podem rellegir la major part de l'obra en prosa de mossèn Verdaguer. El llibre conté el "Dietari d'un pelegrí a Terra Santa", la col·lecció d'articles titulats "En defensa pròpia", i, per torna, un assaig del P. Miquel d'Esplugues sobre "La tragèdia de Verdaguer".

Si consideréssim la prosa de Verdaguer com un monument d'utilitat pública ens faríem l'obligació de visitar-lo sovint. La prosa de Verdaguer no ha estat superada. Després de Verdaguer i amb la influència del naturalisme francès i sota la terrible moda dels dialectalismes va néixer la preocupació de demostrar que l'idioma pot fer prodigis i igualar la màquina fotogràfica. Els representants més eminents d'aquesta literatura de laboratori, literatura de gent desenfeinada, són Joaquim Ruyra i Víctor Català. Després de l'Avenç i Joventut va venir el Noucentisme, i la prosa catalana es va abarrocar i va perdre gràcia. El període actual, l'època dels diaris, ha superat el Noucentisme i el naturalisme. El gust de l'època i l'estilització deguda a Pompeu Fabra han europeïtzat l'idioma. Però el millor clàssic modern en prosa és encara Verdaguer, i en són la millor mostra el "Dietari d'un pelegrí a Terra Santa" i "Els jardins de Salomó". En els articles "En defensa pròpia", Verdaguer és molt inferior. Sense l'element descriptiu l'estil de Verdaguer s'esllanguiex.

La prosa del "Dietari" i dels "Jardins", si ens fem càrrec de les tares de l'època i de l'infantilisme verdaguerià, és un model incomparable. Amb un bon gust i un instint admirables espigola en el llenguatge dialectal només els mots que poden ésser dignament incorporats a l'idioma. Joubert, que qualificava de cretinisme l'afició als dialectalismes, no hauria tingut res a dir de l'idioma literari que mossèn Verdaguer va haver d'inventar. La principal característica de la prosa de Verdaguer és que té gust de país. L'estil és assistit per un llenguatge benfarjat i una flaire de ruralisme. I darrera l'estil hi ha un home humaníssim. Una gran part de la prosa catalana moderna, tot i essent correctíssima i catalaníssima, és fada, i podria passar per una excel·lent traducció. No m'estendré sobre aquest fenomen, perquè és un misteri literari que no sé on comença ni on acaba.

Convingut que el "Dietari" és un instrument utilíssim i que hem de mantenir amb la prosa de Verdaguer un comerç freqüent, caldrà que ens abstinguem de pensar en la possibilitat d'una imitació. La suggestió de la gràcia de Verdaguer ha creat la prosa que podríem dir-ne de capellà. Mossèn Verdaguer no hi té cap culpa en aquest gastament literari, ni en la hipèrbaton, els preciosismes i l'afemellament que caracteritzen la prosa de capellà. Certament, hi ha molts mossens que escriuen com els àngels. Però els reverends que han paït la literatura de monges i que segueixen considerant la retòrica com una assignatura han creat l'estil que en direm de capellà, imitat per altres persones que no tenen res de reverend ni d'eminent, i que no cal confondre amb els escriptors influïts pel Noucentisme.

Escauria a Verdaguer el qualificatiu de mel·liflu. Aquest mot concretaria tots els misteris literaris de l'obra de Verdaguer i el principal de tots: la gràcia, i explicaria el fenomen de l'enlluernament dels que l'han pastitxat.—M. B.

El bibliòfil busca el seu llibre de cuina

(De "Le Rire".)

BORSA - FINANCES

Index de preus a l'engròs

Setmana fins al 6 de juny

Estats Units. — Del Prof. Irwing Fisher, 87.6 contra 87.8.

França. — Del Dr. Scheibler, 81.4 contra 81.7.

Alemanya. — Del Dr. Scheibler, 93.7 contra 97.5.

Anglaterra. — Del Prof. Norman Crump, 79.8 contra 80.1.

Itàlia. — Cambra de Comerç de Milà, 64.0 contra 64.5.

Base 100 promedi preus de 1926.

Index de cotitzacions de valors

Setmana fins al 6 de juny

Nova York. — Del Prof. Irwing Fisher, 132.6 contra 153.8.

París. — Del Dr. Scheibler, 126 contra 130.5.

Berlín. — Del Dr. Scheibler, 88.2 contra 90.9.

Londres. — Del Prof. Norman Crump, 90.6 contra 93.8.

Base 100 cotitzacions promedi 1926.

L'emprèstit or espanyol

El dia 13 de juny, divendres, seran introduïdes a la Borsa d'Amsterdam obligacions del Tresor espanyol per valor de 600.000 pessetes or, a 93 1-4.

Els pagaments d'Hisenda

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat els següents pagaments:

Pere Anguera, 1.000 pessetes; Teodofi Aznar, 3.000; Josep Basha, 1.250; Lluís Bou, 1.000; Maria Calzada, 725'35; Rafel Clauria, 1.000; Jacint Càrol, 23'35; Joan Gracian, 325; Jesús Gil, 971'17; Rafel Gispert, 6.711'50; Ramir Nortet, pessetes 15.287'50; Ferran Merlo, 1.000; Angel Muñoz, 500; Frederic Nogués, 4.000; Ildefons Paredes, 4.499; Enric Pla, 290'62; Mercè Raso, pessetes 1.462'50; Ricard Rowe, 200; Salvador Solà, 40'50; Marcelí Solar, 700; secretari Juntes Administratives, 1.905; Joaquim Sagrera, 4.000; Joan Tomàs, 250; La Unica, 141'66; Pere Germans, 360'79; Dipositari pagador, 485'88; Josefa Cos, 670'57.

* * *

S'ha tramès el següent telegrama:

"Excm. Sr. ministre Hisenda. — Madrid. — Lliga Defensa Industrial i Comercial, davant baixa persistent nostra moneda, crida respectuosament atenció V. E. sobre perjudicis gravíssims que això ocasiona economia nacional. Des de adveniment aquest Govern esperem mesures conduents afiançar situació, veient contràriament que aquesta és de cada dia més insuportable. Lamentem profundament estat actual i preguem enèrgica actuació Govern encaminada a prevenir manejos especulaci ói acostar-nos al més ràpid possible a la normalitat, abans no es produeixin danys irreparables que ja considerem imminents.

El saluda atentament. — Baltasar Fiol, president."

ANUNCIS MERCANTILS

COMPANYIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

COMITE DE BARCELONA

Des del dia 1 de juliol vinent tots els dies no feriats, de nou a dotze, llevat dels dissabtes, estarà obert a les Caixes d'aquesta Companyia de Barcelona i Madrid el pagament dels cupons que venceran el 30 de l'actual, de les obligacions següents:

	Ptes.
2 1/4 % de 1864	4'75
2 1/4 % de 1878	4'80
2 1/4 % de 1883	5'03
4 % Sèrie C, de 1902	9'05
4 1/2 % Sèrie E, de 1914	5'065
5 % Sèrie F, de 1918	5'63
6 % Sèrie G, de 1921	6'74
5 1/2 % Sèrie H, de 1923	6'195
6 % Sèrie I, de 1924	6'73
5 % Sèrie J, de 1927	5'62

deducció feta dels impostos.

Els cupons hauran de presentar-se acompanyats de les factures de llur numeració, de menor a major, les quals es facilitaran en blanc pel Servei de Títols.

Els senyors que tinguin dipositades llurs obligacions a les Caixes d'aquest Comitè, només hauran de presentar llur resguard per ésser ja plenes per l'esmentat Servei les factures corresponents.

Barcelona, 12 de juny de 1930. — P. A. del C., el secretari, Pau Cavestany.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND "ASLAND"

El vinent dia 16, a les deu del matí, tindrà lloc a les oficines d'aquesta Societat, Passeig de Gràcia, núm. 45, principal, l'amortització per sorteig, amb intervenció de notari públic, de 140 obligacions hipotecàries Villaluenga 6 per 100, o sigui de les emeses per aquesta Companyia a 11 de febrer de 1926. Podran assistir al dit acte els senyors que acreditin posseir obligacions de la dita emissió.

Barcelona, 12 de juny de 1930. — El secretari general, E. Moliné i Brasés.

OBLIGACIONISTES DE F. C. CATALANS

La Mútua d'Obligacionistes de C. de S. P. adverteix una vegada més que tots els que aspirin a fer prevaler llurs drets hipotecaris han d'ABSTENIR-SE D'ESTAMPILLAR. Tinguin present que els títols sofreixen una depreciació "ipso facto" de CINC ENTERS EN ESSER ESTAMPILLATS, la qual cosa és evident en ésser comparats amb els que no ho són.

Per a orientar l'opinió pública (i en especial els tenedors d'obligacions) sobre aquest problema, la Mútua ha organitzat una conferència pública a càrrec del vocal senyor J. Soler Aguilà. Tindrà lloc el dia 19 (dijous vinent), a les onze del matí, al Teatre Romea.

El C. D. de la Mútua

Cotitzacions oficials comunicades pel BANC DE CATALUNYA

[illegible] MADRID [illegible]

Interior 4 %	72'50
Amortitzable 5 % 1900	93'50
" 5 % 1927 lliure	102'20
" 5 % 1927 amb i.	87'25
Cèdules Crèdit Local 5 %	87'00
" " 5 1/2 %	92'25
" " 6 %	99'90
Accions Banc d'Espanya	592'00
" Banc Crèdit Local	251'00
" Sucrera preferents	
" Sucrera ordinàries	72'25
" Felguera	97'00
" Nord	540'00
" Alacant	509'00
" Andaluses	
" Petrolis	1092
" Explosius	139

BORSES ESTRANGERES

PARIS

Accions Nord d'Espanya	2470
Accions Crèdit Lyonnais	
Banque de Paris	3345
Banque de l'Union	1355

[illegible]	3745
[illegible]	3880
[illegible]	805
Rio Tinto	4575
Wagons Lits	304
[illegible]	848
Electricité & Gaz du Nord	1030
[illegible]	3350
[illegible]	17850

BERLIN

Chade acc. A-C	382
Acc. Gesfuerel	185
" A. E. G.	157 7/8
" Farben	167 3/8
" Harpener	133 5/8
" Deutsche Bank	139 1/2
" Dresdener Bank	140
Diskontogesellschaft Ant.	
R. A. T.	109
Acc. Reichsbank	280
Phoenix	98 5/8
Hapag. ac.	110 5/8
Norddeutscher Lloyd, ac.	111 3/8
Siemens und Halske	320
Deutsche Ablösungsanleihe	312
5 1/2 [illegible] Hamburger Hip.	8525

ZURIC

Chade sèrie A-B-C	2050
" D	410
" E	401
" [illegible]	93 3/4
Accions sevillanes	246
Cèdules Argentines	90 3/4
" [illegible]	87 3/4
Italo-Argentina	236
Elektrobank	1150
Motor Columbus	1032
Riegos Guadalquivir, part. f. accions	—
I. G. Chemie	918
B. Boveri	618

LONDRES

ACCIONS

Chade	18
Barcelona Traction ord.	22
" " pref.	
Brazilian Traction ord.	46 3/8
Hydroelectric Securities	44
Mexican Light & Power, ord.	32
" " " pref.	77
Ebro ord.	9 1/2
Primitiva Gas B. Aires	28

OBLIGACIONS

Colòmbia 1919	88 1/2
Uruguai 5 1/2 %	6[illegible]
Brasil 4 % 1910	54
" 5 % 1914	77
" 4 % funds	64
" 6 1/2 % 1927	87
Mèxic 5 % 1899	17
6 1/2 % Barcelona Traction	103
5 1/2 % " "	54
Argentina, cèdules 6 %	84
Mexican Tramways	33

BRUSSEL·LES

Chade	14125
Gesfuerel	
Banque de Bruxelles	1140
Banque Belge pour l'étranger	1050
Barcelona Traction	1163 1/2
Sidro Ordinàries	1748 1/2
Katanga	3377 1/2
Intertrop. Comfina	523 1/2
Société Gén. de Belgique	
[illegible]	845
Sofina	11250
M. Z. A.	
Madrid Tramway	
Nord d'Espanya	

Aquest número ha passat per la censura governativa

ANTIC BASAR ESPANYOL

Pl. Reial, 6 — M. i J. Rosich Rubiera — c. Vidre

Papereria - Objectes d'escriptori i dibuix

ANTIGUA CASA CATALA — VICH

Exigiu aquesta marca

TOTS ELS ASSISTENTS A L'APLEC EXCURSIONISTA DE VIC s'enduran com a record la capseta de pa de pessic

LLOCS DE VENDA

Carrer Serrallers, núm. 13, i al Restaurant de l'Estació.

Mosquits... Per a matar-los 'KATOL'

L'ULTIM INVENT JAPONES

DE VENDA A TOTES LES DROGUERIES

NEVERES GARANTIDES

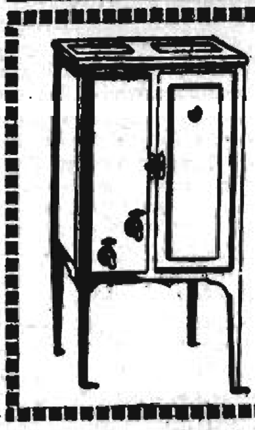

95 ptes.

Ferreteries PLAMON

Muntaner, 24 - Aragó, 279

Telèfon 31587 Telf. 77888

SOLER I TORRA G^MANS.

BANQUERS

BITLLETS

Francesos, 33'45 per 100.
Anglesos, 41'27 ptes.
Italians, 44'55 per 100.
Belgues, 118'55 per 100.
Suïssos, 164'65 per 100.
Portuguesos, 0'37 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 2'03 id.
Austria (xilling), 1'16 ptes.
Txecoslovàquia, 24'37 per 100.
Holandesos, 3'33 ptes.
Grècia, 10'72 per 100.
Suècia, 2'21 ptes.
Noruega, 2'21 ptes.
Dinamarca, 2'21 ptes.
Finlàndia, 21'70 per 100.
Romania, 4'87 per 100.
Bulgària, 5'85 per 100.
Turquia, 3'68 ptes.
Estats Units, 8'49 id.
Canadà, 8'39 id.
Argentins, 3'16 id.
Uruguais, 7'45 id.
Xilens, 0'97 id.
Brasilers, [illegible] ptes.
Bolivians, [illegible]'73 ptes.
Colombians, 7'70 ptes.
Peruans, 25'90 ptes.
Paraguai, 0'10 ptes.
Venezuela, 1'51 ptes.
Japonesos, 4'03 ptes.
Algerins, 33'20 per 100.
Egipte, 41'45 ptes.
Filipines, 3'90 ptes.
Hongria, 1'44.

OR

Alfons, 139 per 100.
Unces, 139 per 100.
4 i 2 duros, 139 per 100.
1 duro, 8 ptes.
Isabel, 160 per 100.
Francs, 158 per 100.
Lliures, 40 ptes.
Dòlars, 8'30 ptes.
Cubà, 8'20 ptes.
Mexicà nou, 160 per 100.
Venezuela, 139 per 100.
Marcs, 196 per 100.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones [illegible] els interessi la publicació immediata de les notes que ens envi[illegible] que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 13, no seran publicats fins cap de quaranta-vuit hores.

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Borsí matí: Nords, 109'10, 108'65, 108'80; Alacants, 102'30, 102'20; Andalusos, 53'00, 52'90; Plates, 42'00; Volonial, 106'50; Explosius, 219, 218; Aeri Montserrat, 28'25, 28'15; Mines Rif, 115, 114'50; Filipines, 436; Chades, 673, 671; Fords, 249, 248.

Borsa tarda: Nords, 108'30, 107'85, 108'50; Alacants, 101'80, 102'10, 102; Aeri Montserrat, 28'25; Docks, 25'00; Banc Catalunya, 100'50; Colonial, 106'25, 106'50; Gas, 144; Filipines, 435, 436; Chade, 670, 674, 671; Explosius, 216'50, 216, 218; Mines Rif, 114'15, 114'75; Fords, 247, 249; Felgueras, 97'25; Sucreres, 73'25, 73'00, 73'25; Petrolis, 9'70; Deute Amortitzable, 72'20.

Borsí nit: Nords, 108'60; Alacants, 101'90; Andalusos, 52'50, 52'45; Transversal, 50'25; Aigües, 213'50; Chades, 672.

COMPTAT: Valors encara no compresos en el Butlletí Oficial

Emprèstit Costa Rica.	129'50
C.a General del Suro.	82'00
Bons Unió Salinera	99'35
Obligacions Gros	102'50

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS	
Mancomunitat 1914	80'00*
" 1920	73'00*
Obligns. Prov. 6%	100'50
C. C. Comunal.	83'00*
Diputacions velles	83'50*
Ajunt. Badalona.	93'00
Ajunt. Barc. antre.	77'50*
" 1906 B.	
" 1906 C.	77'75*
" 1907 D.	73'50*
" 1910 D.	78'25*
" 1912 B.	76'00
" 1912 E.	73'00*
" 1913 F.	71'50*
" 1913 B.	75'25
" 1916 B.	76'50*
" 1917 B.	76'25*
" 1918 B.	76'50*
" 1919 B.	76'50*
" 1920 B.	76'50
" 1921 6%	95'75
" 1922 6% Exp.	100'00
" 1922 5%	80'65
Eixample 1907.	91'75*
" 1918.	93'00
" 1907.	95'75
Bons Reforma	82'50
Ajunt. València 6%	85'65
" Sevilla Exp.	97'00
" Màlaga	100'00
DIVERSOS	
Port Barcna. 1905.	97'00*
" " 1903.	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	96'00*
Gijón-Musel	88'00*
Marroc 5%	91'00*
Banc Hipotecari 5%	99'75*
" " 6%	112'00*
Caixa d'Emissions	91'75
C. C. Local 6%	99'85
C. C. Local 5 1/2	92'00
C. C. Local interpv.	86'75
Cèdules Argentines.	2'245

DEUTES DE L'ESTAT		
Interior 4%	A.	73'75
"	B.	73'70
"	C.	72'70
"	D.	72'80*
"	E.	72'40
"	F.	72'50*
"	G. H.	73'00
Exterior 4%	A.	86'70
"	B.	86'00
"	C.	85'30
"	D.	84'85
"	E.	84'00
"	F.	84'00
"	G. H.	86'00
Amor. 1920 5%	A.	93'70
"	B.	93'40
"	C.	93'60
"	D.	93'10
"	E.	92'50*
"	F.	93'00*
Amor. 1927 5%	A.	87'60
"	B.	87'55
"	C.	87'55
"	D.	87'40
"	E.	87'20*
(amb impostos)		
Amor. 1926 5%	A.	103'40
"	B.	103'00
"	C.	103'00
"	D.	103'20*
"	E.	100'50*
Amor. 1927 5%	A.	103'40
"	B.	103'00
"	C.	103'00
"	D.	103'20*
"	E.	102'30*
"	F.	102'20
Deute Ferroviari		101'90
(sense impostos)		
OBLIGS. FERROCARRILS		
Nord 1.a hip. 3%		71'85
" 2.a "		71'35
" 3.a "		72'75
Nord 4.a Sèrie		72'35*

Nord 5.a hip. 3%	71'75*
Pamplona	88'84
Prioritat	75'35
Lleida a Reus	74'50*
Astúries 1.a	71'50
" 2.a	71'50
" 3.a	71'50*
Segòvia 3%	69'25*
Almansa 4%	83'00
" Adherits	73'00
Sant Joan 3%	74'35*
Alsàsua 4 1/2 %	89'00*
Osca 6%	84'50*
Nord 6%	104'25*
Valencianes 5 1/2	101'00
Alar-Santander	95'00
Alacant 1.a 3%	70'00
" 2.a 3%	93'15
" 3.a 3%	92'40
M. Z. A. A 5%	98'25
" B 4 1/2%	83'85
" C 4%	79'75
" D 4%	79'25
" E 4 1/2%	85'50*
" F 5%	96'75
" G 6%	104'50
" H	101'85
" I	104'50
Francès 3 1/4%	67'65
" 3 1/4%	64'50*
Directes 3 1/4%	68'00
Badajoz 5%	100'75
Orense primitiva	46'25
" prioritat 3%	63'00
Andal. 1.a fix 3%	58'35
" 1.a variable	38'75
" 2.a fix 3%	56'25
" 2.a variable	39'50*
" 1907	39'75*
" B 4 1/2 %	73'00
Andaluses 6%	98'50*
Oest 2a	34'00*
" variable	36'00*
Oest 3a	37'50*
" variable	25'25*
Secundària 4%	69'00
Manresa-Berga 5%	87'00*
Sarrià a Barna. 6%	100'00*

Fer. Catalunya 5%	79'00
" " 6%	98'00*
F. C. Catalans vells	
" " nous	
Tànger a Fez 6%	104'25*
Cremallera 6%	100'50*
Gran Metro 6%	95'00*
Transversal 6%	87'85
OBLIGS. INDUSTRIALS	
C. de Tramvies 4%	81'50*
" " 5%	89'25
Tram. B. E. G. 4%	77'00
" " 5%	98'00*
" S. Andreu 4%	77'00*
C. B. El. 1913 5%	95'50
" " 1920 6%	102'25*
Unió Elèctrica 6%	102'85
Aigües Barna. 5%	97'25*
" " D 6%	103'50
" València 6%	101'00*
Catalana Gas i El.:	
E 4 1/2%	91'00
F 4 1/2%	90'50*
G 6%	103'00
Energia 5%	95'25*
" 6%	101'50*
" Bons 6%	102'75
E. [illegible] F. Mot. 6%	94'00*
C. P. F. Bons 7%	101'15*
H. A. Elec. 6%	105'00*
H. A. El. Bons 6%	115'00*
Transatlàntica 4%	78'50
" 6% 1920 V.	93'00*
" 6% 1922 n.	99'00
" 5 1/2% esp.	94'75
" 5 1/2% cns.	95'85
Cooperativa Fl. El.	99'00
E. Cons. Naval 6%	100'50*
" " Bons 6%	101'00*
U. Naval Llevant	100'75
" " 6% [illegible]	88'00*
Asland 7%	105'00*
" 6%	100'00*
Hullera Esp.a 6%	101'25*

F. d'Obres 4 1/2 %	93'00*
" 5%	89'75*
" 1925	101'50*
Cons. i Pavim. 6%	94'50*
Prodduc. Pirelli 6%	100'00*
Colonia Güell 6%	90'75*
Potassa Súria 7%	104'00*
Regants Ebre 5%	98'75*
" Llevant 6%	100'75*
" Bons 6%	102'25*
" E. G. 6%	92'50*
Teneria Mod. 7%	94'00
Alts F. d'And. 6%	99'25*
Sucrera Esp.a 6%	110'50*
U. Salinera Esp.a	103'25*
ACCIONS	
Banc d'Espanya	586'00
Banc de Catalunya	100'00
Canal Ebre	49'00*
Petrolis	131'50*
Catalana D	125'00
" E	120'00*
" F. pf. 6%	103'00
C. Transatlàntica O	60'00*
" " P	65'00*
Espanya Industrial	255'00*
Hispano Suïssa	167'00*
Hulleres	124'00
Indúst. Agrícoles	320'00*
M. T. Marítima	97'00*
Transmediterrània	221'00
Telefònica 7% P.	107'35
Fun. Montjuïc O.	99'00
" " Fdr.	138'00*
T. Barna. S. A. Ord	102'00
T. Barna. S.A. P 7%	109'00
T. Barna. S.A. P 6%	98'50

NOTA.—Els canvis assenyalats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

CANVI DE L'OR

Alfons	150'00
Isabel	151'00
Unces 1 1/2 unces	150'00
Petites	150'00
França	150'00
Lliures	37'75
Dòlars	7'75
Quilo de plata	100'00
Quilo de plati	13.000

DIVISES

Borsa de Barcelona

França	33'45
Suïssos	164'65
Belgues or	118'55
Lires	44'55
Lliures	41'27
Dòlars	8'49 1/4
Peso argentí	3'16
Marcs	2'03

BORSA PARIS

	Tanca	Després
Londres	123815	123'81
Nova York	25'485	25'48
Bèlgica	355'50	355'50
Espanya	301	300
Itàlia		133'50
Suïssa	493'75	493'75
Dinamarca		
Holanda	1025	102475
Noruega		
Suècia	684'50	
Praga	7500	
Romania	1518	
Hongria		
Viena		
Alemanya	608'50	608

Borsa Londres

Nova York	[illegible]
Holanda	[illegible]
França	[illegible]
Bèlgica	[illegible]
Itàlia	[illegible]
Alemanya	[illegible]
Suïssa	[illegible]
Espanya	[illegible]
Dinamarca	[illegible]
Suècia	[illegible]
Noruega	[illegible]
Lisboa	[illegible]
Praga	[illegible]
Àustria	[illegible]
Argentina	[illegible]
Rio Janeiro	[illegible]
Montevideo	[illegible]
Xile	[illegible]
Buenos Aires	[illegible]

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	MESOS	TANQUES Precedent	TANQUES D'avui	Alça	Baixa
Cafè Nova York	Juliol	7'80	7'60		
	Setembre	7'73	7'53		
	Desembre	7'47	7'28		
Sucre Nova York	Setembre	1'44	1'44		
	Desembre	1'54	1'54		
	Gener	1'57	1'57		
Sucre Londres	Agost	8,6	8.4 1/2	1 1/2	
Blat Xicago	Juliol	104 3/4	103 1/8		1 5/8
	Setembre	107 3/4	106 1/8		1 5/8
	Desembre	112 3/8	111		1 3/8
Moresc Xicago	Juliol	80 1/2	79 5/8		1/2
	Setembre	80 7/8	80 5/8		1/4
	Desembre	75 1/8	74 5/8		1/2
Blat Liverpool	Juliol	8.0 1/8	7.10 1/2		2
	Octubre	8.0 1/8	7.11 1/4		7/8
	Desembre	8.3 3/8	8.0 3/4		1 7/8
Metalls - Londres					
Coure comptat		50.16.3	49.05.0		28.6
" 3 mesos		54.03.9	50.01.3		10.0
Estany comptat		135.02.6	134.18.9		14.3
" 3 mesos		137.08.9	136.16.3		12.6
Plom comptat		18.00.0	17.07.6		10.0
" termini		18.08.0	18.09.0		
Zinc comptat		18.10.0	18.11.3	1.3	
" termini		17.02.6	17.03.6		

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Aragó i Navarra s. clas.	45 a 47 1/2
Castella superior	42 1/2 " 43
Castella corrent	41 " 41 1/2
Castella empedrats	40 " 40 1/2
Manxa	44 " 44 1/2
Extremadura corrent	" 41
Extremadura crucher	" 43
Penedès i comarca	" 47
Urgell	47 " 47 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata Nou	49 " 50
Moresc Plata vell	46 " 47
Moresc Danubi	42 " 43
Ordi Extrem.a i Manxa	
Ordi Urgell comarca	34 " 34 1/2
Civada Extremadura	33 " 33 1/2
Civada Manxa	
Escaiola	110 " 119

ARROS

Bomba Calasparra	120 a 125
Bomba	105 " 110
Selecte	55 " 57
Matisat	53 " 57
Benlloch O.	52 " 53
Trencat	40 " 41
Farina d'arròs	42 " 44

LLEGUMS

Llentiles s. procedència	100 a 125
Faves estrangeres	49 " 50 1/2
Faves Extrem.a o And.a	
Faves Llobregat	50 " 50 1/2
Favons Extrem. o And.	
Favons estrangers	48 " 51
Veces estrangeres	49 " 48
Veces Andalusia	
Erps	41 " 41 1/2
Pitus	40 " 41
Guixes	40 " 48

MONGETES

Gallegues	70 a 75
Astúries	98 " 100
Castella	110 " 120
Mallorca	104 " 106
Prat	110 " 112
Urgell i comarca	105 " 110
València s. classe	102 " 105

CIGRONS

Saúc	185 a 200
Blancs ar. alf. 44/46	118 " 120
Blancs ar. alf 48/50	110 " 112
Blancs ar. alf 52/54	100 " 102
Blancs ar. alf. 58/60	92 " 94
Blancs ar. alf 60/65	75 " 76
Pelons	75 " 80
Mexicans s. tamany	90 " 125

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	85 a 95
Extra local	66 " 68
Corrent local	60 " 64
Extra blanca Castella	66 " 68
Blanca corrent Castella	60 " 63
Baixa	44 " 45

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	25 a 27
Número 4	23 " 24
Segones	19 1/2 " 21
Terceres	17 1/2 " 18
Quartes	17 " 17 1/2

(Preus en pessetes, sac de 60 quilos, damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	16 1/2 a 17
Segonet	16 " 16 1/2
Segó	13 " 14

(Preus en rals la quartera de 70 litres sense sac, damunt carro Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Negra Vinaroç	33 1/2 a 32
Negra Castelló	33 1/2 " 34
Negra Malafera	32 1/2 " 33
Roja	30 1/2 " 31
Eivissa	26 1/2 " 27
Mallorca	26 1/2 " 27

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa estr.a	44 a 46
Polpa remolatxa país	28 " 29 1/2
Turtó de coco	30 " 31
Farina de llinosa	38 " 39

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals vell	7 1/2 " 8
Alfals nou	5 " 5 1/2
Palla Urgell	2 1/2 " 3
Palla curta	4 " 4 1/2
Fulla d'olivera	
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Castella	4 20
Erps	" 34
Titus i guixes	33 " 33
Veces Màlaga noves	" 37
Favons país nous	37 " 38
Faves país noves	38 " 38 1/2
Ordi Urgell i comarca	33 a 33 1/2
Civada Manxa	
Civada Extremadura	" 34 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

Per M. S. A. Vagons: 0 de blat; 4 de farina; 4 d'ordi.

Pel Nord. Vagons: 11 de blat; 3 de farina; 1 de civada; 4 d'ordi.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	J.	O.
Tanca anterior	804	745	750	753	762	744	7[illegible]
Obertura		736	741	745	Nom	750	
Segon telegrama	798	734	739	744	753	750	
Tanca		730	736	740	749	746	
Alça							
Baixa	6						

NOVA YORK	Disp.	Q.	M.	J.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1510	1390	1410	1478	1503	1375	138[illegible]
Obertura		1384	1409		1493	1371	
Segon telegrama		1375			1484	1368	
Tanca	1480	1108	1396	1453	1469	1398	
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	O.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	1429	1391	1409	1469	1378	1359
Segon telegrama			Nom	1459	1372	1388
Obertura						
Tanca	1390	1387	1404	1430	1372	1385
Alça						
Baixa						

EGIPTE (Liverpool)	Sakellar. G.	Sakellar	Upper G.	Upper
Tanca anterior	1192	1182	933	
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	1169	1153	909	
Alça				
Baixa				

Alexandria. Tanques del dia	A	O	D	F
Achmouni	1950	1665	1602	
	A	O	D	F
Sakellar	1639	2800	2311	2384

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Texas	Orleans	[illegible]
171*	171	170

* Representant l'actual impost del Comitè Regulador de la I. Cotonera la quantitat de ptes. 5'36 per 50 k. net de Texas, la cotització base Good Middling 13/16", resulta Ptes. 176'30 els 50 k.

Arrib. als EE. UU. en un dia.	5.000 b/s.	contra	2.000 b/s. l'any ant.
Arrib. als EE. UU. des d'1 d'agost.	8.499.000	"	9.275.000
Vendes a Liverpool.	2.000	"	3.000
Transferència	4'27 3/8		

Tallers MATAS

REPARACIONS D'AUTOMOBILS RAPIDES ECONOMIQUES I GARANTIDES

Rectificació de cilindres a 25 ptes

Maquinària i utillatge ultra moderns

València, 149 - Tel. 70692

Un magnífic exemplar de gos raça Sant Bernard

Bloc del transeünt

Tant com critiquem els nord-americans pel materialisme que els hi suposem, al capdavall nosaltres fem esforços no per imitar-los, sinó per superar-los.

Ara ens acostumem a posar al costat d'un objecte o d'un programa una xifra, com més zeros millor, amb el noble intent "d'epater le bougeois".

Segurament que cap de nosaltres s'hauria interessat tant per les il·luminàries del centre de la plaça de Catalunya si no ens haguessin advertit de bon principi que el seu cost era de quaranta mil duros.

El mateix em succeeix llegint els programes de les festes de la Joventut Catalera. No critico; simplement constato. En aquests programes se'ns promet uns jocs de llum, d'aigua i de focs, mai vistos, esfaterrants. Però per si després del que ja havem vist a l'Exposició estiguéssim curats d'espants, o ens mostréssim escèptics, el Comitè organitzador cuita a comunicar-nos unes xifres de pessetes per acabar o per començar a esfaterrar-nos.

Confesso que a mi aquest sistema em diverteix molt. I no és tan modern com sembla. Fa uns quinze anys, un amic meu em convidava sovint a sentir el seu fonògraf — llavors tenia aquest nom —. Tenia, ultra un repertori escollit, el costum d'anunciar els discos de la següent manera: Caruso, setze pessetes!

* * *

Un prec a la Companyia de Taxis Dàvid: Crec que és urgent que la direcció d'aquesta companyia Companyia des d'ara es molesti a accentuar la primera síl·laba del seu nom social. Així: Dàvid. (Encara que només sigui per fer quedar bé la seva distingida clientela.

O bé que hom s'adreci ràpidament a aquestes Acadèmies i Instituts que vetllen per la correcció de l'idioma del país per a demanar-los que rectifiquin la norma que obliga a accentuar la penúltima síl·laba de les paraules planes que no acaben amb vocal, n, o s. De manera que hom pogués pronunciar Dàvid allà on diu simplement David. (Així s'evitaria el fer quedar malament els professors de gramàtica.)

Em sembla més fàcil d'obtenir una de les dues rectificacions esmentades, o totes dues ensems, que no pas intentar de convèncer a què tornin a l'escola tota aquesta colla de petulants que diuen Dàvid allà on està escrit David.

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes
Barcelona, mes	2'50
Península ibèrica, trimestre.	7'50
Amèrica llatina " .	9'50
Altres països " .	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 12 de juny de 1930.

A la Península Ibèrica, Migdia de França i nord d'Africa persisteix el règim de cel emboirat motivat per dos mínims relatius situats a Castella i a la Mediterrània entre Balears i Algèria.

Plou abundantment i es registren tempestes en una extensa zona que travessa Espanya de N. a S., i comprèn Andalusia, tot el Centre, Aragó, Cantàbria, amb precipitacions de 32 mm. a Saragossa. Una altra zona tempestuosa de certa importància comprèn el centre de França, Suïssa i Hongria.

Als Països Bàltics, mar del Nord i meitat septentrional de França el temps és bo, a excepció del Canal de la Mànega on es registren boires.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El temps és bo amb cel tapat pel Pireneu, Girona i ribes de l'Ebre i aclarit o amb pocs núvols per la resta del país.

Ahir tarda es registraren pluges tempestuoses entre la Plana de Vic i la vall de Ribes.

Els vents són fluixos predominant els nord-ests per la zona costera i les calmes per l'interior.

Diurètic per excel·lència és el Yoghourt Danone

CONFERENCIA SOBRE TAQUIGRAFIA

Dissabte passat, a les vuit del vespre, el senyor Elies Jubert donà a l'Acadèmia Gracienca una notable conferència sobre taquigrafia. El nombrós públic, compost d'alumnes i ex-alumnes de l'Acadèmia esmentada, escoltà amb molt d'interès els alts conceptes descabdellats pel savi taquígraf, autor de la Taquigrafia Castellana i Catalana, sistema Elies, i exposà amb dades precises la facilitat amb què es pot aprendre, i que amb molt curt temps s'aconsegueix la velocitat necessària per a poder copiar la paraula de l'orador.

Al final el director de l'Acadèmia remercià al senyor Elies pel seu treball i pregà als alumnes que tinguessin ben present en llur memòria les idees exposades per l'il·lustre conferenciant.

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu anau a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

SERVEI METEOROLOGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 12 de juny de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 762.1, 762.2, 761.5 mil·límetres; 1016.1, 1016.2, 1015.3 mil·líbars; Termòmetre a l'ombra. sec, 21.4, 21.0, 21.0; humit, 18.2, 18.4, 18.6; Humitat (centèsimes de saturació): 72, 76, 78; Vent: direcció, E., E., NE.; velocitat (m. per segon), 3, 4, 4; Estat del cel: nuvolós, nuvolós, quasi tapat; Classe de núvols: Fr. Cu. St., Ci. Acu, Cu., Ast, Stcu, Cu.; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 22.0; mínima, 18.0; idem arran de terra, 15.8; Oscil·lació termomètrica, 4.0; Temperatura mitjana, 20.0; Recorregut del vent en igual període, 135 km.

LA PERGOLA

Per a la festa del FOC I DE L'AIGUA, demà, dissabte, a la nit, només es reservaran taules adquirint tiquet amb anterioritat. Es prega als senyors que l'haguessin retingut que se serveixin retirar-lo per tot el dia d'avui, a la mateixa PERGOLA, Telèfon 33924, o a l'Hotel Orient, o al Restaurant del Parc.

Al carrer de Malats, cantonada al de Sant Marian, un automòbil atropellà la nena de dos anys Felisa Glòria i li produí ferides en diverses parts del cos i la fractura de la tíbia i el peroné.

Al dispensari de Sant Andreu, on fou assistida, qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

El xofer causant de l'atropellament va ésser detingut.

Al carrer de Ferrers (Coll-Blanc) fou atropellat per un carro Joan Lluís Selma, de 28 anys.

Resultà amb lesions de pronòstic reservat en una mà.

Al dispensari d'Hostafrancs foren auxiliats de ferides causades en la topada d'un tramvia amb un autocamió, al carrer de la Creu Coberta, els guàrdies de seguretat Josep Soto, Francesc Sans i Enseminià Soto. Els dos primers passaren a la clínica de L'Aliança i el tercer al seu domicili.

Varen sofrir també ferides lleus els tramviaris Joan Blanco i Tomàs Fernàndez, els quals foren traslladats a llurs domicilis.

Una bicicleta atropellà al carrer del Torrent Perales, de la barriada d'Hostafrancs, el nen de cinc anys Guerau Gonzàlez.

Li produí una ferida contusa al cap que fou qualificada de pronòstic reservat al dispensari corresponent on va ésser assistit.

Gabriel Frandes Mascans, de trenta-tres anys, treballant a bord del vapor "Sitio", ancorat al moll d'Espanya, sofrí un accident del qual va resultar amb una contusió al cap i commoció cerebral.

Fou assistit a la casa de socors del Port, on qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

Al passeig del Port Franc, a la barriada de Can Tunis, un automòbil atropellà el nen de 12 anys Pere Marín i li produí la fractura de la cama esquerra, en el seu terç inferior.

Fou assistit al dispensari de la barriada, on qualificaren de pronòstic reservat la dita lesió.

La comissió de la "falla" de la Ronda de Sant Antoni donarà un ball demà, dissabte, a la nit, als locals de Casa València, a honor de la dependència dels comerços d'aquella barriada, i al qual assistiran les reines dels mercats de Sant Antoni i dels Encants amb llurs respectives princeses i cort d'honor. Aquest ball serà amenitzat per dues renomenades orquestrines.

Aprovats els estatuts de la nova entitat Foment Artístic Cultural del districte primer d'aquesta ciutat, per a la constitució definitiva, nomenament de la Junta directiva i assenyalar la futura actuació, la comissió nomenada per a portar a terme els treballs preliminars convida tots els veïns del districte primer d'aquesta ciutat (hagin o no rebut la convocatòria) perquè assisteixin a la reunió que demà, dissabte, a les deu de la vetlla, se celebrarà al seu local social, Abaixadors, 10, segon.

Majestic Hotel

I RESTAURANT

Coberts a preu fix i a la carta. Orquestra. Salons especials. Bodes, banquets i festes

LES FESTES DEL MERCAT DE SANT ANTONI

Tal com vàrem publicar, aquesta nit se celebrarà en el local de "La Bohèmia Modernista" (carrer Casanova), el ball de gala alternat amb sardanes.

Aquestes seran executades per l'aplaudida Cobla Barcelona, sota el següent programa:

"Juny", Garreta; "Mar de Xalop", Bou; "Les nenes de l'Amigó", Duran; "Competència", Coll; "Jovenívola", Gratacós; "Santa Espina", Morera.

El local estarà completament adornat amb plantes i flors.

Hi assistiran les que foren nomenades reines dels mercats juntament amb la reina de les reines i dames d'honor.

Per a invitacions, a la Direcció del Mercat de Sant Antoni.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular dimarts vinent, a dos quarts de vuit de la nit, donarà una conferència sobre el tema "L'estètica, disciplina filosòfica", el professor d'aquesta Universitat En Francesc Mirabent.

AVUI, inauguració de la Casa GENERES DE PUNT D. H.

50, Salmeron, 50

Fàbrica de Mitges ⊞ Casa fundada en 1886

IMMENS ASSORTIT EN MITGES, MITJONS, ARTICLES INTERIORS, SUETERS, PULLOVERS, VESTITS DE PUNT, VESTITS DE BANY DE SENYORA, SENYOR I NEN

Preus desconeguts fins ara a Barcelona

50-SALMERON-50

Sisè Congrés de Metges de Llengua Catalana

Dies 20, 21, 22 i 23 de juny de 1930

Les sessions tindran lloc a l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, de Barcelona

La Junta Directiva de l'Associació de Metges de Llengua Catalana es complau a invitar tots els metges i professions sanitàries de la nostra terra a aquest Congrés

Per a inscripcions: LLURIA, 7, pral. — BARCELONA

Expressos de luxe Barcelona - Amèrica

Cap al Brasil, Montevideo, Buenos Aires

11 Juliol

DUILIO

Cap a Càdiz, Veneçuela, Colòmbia, Panamà, Equador, Perú, Xile

5 Juliol

COLOMBO

Exposició de Barcelona

Els passatgers que embarquen a Barcelona tenen l'oportunitat de visitar la seva grandiosa Exposició, a més de gaudir de la rebaixa ferroviària amb motiu del dit Certamen

Agents generals: Stat. ITALIA AMERICA - BARCELONA

Barcelona, Rbla. Sta. Mònica, 1 - Madrid, Alcalà, 45

Perfum i benestar

Aquest raig de flors representat per les gotes de Colonia «Añeja» que vostè barreja amb l'aigua del rentamans o del bany o que posa en el guant de friccións, dona tremp als seus nirvis i perfum a la seva pell. Per la seva puresa i forsa alcohòlica proporciona benestar i vigoria. Té, com cap altra, qualitats excepcionals que la fan indispensable, tant a casa com en el viatge. Alivia el cansament, refresca i anima. Es salut i obtimisme.

Aigua de Colonia Añeja

FLASCÓ 2,50 LITRE 15 PTS. TIMBRE APART

PERFUMERIA GAL MADRID BUENOS AIRES LONDON NEW YORK

Utilitzeu el vostre crèdit i adquiriu

Bons de Companyia Nacional de Crèdit

Els nostres Bons són moneda que pagareu a terminis i que podreu utilitzar per a les vostres compres en més de vuitanta establiments d'aquesta ciutat

Demaneu-nos els detalls que us interessin que us els donarem de bon grat

VERGARA, 6 Telèfon 22052

Hores d'oficina: de 9'30 a 1'30 i de 3'30 a 7'30

LA POLITICA

ACCIO CATALANA A TORTOSA

Per a avui, a les deu de la vetlla, estan cridats a reunió tots els elements d'Acció Catalana a Tortosa, amb objecte de deixar definitivament formada la delegació en aquella ciutat.

Existeix gran entusiasme entre els simpatitzants a l'ideari d'Acció Catalana, i és d'esperar per a molt aviat un ressorgiment catalanesc en aquella comarca.

Segueixen amb èxit creixent els cursets de Gramàtica i d'Història de Catalunya que un grup de joves de Tortosa, aprofitant els lleures dominicals, porta a cap d'una manera exemplar.

Diversitat de banderes i règim centralista

LA PREMSA MADRILENYA I LA LLENGUA I LA BANDERA CATALANES

"La Libertad" publica el següent article d'Antoni Dubois:

"El Gobierno va a autorizar de nuevo el uso de las banderas regionales. Por primera vez, después de los siete años de Dictadura, ha ondeado la catalana en el reciente viaje regio. Y el Gobierno ha redactado un decreto regulando el uso de los emblemas sagrados.

Con ello se consagra un puro sentimiento romántico. La bandera es símbolo, emblema, de las tradiciones, documento de la personalidad histórica. En un Estado unitario y centralista el uso de las banderas regionales no pasa de ser una manifestación de un rito externo. Si existe uniformidad legislativa, unidad de lengua, organismos locales sometidos al Poder central, la bandera regional no es otra cosa que un bello elemento decorativo, expresión de anhelos románticos y aspiraciones futuristas.

Para ser símbolo sería preciso la previa consagración de los ideales regionalistas. Cuando las regiones adquirieran su plena personalidad en un Estado federativo, la bandera sería el símbolo de su pasado y su presente, de su genio y de su historia. La bandera es el emblema y la cristalización de una personalidad histórica autónoma. Mientras ésta no esté consagrada, aquélla será sólo un bello signo romántico.

Si la bandera regional ha de ondear en el balcón de un Municipio sin vida propia y ha de ser saludada por los caciques y por los diputados cuneros; si ha de cobijar leyes extrañas al genio regional y norma e instituciones exóticas, y no han de llegar hasta ella los latidos íntimos de la región, la bandera no será símbolo de una actividad histórica, sino simplemente la expresión de un gesto colectivo romántico.

Por ello, creemos que el uso de las banderas regionales significa bien poco en el camino de las reivindicaciones regionalistas. Es preciso antes transformar la estructura centralista del Estado, y cuando la región sea consagrada en la ley, entonces la bandera será verdadero símbolo de una comunidad histórica dentro de la gran patria hispánica."

"UNA SORPRESA DE LA CAPSA"

Sota aquest epígraf, "Diari de Mataró" publicava el següent article de Marsal Trilla:

"Ahir un amic nostre, periodista intel·ligent, ens remracava que la manca de "Diari" el dilluns ens havia fet perdre la publicació d'una notícia interessant. El nostre amic es referia al reial decret amb el qual es deroga aquell famós que dictà el general Primo de Rivera prohibint l'ús de la nostra bandera i de la nostra llengua. Certament, des del punt de vista periodístic, la notícia tenia un vivíssim interès, car s'havia arribat a formar una atmosfera tan densa a l'entorn de les sorprenents concessions que ens havien de fer a conseqüència de les darreres reials jornades a Catalunya, que molta gent no dormia ni vivia tranquil·la esperant l'anunciat esdeveniment. Convingut que la capsa de sorpreses s'obriria en la primera reunió que celebressin els ministres en trobar-se tots a Madrid amb la Cort, la data i l'hora senyalades semblaven d'aquelles que en el teatre marquen unes campanades esglaiadores.

A la fi, la capsa de sorpreses s'ha obert i el famós decret ha estat publicat a so de timbals i trompetes. Ahir mateix el President de la Diputació i l'alcalde de Barcelona hissaren en senyal païs clavats—definitivament?—en les respectives façanes dels palaus que regenten la bandera barrada, després d'haver fixat més amunt la de l'Estat.

La satisfacció dels dos personatges devia ésser immensa en aquells moments. Un d'ells, el senyor Maluquer, commogut per l'emoció, la tradueix en un telegrama segons el qual les pedres del vell Palau de la Generalitat es van sentir estremir de glòria. La imatge emprada pel senyor President de la Diputació de Barcelona és perfectament literària i àdhuc fa bonic. El que no ens atreviríem assegurar és la seva justesa ni l'oportunitat. En aquests moments, però, hem de tenir en compte que hi ha una censura tan rigorosa, almenys, com la del règim dictatorial anterior i que el propi decret, tan inofensiu i tan plaent per a les ànimes candoroses, és un glavi que penja damunt la llibertat de l'escriptor. Els que tingueu prou equanimitat per a no deixar-vos enlluernar de paraules interessades que tergiversen els conceptes i decanten l'aigua cap el propi molí, examineu el contingut d'aquest decret que se'ns atorga com una gràcia. Sospeseu els anunciats derogatius i els "però" que els complementen i després, un cop fet aquest examen amb independència d'esperit, confesseu clarament quins guanys hi heu sabut veure.

No fa pas gaires dies, en aquest mateix lloc, declaràvem la nostra disconformitat amb els que acceptaven ésser tractats, encara, com infants. Malgrat de tot, malgrat dels desenganys i les desil·lusions que ha sofert un dia darrera l'altre, hi ha gent a qui, sens dubte, li agrada ésser tractada així i fins desitjaria que tothom l'imités. Lamentable actitud que mena al moltonisme i a l'abúlia. Es hora de desvetllar el sentiment de civilitat i de responsabilitat del nostre poble, i per a aquesta noble tasca no hi ha res millor que fer-li comprendre exactament l'abast de totes les disposicions que l'afecten, sense escamotejar-li llur veritable sentit, ocult sovint entre unes ratlles d'aparença innocent.

Ja n'hem passat masses de dies d'ajupiment i de conformisme. Ara, si és veritat que tornarem a viure la nostra vida constitucional, cal que ens redrecem i es guardem front a front la realitat i proclamem ben alt que volem gaudir tots els drets de poble major d'edat i que no es deixem enlluernar d'infantil sorpreses."

La campanya republicana

UNES MANIFESTACIONS D'INDALECI PRIETO SOBRE EL MOMENT POLITIC

Reproduïm de "Nosotros" aquest interviu amb Indaleci Prieto:

"—Los republicanos, en su afán de constituir un solo frente de verdadera izquierda, estimado como necesario para posibilitar la República, han formado, como se sabe, un bloque integrado por todos los partidos que funcionaban aislados, y se disponen a realizar una acción en común orientada hacia el fin propuesto. ¿Cree usted que los socialistas irán a formar parte de ese bloque, que ingresarán en él? —le preguntamos.

—Yo no puedo contestar en nombre de los socialistas. Sería arrogarme una representación que no tengo para este fin concreto, ni sé, por otra parte, si mis opiniones reflejarán acertadamente el pensar y el sentir del partido. Admítanse, por tanto, como expresión personal, estrictamente personal, cuantos juicios y manifestaciones salgan por mis labios en el curso de nuestra conversación. Y ahora, hecha esta salvedad, contesto a su pregunta. Estimo que los socialistas debemos ir a ese bloque, compenetrándonos y confundiéndonos con los republicanos; pero circunstancialmente, claro está, ya que hay que aceptar el imperativo categórico que la realidad del momento nos impone a todos cuantos marchamos hacia un mismo objetivo. Logrado ese objetivo, alcanzada la finalidad que nos unió, instaurada la República, los socialistas nos desgresaremos del bloque y ocuparemos íntegramente nuestro puesto. No se trata con ese unión momentánea de ir a una concentración republicano-socialista, como la que se formó en tiempos pasados, de la cual no me muestro partidario, ni, como es natural, habría de apoyar. No hay que hablar de esto. El único fin concreto que nos uniría a los socialistas con los republicanos es el que por sernos común nos obliga de una manera accidental e irremisiblemente: implantar la República.

—A juicio de usted, ¿deben ir a ese bloque los constitucionales?

—No. Porque no se sabe qué es lo que son los constitucionales. "Constitucionales" a secas, sin adjetivo que los califique, sin nombre, mejor dicho, que los defina, no quiere decir nada. "Constitucional" puede serlo un monárquico, como lo somos todos los republicanos, y, naturalmente, en nuestra marcha hacia la República no pueden acompañarnos quienes tomen por bandera la defensa del constitucionalismo, sin declarar de antemano que el régimen elegido por ellos para que ésta ondee sea precisamente el derivado de aquélla.

—¿Qué acción inmediata opina usted que deberán realizar las izquierdas?

—Basta ya de propaganda. No más propaganda. Nos encontramos en unos momentos en que de una manera clara i viva se manifiesta el sentir general del país. No hay necesidad de llevar a la conciencia de nadie el convencimiento de lo que la realidad misma se ha cuidado de enseñar. No queda nadie que, habiendo tenido necesidad de que se llevara a un convencimiento, ya no lo esté.

. . . .

Esto es evidente, y por esto, por estar en la conciencia de todos los que se sienten con verdadera responsabilidad ante e país y la Historia deben disponerse a cumplir su deber.

. . . .

—¿Cree usted posible unas elecciones convocadas por este o cualquier otro Gobierno monárquico?

—Mientras no se vea debilitado el espíritu público, tan vigorosamente manifestado en los actuales momentos, las elecciones no se harán. Si aquello ocurriese, éstas se celebrarían; pero, ¿cómo? Es fácil contestar la pregunta a juzgar por la forma, muy viejo estilo, con que se vienen preparando por si el momento apetecido fuera llegado; la forma en que han quedado constituídos los Ayuntamientos y Diputaciones lo anticipan. Creer tener confianza en las elecciones es la cosa más resbaladiza que se puede imaginar.

. . . .

—¿Cómo cree usted que deben ser depuradas las responsabilidades con justicia y ecuanimidad?

—Muy sencillamente; haciendo una liquidación total... Cualquiera otra cosa sería, como decía Maura, "fogata de virutas"."

Vigileu la vostra inscripció al Cens Electoral

Ens cal recomanar als lectors que vigilin llur inscripció al cens electoral. Tots els barons que hagin nascut abans de l'11 de maig de 1905 — o sigui els majors de vint-i-cinc anys — i que portin més de dos anys de residència a Barcelona han de figurar al cens. Com que les llistes electorals seran confeccionades segons les dades del padró de veïns de 1924, elaborat en plena Dictadura, i que ja porta sis anys de vigència, forçosament seran plenes de deficiències. Vigileu que aquestes deficiències no us deixin sense vot.

Aquesta recomanació va particularment adreçada als que en aquest període han canviat de domicili o bé han vingut a establir-se a Barcelona.

Les oficines municipals del Negociat d'Estadística — Portal de l'Angel, 20 — atendran i orientaran tots els ciutadans que hi acudin fins al dia 20 de juny, d'acord amb les ordres que tenen rebudes de l'Alcaldia.

Una rèplica al secretari del Sindicat de Metges

Se'ns trameten les següents ratlles pel senyor Miquel Arnau:

"El senyor Arnau no assistí a la reunió del Sidicat, només en tenia referències; ara, però, és com si hi hagués assistit. El mateix secretari en la nota publicada ahir en aquestes planes dóna tota la raó als fets exposats, reconeix que el Consell o la seva majoria va anar al "copo" per la representació de Barcelona, el va avalar, va donar-hi el placet, i els consellers allí reunits permeteren que el seu secretari així ho reconegués a reiterades instàncies del doctor Teixidor en plena Assemblea, segons se'ns diu a darrera hora. Es més, no sols es reconeix el fet esmentat, sinó que es donen les raons que es varen creure tenir per fer-ho.

El senyor Arnau és un repòrter ben informat que no s'explica que es parli d'unanimitat on es votaren 46 delegats; molts dels triomfants tingueren solament trenta i "pico" de vots, i a pesar de reconèixer el secretari que no havien circulat, ni s'havien presentat altres candidatures, n'hi hagué una de minoria, segons diu ell, que tingué deu vots. Però hi ha més encara. En finir la primera reunió, suspesa, segons també afirma, per la llarga discussió (una altra prova de falta d'unanimitat en apreciar els problemes), fou acordat per aclamació que era desig de la reunió que els noms dels delegats de Barcelona sortissin d'entre els assistents, car s'anava a la paradoxa següent: de la llista dels 46 noms, tots ells personalment respectabilíssims, presentats pel Consell i repartida pel conserge del mateix Sindicat, només eren presents una dotzena i malament podrien després representar els restants les opinions dels seus representats si ni tan sols havien tingut la molèstia d'assistir a la reunió i discussió de l'ordre del dia de la propera Assemblea general. Amb aquest acord, una Junta que volgués passar per respectuosa d'altra voluntat que no fos la seva i per respecte també a la democràcia i liberalisme que el mateix Sindicat té el deure de defensar, no podia continuar patrocinant una candidatura de "copo" a base d'una majoria de noms absents, el de que no es prorrogués obtenir la majoria d'un triomf absolut d'addictes amb l'agreujant de figurar en l'ordre del dia el projecte dels nous Estatuts, tan antiliberals en alguns punts com els justament combatuts dels Col·legis de Metges que ens imposà la dictadura, i que després serien obligatoris per a tots els associats.

Per acabar, ningú no ha posat en entredit l'actuació del Sindicat de Metges de Catalunya, la gloriosa història del qual coneixem (el Sindicat no és el Consell ni algun dels seus actuals components), sinó protestar de l'actuació equivocada que se li vol donar per algú al marge completament de la democràcia, del respecte als drets de tothom (exemple, el cas concret publicat) i que s'acabi el fet que exercint un càrrec dintre el seu si, per temperament, es portin a ca plidites en altres Associacions professionals comprometent el nom del Sindicat, que ha d'ésser nom de pau i de concòrdia, com ho és la figura del seu benemèrit president.

M. A."

Varis

HA ARRIBAT EL GENERAL SANJURJO

Procedent de Madrid ha arribat el director general de la guàrdia civil, general Sanjurjo, que ve a visitar un fill seu que està malalt.

REPRESALIES FEIXISTES

"La Voz", de Madrid, diu:

"Han llegado a nuestros rumores — oscuros e indeterminados todavía — de que se nos quiere hacer pagar de alguna manera el modo que tenemos de enjuiciar la política fascista. Entre nuestros anunciantes habituales figuran importantes entidades italianas, a las cuales se privaría — según se dice — de traer su propaganda a nuestras columnas.

Ignoramos lo que habrá de cierto; pero claro está que lo que fuere sonará. Debemos a nuestros anunciantes italianos la mayor consideración. Pero nuestro modo de pensar sobre el fascismo es invariable. El dicharacho español de que lo que más duele es el bolsillo, tendrá [illegible] su correspondencia en la lengua del Dante. Nosotros, sin embargo, no lo admitimos como norma de conducta en ningún idioma."

NOU PERIODIC REGIONALISTA A REUS

Per a la vinent setmana s'anuncia la publicació a Reus de "La Veu del Camp", setmanari portantveu de l'Associació Catalanista.

PER LA REIVINDICACIO DELS PROFESSORS DESTITUITS

La Junta directiva de l'Associació d'antics alumnes de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona convida les Juntes directives de totes les Associacions d'antics alumnes de les Escoles de la Universitat Industrial i del Polytechnicum a una reunió que se celebrarà el vinent dimecres, dia 18, a dos quarts de vuit del vespre, a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre (Porta-Ferrissa, núm. 21), amb l'objecte d'unificar l'esforç de tots a favor de la reivindicació dels professors d'aquella Universitat, destituïts per la dictadura.

Preciseu novetats en [illegible]
MALLOL
ha d'ésser vostre proveïdor. Articles per a bany. Modes novíssims
32, Ferran, 32

Exposició de Barcelona -- 1930

El teatre japonès al Palau de Projeccions

L'alcalde, parlant ahir amb els repòrters, va dir-los que d'ací pocs dies començaran al Palau de Projeccions les representacions de teatre japonès que han obtingut un èxit tan sorollós a París.

També digué que el jazz Halton, conegut mundialment, hi donarà dues funcions.

LA SETMANA HOTELERA

La festa infantil a l'Estadi

Vint-i-cinc-mil boques infantils compliren ahir a la tarda l'Estadi amb llurs crits d'entusiasme i netejaren vint-i-cinc-mil sandwitxos. Cinquanta-mil mans infantils aplaudiren incansablement i s'apoderaren amb daler dels milers de joguines i llibres que els foren distribuïts.

A primera hora de la tarda corrues interminables de nens i nenes dirigits per mestres, mestresses i monges pujaven com fileres de formigues muntanya amunt, blanques, blaves, de color de rosa, negres amb llaços vermells o blanca o blaus al cap. Els autòmnibus de l'Estadi feien cua davant dels que feien cua esperant-los i fugien corrents un cop plens per tornar de pressa. Mai no s'havien vist tants d'infants a tots els tramvies que anaven a l'Exposició. Amb les entrades a la mà tothom sabia per on havia d'entrar i el menys necessari eren els porters. A les cinc de la tarda encara anaven arribant col·legis i infants acompanyats per llurs familiars, i tota la part de les tribunes cobertes i els extrems estaven completament plens. S'havia procurat que el públic s'agrupés del costat de l'ombra, però la precaució fou innecessària perquè a les sis i vint caigué un ruixat i després es posà a fer un vent que refrescà potser una mica massa la temperatura.

A la llotja presidencial, ocupada per la comissió i belles dames, hi havia exposades damunt d'una taula les quatre copes per a les carreres a peu i medalles de vermeil, argent i bronze per als jugadors de futbol.

Començà la festa amb una desfilada de gegants nans, pallassos i els jugadors. En sortir els de l'equip infantil A, que lluïa els colors del Barcelona, esclatà una formidable ovació. Començà tot seguit el primer partit de futbol entre els equips infantils A i B. Durant tota l'estona dominà l'A, que obtingué dos gols a la primera part i dos a la segona. Cada gol i cada bona jugada era aclamada amb grans crits i aplaudiments Aquest partit, molt correcte per part dels jugadors, fou seguit amb un interès extraordinari pel públic.

Durant tota la festa els altaveus vessaven damunt l'Estadi la veu de Toreski i el Miliu, explicant coses i fent comentaris sobre el que succeïa al camp.

A dos quarts de sis acabà el primer partit de futbol i tingué lloc la desfilada d'atletes infantils precedits per una banda que pels gestos es veu que tocava però que no se sentia, perquè els infants també tocaven allò que se'n diu a l'unison. Un grup nombrós d'atletes de la Casa de Caritat féu una sèrie de bells exercicis gimnàstics de conjunt que foren molt aplaudits. Mentrestant fou correguda la carrera de 3.000 metres, de la qual resultà vencedor Folch, de l'Espanyol F. C., i segon Borràs, del mateix club.

Tingueren lloc després les carreres de 100 m., en la qual vencé Cereix en 12 segons, Pérez es classificà segon i Muller tercer. En la de 400 m. vencé Muller en 58 segons i arribaren Consegal segon i Agaccio tercer, i en la de 800 m. Muller en 2 minuts, 8 segons i després Larrau i Agacco.

Vingueren aleshores les carreres ciclistes i la dels pantalons que calia posar-se a mig camí i que resultà molt divertida.

Mentrestant es perdé un nen i calgué que Toreski l'anunciés, però ningú no se n'assabentà. El portaren després al mig del camp i és d'esperar que finalment fou vist pels seus companys de col·legi.

Sortiren aleshores la colla de pallassos que divertiren molt el seu públic, encara que la distància aigualí quelcom els trucs, i finalment tingué lloc el partit entre els equips Infantil C i Infantil D, davant dels quals el marcador no s'emocionà de cap de les maneres per més que feren l'un i l'altre.

Mentre això passava una funcionaria de l'Exposició corrien de grada en grada amb unes grans paperines plenes de sandwitxos — milers de sandwitxos — i n'hi hagué per a tothom, i una altra carregats de capses plenes de joguines de totes menes, i de paquets de llibres, que també n'hi hagué per a tots, cosa que diu molt en bé dels organitzadors, que no pogueren, però, preveure el ruixat i després l'aire fred que s'aixecà.

Com que s'anava fent tard, els professors, les mestresses i les monges anaven reunint els infants i de l'Estadi començaren a sortir-ne llargues corrues de formiguetes de tots colors, cadascuna amb la seva collita, camí avall cap al Palau Nacional i cadascuna al seu formiguer a explicar amb una veu ronca de cridar i riure tota la meravella de la tarda.

La bandera catalana al Palau Nacional

Per disposició de l'alcalde senyor comte de Güell ahir fou hissada a la balconada central la bandera catalana. Aquesta oneja a la dreta de la bandera espanyola que hi ha al cim de l'edifici i a l'esquerra hi ha la de la ciutat.

El Concurs de composicions per a cobla de la Joventut Hotelera

De la sardana premiada amb 1.000 pessetes en el concurs organitzat per la Joventut Hotelera "La Verge Catalana", ha resultat autor Josep Maria Ruera, i de les composicions per a tres cobles "Introducció i Dansa" i "Scherzo", premiades amb un accèssit de 750 pessetes cada un, Joaquim Serra i Josep Marimon, respectivament.

Conferència a l'Exposició de la Llum

La sisena conferència del cicle organitzat pel Comitè Executiu de Difusió Luminotècnica la donarà avui, a dos quarts de set de la tarda, a l'Exposició de la Llum, el catedràtic de l'Escola d'Enginyers senyor Josep Mañas.

El tema escollit pel conferenciant és el de "Tècnica de la il·luminació", de tanta actualitat, el qual, afegit al prestigi científic del doctor Mañas, fa preveure que es reunirà novament a l'Exposició de la Llum la gernació que segueix amb tant d'interès les conferències del cicle que descabdella l'esmentat Comitè.

Conferència de Joaquim Pellicena a la Casa de la Premsa

Demà, dissabte, a les sis de la tarda, tindrà lloc a l'Exposició de la Premsa Comarcal de la Casa de la Premsa una conferència a càrrec del senyor Joaquim Pellicena, president de l'Associació de Periodistes de Barcelona, sobre el tema "El periodisme vist per fora i per dins". En la mateixa sessió donarà un recital de piano la distingida professora Maria Coquard, la qual executarà un interessant programa.

Festa de la Banca

El Comitè organitzador de la Festa de la Banca fa avinent a tots els funcionaris de Banca i Borsa de Barcelona que demà, dissabte, es procedirà a l'elecció de la reina de la Banca i la seva cort d'honor, al Teatre Escola (carrer del Consell de Cent), a dos quarts de cinc de la tarda. Queden convidades totes les cases de Banca i Borsa de Barcelona per tal de designar cada una d'elles un delegat per a la formació del jurat, el qual haurà d'acreditar la seva designació al Comitè de la Festa. Queda també convidada al dit acte tota la premsa.

S'han sebut ja algunes candidatures per a l'anunciat concurs, i hom continua amb gran entusiasme els seus preparatius, car ha desvetllat gran expectació i promet ésser molt competit.

Hom prevé a totes les senyoretes funcionàries de la Banca i Borsa que vulguin prendre part en aquest concurs que la Comissió organitzadora ha entrat en tractes amb una important casa de modes per a la confecció dels vestits de la reina elegida i de la seva cort, els quals seran galantment cedits com a primer obsequi d'aquest concurs.

De la visita collectiva dels vellets asilats a l'Exposició de Barcelona

La Comissió organitzadora es complau en manifestar que accepta gustosament les demandes que li han estat fetes per diferents particulars de pobles forans a l'objecte d'incloure en la dita visita els vellets de fora de Barcelona, i ensems fa avinent a tots els que pugui interessar aquesta acceptació que tinguin la bondat de passar per la Caixa de Pensions (Via Laietana, 56), o d'escriure, per tot el dia 17 del corrent, inclusiu, per tal d'ésser inscrits i donar-los les instruccions oportunes.

La Setmana Andalusa

Es troba ja tot disposat per a la celebració dels típics festivals que han d'integrar la Setmana Andalusa, d'alguns detalls dels quals s'ha ocupat recentment la premsa.

Es tracta, com ja s'ha dit, d'una sèrie de festivals en els quals tot el tipisme andalús desfilarà pel recinte del Cartamen.

En l'organització d'aquesta Setmana s'ha portat a cap un esforç difícil d'ultrapassar, ja que s'ha procurat reunir els elements de més prestigi a tot Espanya. N'hi ha prou amb dir que, a part d'altres molt renomenats artistes i quadros gitanos, s'ha contractat el "Niño Rangel" (de Huelva), formidable estilista del "fandanguillo; el "Niño Hierro" (de Puente Genil), fenomenal artista denominat "Rey de la Taranta"; el "Niño de Albaicín" (de Granada), veritable fenomen del cant flamenc; la "Niña de Linares" (de Linares, Jaén), veritable meravella i genial intèrpret del "cante jondo"; la "Niña de Córdoba" (de Còrdova), artista cim de l'art flamenc, de sorollós èxit a Madrid; la "Niña de Málaga" (de Màlaga), nova revelació d'aquest art, veritable figura del cant andalús; Anita Amaya, de 82 anys, la reina dels gitanos de la Serrania de Ronda, degana dels artistes flamencs i la més popular de totes; la "Lavandera" (de Linares), notabilíssima artista de grans i sorollosos triomfs; la "Nia de Santa Cruz" (de Sevilla), popular "cantaora" de gran prestigi i excel·lent repertori; el "Niño Utrera" (d'Utrera, Sevilla), colossal "cantaor" de ressonant èxit; Juanito Valencia "Mojama II", "cantaor" gitano de gran i definit estil; i el "Niño de Lucena", el popular i notable artista de grandiós cartell.

Amb el concurs de tan formidables artistes, flor i nata de la flamenqueria, als quals se sumen quadros i tribus selectíssimes, s'ha combinat una sèrie d'espectacles no presenciats fins ara a Barcelona, els quals, pel seu especial caràcter i atractiu, han de proporcionar a l'Exposició un dels seus millors èxits.

En una paraula, tot el tipisme de Sevilla, Granada, Màlaga i Jaén, en el que fa referència a cants i danses, trobarà plena i magnífica expressió en els quadros i desfilades que han de tenir lloc en el recinte del Poble Espanyol, a partir del vinent diumenge, dia 15. El programa d'aquest dia es desenrotllarà per l'ordre següent:

Tarda, a les cinc: Inauguració de la Setmana Andalusa, amb una majestuosa desfilada per dins del recinte del Poble Espanyol, en la qual prendran part més de 150 persones vestides a la usança andalusa.

Seguirà a aquesta desfilada la presentació de "Los Caballistas del Rocío", al davant dels quals anirà el majordom de la cèlebre Germandat, senyor Joaquim Jiménez. Hi prendran part els senyors Carles Astolfi, Emili Vicente, Francesc Soto, Francesc Cantos i Manuel Bragell, muntats en formosos cavalls andalusos típicament guarnits i portant a la gropa les més formoses "manolas" acompanyades pel seu típic timbaler.

A continuació, "La Murga Gaditana", de Regadera, la més famosa de totes les d'Espanya, en la qual figuren els campions de la rialla i de la gràcia, anomenats "Regaera", "Ranita" i "Taburete".

Després, "Los Campanilleros de Bormujos" (Sevilla), el més popular dels chors típics andalusos, compost de minyons i noies de "cortijo" i "caserío", dirigit pel seu notable mestre senyor Josep de la Rosa. En ell sobresurten notablement els "cantaores" "Paco Parra", "Pepe el del Cuervo" i "Pepe el Repartero", i les "cantaoras" Anita González, Mariquita Vàsquez i Anita "La Jòquin", amb el seu fantàstic repertori de "fandanguillos", "seguidillas", "soleares" i "saetas".

Segueixen: el "Gran Cuadre Andalus de Realito", el més cèlebre mestre sevillà, vingut expressament de l'Exposició de Sevilla; el grandiós "Cuadro de Sevillanas", formant un imponent conjunt, sota la direcció dels famosos balladors "Realito" i "Frasquillo"; el brillant quadro flamenc de M. Borrull, dirigit pel famós guitarrista flamenc i compost pels artistes de major prestigi i anomenada en aquest difícil art; i, finalment, el "Cuadro de Zambras y bailes gitanos del Sacro Monte" (Granada), a càrrec de la famosíssima tribu de l'Albaicín, de la qual formen part les celebrades artistes gitanes "Hermanas Gazpachas", les quals ens faran conèixer els costums, cançons i balls de l'Albaicín.

A la nit, a les deu:

La festa més típica d'Andalusia: "La Cruz de Mayo", reproducció exacta d'alguna de les famoses de Sevilla i Màlaga, amb el concurs de les dansadores de Corral, un quadro de "Sevillanas" ("caseras"), dansadors i dansadores flamencs, "cantaores" de "Sevillanas", guitarristes, pianos, etc., formant un conjunt veritablement esplèndid.

Acabarà l'espectacle amb una "Festa Flamenca" a la Plaça Major, en la qual prendran part els artistes més populars en el dit gènere.

Conferència i concert a la Casa de la Premsa

Ahir, a les sis de la tarda, tal com estava anunciat, tingué lloc una dissertació del senyor Joan Givanel sobre "Anècdotes i aspectes periodístics", seguit d'un concert a violí i piano a càrrec de les senyoretes Maria Teresa Choimet i Diana Pey.

Començà el senyor Givanel dient que de fa molt de temps es dedica a col·leccionar dades per a un historial de la premsa de llengua catalana.

Explicà el què, segons les normes fixades per Prat de la Riba, ha d'ésser la premsa comarcal, la qual ha de portar notes administratives, notes històriques, notes de festes i notes industrials i del comerç.

Féu notar a continuació com és difícil fer un inventari de la premsa apareguda en els pobles, tota vegada que hom es troba que uns han sortit sense permís, d'altres se n'ha publicat un número sol, i d'altres s'han publicat com qui diu en família.

Diu que ha observat com en la dècada que va del 1870 al 1885 es publicaren molts periòdics que són completament oblidats.

El catolicisme — segueix — és la religió que ha fet treballar més la premsa, ja que són en gran nombre les revistes catòliques que s'han publicat.

Cita la premsa comarcal de la qual s'han publicat pocs números, unes vegades perquè han sortit per èpoques com els periòdics fets amb fins electorals. Dedica a la premsa comarcal sentides paraules de simpatia per allò que representa, perquè en general és feta amb gran amor, i és llàstima que aviat caigui en l'oblit.

Cita el setmanari "La Nova Catalunya", publicat per Josep Aladern a la vila d'Alcover, el qual aparegué després, entre altres èpoques, a Sitges, Reus i Barcelona. Aquest periòdic en aquell temps era la publicació més d'avantguarda.

També publicà l'Aladern el "Periòdic modernista de literatura catalana".

A l'Arboç es publicà "La Badaloa" i "Creu i Aixada"; a Arenys de Mar "La Gaviota" i "La Riera", etcètera.

Tots aquests periòdics representaren molt més del que significa el treball material de confeccionar-los, ans bé posen de relleu l'idealisme del que contribuïren a llur sosteniment econòmic.

Parlà de les fulles parroquials publicades a les parròquies, de les quals n'hi ha moltes de perdudes, perquè a les rectories ha passat com als arxius de molts pobles, que ni tan sols han col·leccionat les fulles de la pròpia parròquia.

El feminisme ha tingut també la seva premsa: "El Album del Bello sexo" (1882), i posteriorment altres com "La ilustración de la mujer", "El sacerdocio de la mujer", etc.

També s'han publicat revistes dels caçadors, de la indumentària, dels impressors, en fi, durant els deu anys que van del 76 al 85 es publicaren més de 600 periòdics de poca durada, la majoria dels quals no arribaren a l'any 1886.

El presentà el senyor Co de Triola. El senyor Marian Viada i Lluc li donà les gràcies, dient molt encertadament que d'un treball d'estadística n'havia fet una dissertació molt plaent.

Aquest mateix senyor presentà les concertistes senyoretes Choimet i Pey, les quals executaren el següent programa: I. "Arioso", Bach; II. "Romansa en fa", Beethoven; III. "Serenade", Franz Drdla; IV. "Petite suite" (romansa-gavota-minué), Menéndez; V. "L'abeille", Schubert.

Tant el conferenciant com les concertistes foren molt aplaudits pel públic, que omplia el saló, en el qual figuraven en gran majoria les senyores i senyoretes.

…a Música

…OCIACIO DE MUSICA "DA CAMERA"

…estra Pau Casals, di…da pel mestre Heinrich Laber

…darrera sessió donada per l'As…ió de Música "da Camera" en …ocasió de conèixer un artista …interessant que encara no ha…actuat a Barcelona: el director …any senyor Heinrich Laber, el …es presentà al cap de l'Orques… Pau Casals.

…el programa trobàrem obres …conegudes aquí, cosa que per…al públic de poder apreciar mi…les qualitats d'intèrpret del se… Laber.

…Simfonia "en do", anomena… "Júpiter", de Mozart, obria la …que es continuava amb la Cin… Simfonia de Beethoven i es …pletava amb una Suite de Pro…ff, extreta de l'obra escènica …mor de les tres taronges", i el …simfònic d'Strauss "Mort i …sfiguració".

…guérem donar-nos compte ben …en començar el senyor Laber …tasca, que ens trobàvem da… …un director ben expert, mú…de facultats gens vulgars i de …temperament. Es un artista …posseeix perfectament les obres …ens féu escoltar aquesta vet… i que sap dominar de manera …able el conjunt d'executants …imposar les seves concepcions …seu sentir.

…les seves versions ens apa…ren com el fruit d'una visió …nda i d'un minuciós treball …milació. L'execució de totes les …prengué sota la seva batuta …vida exuberant i uns relleus …de suggestions. Hem d'ex…ar, però, les nostres preferèn… per les interpretacions de la …de Prokofieff i del poema …uss, que ens semblaren molt …reeixides, quant a justesa d'ex…ió, que les de les Simfonies de …rt i de Beethoven. Certs de…sobretot, certs efectes recer…de brillantor exagerada, no ens …ren acabar de plaure en aques…tes obres. El senyor Laber té …vident feblesa per les grans so…ats, s'embriaga molt sovint de …issimo", i si en la composició …ntada d'Strauss, per exemple, …paroxismes més trepidants po…semblar, en un moment do…portuna i en el seu lloc, en …úsica de Mozart, un sol matís …exagerat sembla que com…eti el meravellós equilibri del …nt instrumental, que alteri el …ter i falsegi l'ambient.

…Orquestra Pau Casals es mos…com sempre, perfectament dis…ada i obeí amb una gran sen…tat les més lleus indicacions …director, el qual durant tota la …ó fou molt aplaudit amb els …col·laboradors.

B. S.

SALA MOZART

CONCERTS INTIMS

…lcior Borràs Torres, violinista …ria Carbonell, pianista

…menge passat, al matí, tingué …a Sala Mozart, la darrera ses…del curs que tan encertadament …nat l'Agrupació dels "Con…Intims". Hi prengueren part …el violinista Melcior Borràs i …, i la pianista senyoreta Ma…Carbonell, els quals executaren …"Concerto" en "la menor", de …ldi, obres diverses de Borràs de …, Morera, Fauré i Ambrosio, …"Concerto" "en re", de Bee…n.

…est programa excel·lent, que …mb eloqüència el bon gust dels …artistes, fou interpretat amb …intel·ligència i correcció, tant …art del violinista com de la se…l·laboradora, que el secundà ad…ement, i l'auditori prodigà les …ovacions i sortí ben compla…de l'agradosa sessió.

X.

…rrera conferència-con… del centenari del Romanticisme

…com estava anunciat, tingué …saló d'actes de la Casa Llot…Mar, amablement cedit per …mbra de Comerç, la darrera …ència-concert en commemora…del Centenari del Romanticisme, …al anà a càrrec de l'eminent …Blanca Selva.

…ençà dient que malgrat dels …desigs de la Comissió organit…, el cicle de conferències-con…ha hagut de resultar forçosa…insuficient per a manifestar …manera completa les obres …interessants del meravellós pe…romàntic. No obstant, espera …esforços duts a terme, hau…contribuït a fer reviure en els …esperits el record i l'admi…d'un dels més gloriosos mo…de l'activitat espiritual hu…i digué que com a fills di…que som d'aquell generós mo…d'humanitat, tindrem per alt …el no desmerèixer del noble …romàntic, en tot allò que …nom significa de generositat, …or inesgotable de sentiment i …rament, d'entusiasme fervo…abnegat, d'humil veneració i …i tendre amor, contempla[illegible] tota bellesa i tota bondat.

Digué que en la sessió que celebraven es dedicaria a mirar, a vol d'ocell, el camí recorregut per l'Art musical, entre el període històric del qual es glorifica el centenari, i el que actualment vivim. El Romanticisme — designat així solament el període conegut amb aquest nom — ha passat, com tota cosa creada, per les fases ineluctables de fresca i potent creixença conduent a una esplendorosa plenitud, la qual va seguida, després de l'exageració morbosa o ridícula que fatalment emmena a la disgregació, al menyspreu i a la pèrdua de la cosa exagerada; fins que la vida immortal la ressucita transfigurada, perquè es torni a manifestar en un nou cicle d'existència, que és, alhora, activitat i repòs.

Així el seu estil robust, i ensems tendrament femení, descrigué la sublim floració que va des de Beethoven, passant per Weber, Schubert, Schumann, Meldelssohn, Chopin, fins als nostres dies; el desvetllament de Rússia amb Glinka i Dargominszki; la crescuda del riu romàntic a Alemanya amb Wagner, Liszt i Brahms i a França amb Berlioz fins a César Franck; amb Fauré, Castillon, Duparc, Chabrier, Messnard, Chausson, Bordes, Debussy, Sévérac, Roussel, Ropartz, etc. Així mateix estudià l'activitat romàntica a Flandes, a l'Escandinàvia, a Anglaterra, a Austria, a Suïssa, a Txecoslovàquia, a Hongria, a Romania, a Itàlia i, finalment, als països ibèrics, entre els músics més característics dels quals, des de la floració romàntica als nostres dies, cal citar Felip Pedrell, Tomàs Breton, Antoni Nicolau, Isaac Albéniz, Caçador, Granados, Morera, Malla, Pujol, Millet, P. Otaño, P. Massana, F. de San Sebastian, Lamote, Pahissa, López Chavarri, Turina, Joan Manén, Guridi, Esplà, Usandizaga, Garreta, Samper, Salazar, Toldrà, Mompou, Pérez-Moya, de Gibert, i els més joves Gerhard Rodrigo, Halffter, Blancafort, Grau, etc.

Passà a estudiar els grans corrents estètics que a l'hora actual arrosseguen la majoria dels compositors, i digué que si bé a simple vista sembli que les influències romàntiques estan ja oblidades i àdhuc despreciades, en realitat no pot ésser així. Digué que, veritablement, molts dels qui practiquen la música no són músics. Trobem classificats entre ells, molts que no són més que enginyers, arquitectes, matemàtics, generals, esportius, industrials o... "arrivistes"!... que fan de l'ús dels sons una finalitat molt diferent del veritable Art de la Música.

No obstant, digué, entre els músics actuals, com en totes les èpoques, n'hi ha que empren els sons com si fossin xifres, o pedres, o armes, o joguines, etc., ja que en temps de Bach ja es varen fer coses semblants.

Els nostres temps, a causa de la passada deformació del Romanticisme, tornen a ésser primitius, en voler mostrar-se com un clàssic revolucionari. Però, precisament en això és romàntic, sense voler-ho o sense saber-ho. De totes maneres, el nostre temps passarà, i el Romanticisme romandrà, germà amant del Classicisme. I tots dos, eternament units, com ho són en el seu principi, ajudaran a aixecar les nostres ànimes, il·luminant les tenebres terrenals, fins a l'entrada de l'eterna llum, on regnen sense vel, Intel·ligència i Amor, cantats en tots sentits, sobre la terra, pel Classicisme i el Romanticisme.

La peroració de la il·lustre artista fou acollida pel distingit i nombrós públic que omplia el saló, amb una salva d'entusiàstics aplaudiments.

Acte seguit, En Jaume Marco, per la Comissió, dirigí la paraula al públic, per agrair la col·laboració de tots als actes culturals que se celebren; als distingits artistes que s'han prestat abnegadament a col·laborar-hi amb llur distingida tasca literària i artística, i al públic per l'entusiasme que en tot moment els ha prestat. Així mateix, anuncià que aviat es reunirà la Comissió organitzadora, a fi de procedir a la confecció del pla d'actes literaris i exposicions monogràfiques que se celebraran a la nostra ciutat, per a la vinent tardor.

Acte seguit la distingida conferenciant-artista executà, al piano, un selecte programa d'obres d'Albéniz, Chabrier, Suk, d'Indy, Debussy, etc., que fou premiat amb una ovació.

NOTES OFICIOSES

FESTIVALS MUSICALS AL PALAU NACIONAL

Continuant la tanda d'interessants festivals que vénen celebrant alternativament la Banda Municipal i l'"Orquestra Pau Casals", la primera de les esmentades col·lectivitats donarà diumenge vinent, dia 15, a les deu de la nit, al Palau Nacional, el sisè dels seus grans concerts simfònics.

Col·laborarà a l'esmentat festival l'il·lustre pianista Benvingut Socias, professor de perfeccionament de piano al Conservatori del Liceu, el qual interpretarà el Concert en "Mi bemoll" de Mozart per a piano i orquestra, segons la versió de l'acompanyament per a orquestra de vent, realitzada pel mestre Lamote de Grignon, el qual dirigirà el repetit festival.

Figuraran, a més, al programa, la "Suite" de "Cydalise", de Gabriel Pierné, i el poema simfònic "Don Joan", de Richard Strauss, obres que han valgut a la nostra Banda Municipal els èxits més esclatants, així a Espanya com a l'Estranger.

MARIA CARRATALA

En la vetllada que l'Agrupació Excursionista "Catalunya" celebrarà diumenge, dia 15, a les deu de la nit, hi prendrà part la il·lustre concertista Maria Carratalà, qui executarà les següents composicions:

"Escenes catalanes", Jaume Pahissa. I: Cant de muntanya; II: Alegrement... fent camí. Dolç repòs. Retorn. III: Cançó a la mar.

"Tamarit", Agustí Grau.

ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA

Avui, divendres, tindrà efecte, a l'Associació de Música "da Camera" l'anunciat festival de música religiosa, amb motiu de la clausura del curs 1929-30.

El programa per a aquest festival reuneix els més alts motius d'interès. A més de prendre-hi part el gloriós Orfeó Català, cosa que ja bastaria a donar al concert honors especials, secundat per una nombrosa orquestra i per l'eminent organista Vicenç M. de Gibert, cal notar la primera audició d'una obra de la importància de la gran "Cantata núm. 4" de Joan Sebastià Bach, "Crist jeia en la mortalla".

El detall del programa és el següent:

Primera part: Concert per a orgue i orquestra, d'Haendel.

Segona part: "Glòria" de la "Missa de la Mare de Déu de Núria", Romeu,

"Pregària a la Verge del Remei", Millet.

"Cançó dels llauradors", Nicolau.
"Cançó de la Moreneta", Nicolau.
"Divendres Sant", Nicolau.

Tercera part: Primera audició de la Cantata núm. 4, de Joan Sebastià Bach, "Crist jeia en la mortalla", per a chors, orquestra i orgues.

La direcció general del concert està confiada a l'il·lustre mestre Lluís Millet. L'entrada és rigorosament reservada als socis de l'Associació de Música "da Camera".

Les Sardanes

EL GRUP RENAIXEMENT

Aquesta entitat celebrarà avui, a les deu de la nit, una audició de sardanes davant els Cafès Còmic i Comtal (al Paral·lel), a càrrec de la cobla La Principal Barcelonina.

PRIMERA ASSEMBLEA DE LA LLIGA SARDANISTA DE CATALUNYA A FIGUERES

La Lliga Sardanista de Catalunya celebrarà a Figueres, els dies 21 i 22 d'aquest mes la seva primera assemblea general ordinària i la seva primera assemblea general ordinària i la seva primera festa anual. L'anunci d'aquesta assemblea i d'aquesta festa ha despertat un gran entusiasme entre les nombroses entitats sardanistes d'arreu de Catalunya adherides a la Lliga i són moltes les que hi seran representades.

A la ciutat de Figueres es preparen diversos festivals i obsequis amb motiu d'aquest primer acte corporatiu de la Lliga Sardanista de Catalunya.

Carnet de l'excursionista

APLEC EXCURSIONISTA A VIC

Prometen veure's molt animades les festes que amb motiu de la inauguració de les columnes de l'atri del Temple Romà i descobriment d'una làpida dedicada a Mossèn Jacint Verdaguer a la masia de Can Tona, tindran lloc a Vic diumenge vinent.

Amb aquest motiu i atenent els desitjos de diverses entitats excursionistes i culturals, ha quedat organitzat un tren especial que sortirà de Barcelona (estació del Nord) diumenge al matí, a les 6'20 hores, per arribar a Vic a les 7'48 hores. De tornada, sortirà de Vic a les 19 hores, per arribar a Barcelona a les 20'50 hores.

Els bitllets d'anada i tornada per a aquest tren podran ésser adquirits des d'avui a l'estació del Nord i tindran el cost dels ordinaris de preu reduït.

La comissió organitzadora de Vic ha repartit infinitat d'invitacions a totes les entitats de Catalunya que més s'adiuen al caràcter de les festes, les quals podran participar a tots els concursos de Campament (camping) i actes del diumenge, sempre que s'ajustin als reglaments i notes dels programes.

Al Centre Excursionista de Catalunya (Paradís, 10), proporcionaran programes als que encara no els hagin rebut, així com altres detalls que puguin interessar als compradors que surtin dissabte.

Per a més gran lluïment de la diada i atenent que les festes són de caràcter excursionista, la Comissió organitzadora agrairà als excursionistes que hi assisteixin equipats com a tals.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular

"L'obra de la Comissió de Cultura jutjada per un mestre"

Dimarts tingué lloc a l'Ateneu Enciclopèdic Popular la conferència que, sota el tema "El fonament d'una democràcia. L'obra de la Comissió de Cultura jutjada per un mestre", donà En Josep Parunella, ex-director de l'Escola Catalana Mossèn Cinto, una de les Escoles on han estat assajats amb més d'èxit els mètodes moderns d'ensenyament. Ocupava la presidència, junt amb el conferenciant, el senyor Massot, tinent d'alcalde delegat de la Comissió de Cultura; els inspectors de Primera Ensenyança senyors Soler i Roco; el vice-president de l'Ateneu Enciclopèdic, senyor Gales, i diverses representacions d'entitats populars.

Començà el conferenciant dient que en aquests moments en què la Comissió de Cultura tornava a les seves activitats, l'Ateneu Enciclopèdic Popular posava novament el seu entusiasme i la seva actuació a profit de les tasques d'aquesta Comissió.

El problema fonamental d'una democràcia — digué — ha d'ésser l'educació popular. Únicament és possible aquella en un poble d'individus conscients dels seus actes; cal — diu — enfortir les individualitats, tot donant-los un ample sentit col·lectiu.

A la nostra ciutat un desig de cultura s'organitzà precisament quan la democràcia intervingué en el govern. Aquest desig cristal·litzà en el pressupost de Cultura de l'any 1908, en el qual hi trobem les directives d'una cultura popular d'acord amb els més moderns corrents pedagògics. Assenyalem tan sols les principals: formació integral, cultura històrica, científica, moral i estètica. Al costat d'això, obres complementàries: camps de joc, biblioteques, universitat popular. L'anàlisi d'aquest pressupost ens demostra que la ciutat en aquell moment tenia homes decidits a emprendre una cultura popular. Però l'ideal no es realitzà.

Passen dos anys sense que l'Ajuntament emprengui res de cultura. L'any 1910 es creà l'Escola de Bosc, primera de les que practica els ensenyaments segons les noves directives de la pedagogia.

En realitat, fins a l'any 1916 no s'organitza d'una manera completa la tasca de donar una cultura popular a la ciutat. Aquest any es crea la Comissió de Cultura, i un dels primers actes, potser el més important, és el de portar la convicció de la necessitat d'aquesta cultura a totes les entitats populars, artístiques, econòmiques. Per primera vegada, la ciutat vibra per un ideal educatiu.

Després d'això, comença la creació d'Escoles i obres complementàries d'educació. Esmentem: Any 1919, Escoles del Patronat Domènech; 1920, La Farigola de Vallcarca; Escola Baixeras, totes d'ensenyament primari. Any 1921, Escoles de Mar, ensenyament primari i regeneració física; Villa-Joana, escola d'anormals, deficients, cecs i sords-muts, amb laboratori d'investigació; Escoles del Guinardó, ensenyament primari i regeneració física. Per altre lloc, s'organitzen amb criteri modern les escoles complementàries d'arts i oficis i l'Escola d'Oficis i Labors per a la Dona.

En les obres complementàries esmentem els banys de mar, els jardins d'infants, les cantines escolars, les colònies escolars i permanents, les biblioteques. Observant totes aquestes institucions, podem afirmar que la Comissió de Cultura treballa amb una notable orientació.

Deixem per un moment — diu — la nostra Comissió de Cultura i parlem d'una ciutat d'Europa que ha tractat de resoldre el problema cultural: de la ciutat de Viena, que, segons la dita d'un pedagog ginebrí, hauria d'ésser la Meca dels mestres i educadors.

La tasca realitzada pels dirigents de la cultura de Viena obeeix a dues direccions: organització i espiritualitat de les noves escoles. L'organització és total i comprèn: obres preescolars; asils d'infants, cantina i camps de joc, colònies, banys, kindergarten; tasca escolar, ensenyament primari obligatori i escoles elementals, 6 a 10 anys; escoles mitjanes de 10 a 14 anys; segon ensenyament, de 14 a 18 anys; ensenyament professional: aquestes són les línies generals de l'organització.

El més interessant de la reforma vienesa és l'esperit de les noves escoles que han fet possible portar a elles els principis pedagògics més moderns; aquests principis es resumeixen en tres: principi del treball, principi del medi que ens envolta i principi de concentració; aquests principis són els que informen el programa de les escoles, que comprèn llengua materna, escriptura, aritmètica, estudi del medi nadiu, dibuix, treball manual, música i educació física. Assenyalen també com a tasques del Municipi de Viena la formació d'uns programes escolars, la reforma dels manuals, les conferències, l'ensenyament dels nens deficients, les reunions de pares, les Associacions de mestres; totes aquestes reformes donen idea de l'esperit dels reformadors de l'educació a Viena.

Però permeteu-me, ara — diu —, que, després de parlar-vos de Viena, us torni a parlar de Barcelona, de la Comissió de Cultura. Hi ha un informe formulat per aquesta l'any 1917, del qual en transcriuré algun fragment. *Causes d'analfabetisme*: "Cada escola i cada mestre té un programa i un mètode diferents; quan l'infant canvia d'escola, canvia també el mitjà d'adquirir coneixements; calen escoles regides per uns mateixos principis, basades en uns mateixos procediments i orientacions." *Ideals de les nostres escoles*: Cal anar: a) formació d'un sentit de responsabilitat; b) educació de caràcter; c) adquisició de coneixements per treballs d'investigació; d) treballs manuals; e) dibuix; f) cant. *Obres auxiliars*: D'educació física: cantines, camps de joc, serveis mèdics, banys, dutxes; d'educació moral: biblioteques, festes, representacions, audicions musicals. *Obres post-escolars*: Conferències, cursos complementaris, biblioteques, concerts. *Obres socials*: Relació entre escola i família, orientació professional. *Ideal de l'Escola pública*: La futura Escola pública serà engendrada per un col·lectiu ideal ciutadà.

Observeu — diu — que la vibració espiritual que notem en la reforma vienesa és la mateixa que trobem en aquest informe de l'any 1917, formulat per la Comissió de Cultura, i fixeu-vos en l'any; és en els moments de la guerra europea quan una onada materialista ofegava tot corrent ideològic; en aquells moments, els regidors de la Comissió de Cultura, portats per una fina sensibilitat, plantegen el problema de la cultura popular en la mateixa forma que avui és assenyalada en la ciutat de Viena.

Direu ara: hi ha una diferència entre les realitats de Viena i les de Barcelona; a Viena aquesta reforma és realitat, a Barcelona és idealisme. Certament; però cal tenir en compte el motiu d'aquesta diferència.

En tot moviment de Cultura hi entren tres factors principals: un estat d'opinió favorable a la Cultura, exigent en matèries educacionals; un entusiasme i preparació per part dels tècnics, i una sensibilitat afinada per part dels polítics per a realitzar les exigències populars sota el control dels tècnics. En el cas de Viena aquests tres factors han actuat conjuntament, i per això s'ha realitzat ràpidament la reforma; en el nostre cas hi ha un moment en què això pren realitat, i és en la famosa campanya de Sans a profit d'una Escola primària; en aquesta campanya els elements populars i els mestres actuaren junts, i es produí aquella manifestació de civisme i d'ideologia, i els polítics no tingueren altre remei que acceptar les exigències populars, i es projectà el grup "Lluís Vives" a punt ara d'inaugurar.

Cal — acaba el conferenciant — tornar a l'actuació conjunta; cal que els elements populars esdevinguin cada dia més exigents en matèria educacional; cal que els mestres i els tècnics portin els problemes d'educació a l'ambient, amb entusiasme i convicció, i aleshores els polítics hauran d'actuar en la direcció assenyalada pels elements populars i tècnics, i aleshores la nostra ciutat, igual que Viena, veurà realitzats els ideals d'una cultura popular que prepari una democràcia.

A continuació, el tinent d'alcalde delegat de Cultura senyor Massot parlà a requeriments del senyor Galès, vice-president de l'Ateneu Enciclopèdic. I recollint les paraules del senyor Parunella, quan digué que perquè sigui possible una obra de cultura cal la compenetració dels tres elements d'opinió popular, col·laboració dels tècnics i ajut dels polítics, afirmà que l'opinió popular que tan palesament s'havia demostrat en el film de la manifestació de Sans del 1918, amb aquests anys s'havia afirmat encara més, i per a corroborar-ho explica que una de les primeres peticions que rebé en ocupar el càrrec de ponent de Cultura fou d'una nodrida comissió de Sant Andreu demanant la construcció d'un Grup Escolar per a aquella populosa barriada. Diu més, fa goig constatar com l'opinió popular segueix de prop l'actuació de Cultura fins al punt de sentir el desig de col·laborar-hi com ho ha fet ara un barceloní, ben conegut d'aquesta casa, el qual en morir ha llegat 1.000 pessetes a la Comissió de Cultura per a les Biblioteques Escolars Circulants, quantitat per a mi tan més estimables, per quant representa com tots els estaments coadjuven ja a la nobilíssima tasca empresa.

La col·laboració dels tècnics l'hem vist també ben patent en un acte recentíssim en el qual, fent història de l'obra cultural de l'Ajuntament, ens féu costat tot el cos d'inspectors de Barcelona amb un nucli nombrosíssim de mestres, els quals evidenciaren llur profund interès per la cultura de la ciutat. I quant a la col·laboració dels polítics, dels que intervenim en la governació de la ciutat, jo puc dir que el nostre desig és recollir els batecs de l'opinió popular i la competència dels tècnics per a, d'acord amb ells, treballar amb la millor eficàcia per a la solució íntegra de la Cultura de Barcelona.

Tant el senyor Parunella com el senyor Massot foren molt aplaudits en acabar llur parlament.

ACLARIMENT

El paràgraf cinquè de l'article sobre el llibre de Domènec Guansé, "Com vaig assassinar Georgina", publicat ahir en aquesta secció, aparegué inintel·ligible. El reproduïm a continuació:

"No sabem ni el que pensem ni el que sentim" — escriu Neus a la seva amiga Eulàlia, en l'aplec de lletres que formen el conte *Sense saber-ho*. "Una pensa que és una cosa i n'esdevé tota una altra. Som per a nosaltres mateixes un esfinx". Al novel·lista correspon de suggerir al lector el veritable fons dels seus personatges sense necessitat de recórrer a explicacions complementàries que semblin notes marginals. Si en el conte o en la novel·la les explicacions de bona llei poden substituir les suggerències, en canvi en les narracions totalment dialogades o en les de forma epistolar, ja és tot una altra cosa. Domènec Guansé en *Sense saber-ho* i *O l'escena o el claustre* — dues narracions en forma epistolar — ens mostra, a través de les tres lletres de Lucrècia, la trajectòria íntima d'una dona que ha volgut donar-se al món com a espectacle amb l'esperança d'omplir la seva vida amb el plaer d'una vocació d'artista plenament satisfeta.

Cultura

JOAN FRONJOSA A L'ATENEU POLYTECHNICUM

Avui, divendres, a les vuit del vespre, en aquest Ateneu (Alt de Sant Pere, 27, pral.), es donarà la segona conferència del curs organitzat per a aquest estiu, anant a càrrec del senyor Joan Fronjosà, qui versarà sobre el tema "Conceptes de l'organització del treball".

SISÈ CONGRÉS DE METGES DE LLENGUA CATALANA

El doctor Josep Maria Vilardell, secretari general d'aquest Congrés, ens prega de publicar per a coneixement de tots els metges de les terres de parla catalana, que, vist el nombre extraordinari de comunicacions rebudes fins a la data, s'ha hagut de cloure la llista per a lliurar-la a la impremta per a la confecció del programa definitiu. De tota manera si es rep encara alguna comunicació es procurarà, si el temps ho permet, que pugui descabdellar al Congrés, però no podrà figurar ja en el programa.

També es fa avinent que el text de totes les comunicacions s'ha de lliurar al senyor secretari, escrit a màquina, car altrament no es podrà permetre que es descabdelli ni moralment ni llegint-les. El nombre verament inesperat de comunicacions rebudes obligarà a tenir cura especial d'aquests detalls per aprofitar el temps, i es prega a tots els comunicants que se serveixin atendre aquestes instruccions.

Hom preveia per a aquest Congrés un èxit extraordinari, però les dades que fins avui es tenen permeten d'assegurar que constituirà una imponent manifestació de les ciències mèdiques catalanes.

ALEXANDRE GALÍ AL G. E. JOVENTUT CATALANA

La Secció de Cultura del G. E. Joventut Catalana organitza per a avui, divendres, una interessant conferència a càrrec del senyor Alexandre Galí, president de la Comissió Tècnica de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, que dissertarà sobre el tema: "La llibertat de la cultura".

L'acte, que és públic, serà donat a l'estatge del G. E. Joventut Catalana (Floridablanca, 37, baixos), a tres quarts de vuit del vespre.

¿Patiu de l' ESTÓMAC?

Tal vegada vós mateix ho ignoreu. ¿Us heu fixat si tot sovint teniu insomnis o pesombres i després us lleveu trist, amb mal gust de boca i un estat general de deixament i d'horror al treball? No teniu pas observat si, després dels àpats, us ve ensopiment, rodaments de cap i una sensació d'inflament sofocant? ¿O potser la gola se us posa sovint irritada, la boca seca i l'alè pudent?

Doncs tots aquests símptomes corresponen a un ESTÓMAC malalt. Vós necessiteu un remei com el GASTROL MIRET, que ajuda les digestions i esvaeix l'acidesa. Tingueu present que si el vostre estómac no paeix bé, el vostre cos no s'alimenta. Amb l'ús del GASTROL MIRET, en canvi, els aliments són ben absorbits i assimilats per l'organisme: és un remei famós què cura a l'acte els dolors de ventre i estómac i acaba amb les diarrees i el restrenyiment. Proveu-lo avui mateix, si és que encara no el gasteu assíduament. El trobareu a les principals farmàcies, drogueries i centres d'específics de tot Catalunya, al preu de 5 Pessetes el flascó.

¡ EXIGIU GASTROL MIRET I NO ALTRA COSA !

Si no el trobésseu a la vostra vila, envieu SIS Pessetes en segells o per tramesa postal als Concessionaris per a la venda:
Dr. ANDREU I FILLS - Rambla de Catalunya, 66 - BARCELONA
i rebreu un flascó per correu certificat.

GASTROL MIRET

… a Dr. ANDREU … BARCELONA …
Sr. En …
Carrer …
Població i província

LES ARTS

Kaspar David Friedrich

El fet que en el passat segle XIX el paisatge fos l'única especialitat pictòrica que, en comparació amb les produccions del mateix gènere d'èpoques anteriors, representà un avenç o una integració superativa de les valors ja ateses, és la causa que hom atengui amb particular cura els seus mestres i iniciadors Turner, Constable i Friedrich, els quals, per cert, nasqueren ben poc allunyats l'un de l'altre: Friedrich en 1774, Turner en 1775 i Constable en 1776. Amb tota seguretat que no mancaria d'interès el que hom fes un parallel entre aquests iniciadors, escatint tant allò que els fa asemblar-se com allò que els distingeix; mes l'espai assenyalat ens força avui a estudiar només que Kaspar David Friedrich, aprofitant l'ocasió que el dia 2 de maig proppassat s'escaigué el XC aniversari de la seva mort.

Entre els paisatgistes alemanys del seu temps representà Kaspar David Friedrich un paper particularíssim perquè mentre que aquells es complaien a figurar sobretot els paisatges i contrades meridionals, seguint les traces del Claudi Gelée, així com aquest havia rebut l'impuls decisiu d'un antic compatriota d'aquells, Adam Elsheimer, Kaspar David Friedrich, per contra, va manifestar-se essencialment com un home i artista del Nord.

Els seus anys d'estudi a Dinamarca i prop de la mar tingueren molta influència en el desenvolupament de la seva personalitat artística, pel fet que determinaren essencialment a la formació, tan individualista i personal, del seu sentiment de la Natura, el qual on es manifestà amb més evidència fou quan, en les seves excursions per l'Harz i les Riesengebirgen, es trobà enfront d'uns sublims escenaris paisatgístics, dels quals fins aleshores els homes no n'havien fet gens de cas, i en fer això atenyé Friedrich inconscientment el que hom n'ha dit posteriorment "paisatge romàntic".

Aquest pintor es plavia a escollir motius simplicíssims, i, en reproduir-los, ho feia d'una guisa profundament vivent, així que fins els partidaris més intransigents de la "pintura" en el sentit "impressionista" d'aquest mot aprecien i admiren Kaspar David Friedrich com a un precursor de llur tendència i com el pintor dels matisos exquisits, per la guisa admirable amb què sabia acordar els grisos amb els blancs i els blaus, o bé contractar delicadament els verds i els vermells amb una basa grisa. També és força admirat aquest paisatgista per aquells als quals preocupen els problemes de la composició i de l'espai, per la faisó tan suggeridora amb què, mitjançant parallelles o diagonals, sabé evocar infinides i hom diria místiques llunyanies. Tot això, però, no són altra cosa que simples mitjans i ens sembla que és molt més important, tant per a comprendre com per a valoritzar l'obra i la personalitat de Friedrich, de fer-se càrrec o sentir a l'elevada i pura qualitat del sentiment amb què aquest artista sublimà els seus paisatges, el qual és d'un encís i d'una idealitat tals que ens apar que ben poques vegades han estat igualment ateses, almenys en el que pertoca a la pintura occidental, puix que quant a l'extrem-oriental ja és tota una altra cosa.

El seu esperit romàntic féu que es complagués a representar la Natura en moments d'excitació i moviment. Així els motius preferits per aquest Kaspar David Friedrich són les sortides o bé les postes de sol en etèries solituds muntanyenques, Arcs de Sant Martí o Nits de tempesta, Clars de Lluna i Mars agitades, o bé el bosc a la tarda en espectral solitud, i accentuava encara la seva valor expressiva per la guisa tan corprenedora amb què situava la figura humana en els seus paisatges plens de malenconia i d'encís.

Ja en l'any 1810, i a propòsit d'una obra seva, mencionaren els romàntics Kleist i Brentano Ossian i, en l'efecte, és innegable que Friedrich, que amb tota seguretat havia llegit la traducció que Ulhwards havia fet dels "Cants" del llegendari, i tan "llegendari", bard cèltic, tenia espiritualment molts punts de contacte amb el sentiment o aspiració que havia produït als "Cants" esmentats, o sigui la ingenuïtat i simplicitat de l'estil plegada amb el predomini de la Natura sobre els productes de la Cultura i de la Civilització, i sobretot un enigmàtic i inquietant Panteisme.

Aquest pintor nasqué a Greifswald el dia 5 de setembre de 1774 i de 1794 a 1798 estudià a l'Acadèmia de Copenhaguen fins que es traslladà a Dresde, on, fora d'algunes excursions o certs viatges, va viure fins a la fi. Fou ací on conegué, sembla, l'extraordinari Felip Otto Runge, pintor i teoritzador, del qual ja en parlarem en una altra ocasió i quan Kleist sojornà a Dresde de 1807 a 1809, no solament fou amic de Friedrich, sinó que fins els "Amics de la Pàtria" es reunien al seu taller, d'una nuditat i simplicitat espartanes, que coneixem per una pintura d'un altre amic, Kersting, avui a la Galeria Nacional de Berlín. A aquestes circumstàncies es deu que les seves pintures estiguin plenes d'allusions polítiques, religioses i filosòfiques, la qual cosa explica el que en exposar Friedrich l'any 1808 un quadro per a un altar representant una "Creu al cim d'una muntanya", es desencadenés una veritable tempesta de discussions i disputes. Posteriorment el Kronprinz i el Rei de Prússia li adquiriren algunes obres; mes una vegada acabada la "Guerra d'Alliberament", la vida d'aquest pintor s'escolà pacíficament fins que l'any 1835 un atac apoplèctic li féu impossible tota mena d'activitat i en morir el dia 2 de maig de 1840, estava ja quasi completament oblidat, oblit que s'accentuà encara fins a l'extrem que, per exemple, Ricard Muther ni tan sols l'esmentà en la seva "Història de la Pintura"! Mes l'Exposició del Segle, celebrada a Berlín l'any 1906, el revelà als coneixedors i des d'aleshores hom estudia i admira cada dia més aquest clarivident Kaspar David Friedrich, les obres del qual fan pensar a l'hora en Van Gogh i en el duaner Rousseau.

M. A. CASSANYES

Exposicions d'Art

SALA PARÉS
Avui inauguració de la Subhasta d'Art
Fins el 14 del corrent

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
AGRUPACIO D'ART — Pintura
ALUMNES DE L'ESCOLA DE LLOTJA — Dibuixos
G. COMAS — Pintura
L. GARAY — Pintura
A. GARRIGOS — Terres cuites
Clausura demà

ESTUDI ARENYES
Corts Catalanes, 770
Exposició permanent i venda d'antiguitats i objectes d'art
Pintura antiga i moderna

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
F. ISERN I ALIER — Pintura
Fins al 20 actual

MARIA ESCLASANS
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
Compra-venda de
ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 30
Mobles i objectes d'art
Pintura catalana i exposició extraordinària de vidres bufats de Murano

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 30
Marcs, motllures d'art
Gravats i pintures
Exposició permanent

LA LLAR
D'ABANS — D'ARA
A. VENDRELL
Canyo Nou, 5
Mobles d'estil — Reproduccions de Museus
Decoracions d'estil

MONTFALCON
[illegible]

GALERIA ARES
[illegible]

NOTES OFICIOSES

LA PINTURA DE MOREELSE GARANTIDA ES VEN AVUI

Avui, a dos quarts de vuit del vespre, en la subhasta que se celebra a la Sala Parés serà venuda definitivament la gran obra holandesa de Paulus Moreelse, juntament amb el seu certificat de Van Groot. Per a la venda d'aquesta obra hi ha molta expectació.

UNA INTERESSANT EXPOSICIO DE PINTURA MODERNA

La pròxima setmana s'inaugurarà a la Sala Parés una exposició de pintura moderna constituïda per una obra escollida entre la recent producció del grup d'artistes de l'esmentada casa. Aquesta exposició posarà de relleu el gran valor de la nostra pintura moderna. Pel seu caràcter selecte solament podrà ésser visitada per invitació personal.

CONFERENCIA PER JOSEP MARIA DE SUCRE

A la sala-exposició que els artistes murcians Antoni Garrigós i Lluís Garay tenen oberta a les Galeries Laietanes (Corts Catalanes, 613) el crític d'art Josep Maria de Sucre donarà una conferència pública sota el tema "Antoni Garrigós i Lluís Garay, capdavanters de la renovació artística peninsular", avui, divendres, a les set de la tarda.

Després de donada la conferència l'exposició quedarà tancada.

EXPOSICIO RAMON CASES

Tota l'obra de Ramon Cases va a ésser presentada en l'exposició d'homenatge que el Cercol Artístic li dedica.

La Junta especial delegada per a l'exposició està també la col·lecció dels quadros al Saló de la Reina Regent, del Palau de Belles Arts, i la repartir les invitacions per a la festa inaugural disposada per a demà, dissabte, a les cinc de la tarda.

Aquesta festa serà un esdeveniment d'excepcional importància en la història artística de Barcelona, amb assistència de les autoritats, de la Premsa i dels nostres més celebrats artistes.

Avui tot Barcelona
SUBHASTA SALA PARES

Els Tribunals

PROMES QUE FUIG

Rosa Trilla ha presentat una denúncia contra el seu ex-promès el qual, després de rebre dues mil pessetes que ella li va donar per a comprar objectes per al futur domicili conjugal, ha fugit i, segons notícies, ha contret matrimoni en un poble de la província d'Osca.

BARALLA AL PALAU DE JUSTICIA

A l'interior del Palau de Justícia ahir al matí es disputaren un advocat i un perit dels que actuen als Jutjats. De les paraules passaren als fets i es donaren un raig de cops de puny que feia fredat.

Intervingueren diversos curials. Sembla que l'afer passarà al Jutja municipal.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència Territorial

Sala primera. — Testimoni. — Matilde Casarramona contra Carolina.

Major quantia. — Banc Vitalici d'Espanya contra Manuel Ponset.

Sala segona. — Incident. — Francesc de P. Passant contra Joan Batista Campos.

Interdicte. — Damià Llompart contra Francesc Petinat.

Audiència Provincial

Secció primera. — Drassanes. —Un oral per robatori contra Timoteu Angel Sosa.

Secció segona. — Oest.—Un oral per estafa contra Salvador Illa.

Secció tercera. — Hospital.— Un oral per estafa contra Carles Alesandra.

Avui tot Barcelona
SUBHASTA SALA PARES

Govern civil

ELS OBRERS DE LA PEDRERA DE CAN BARO

Una comissió del Sindicat d'obrers picapedrers visità ahir tarda el governador per tal de plànyer's que hagin quedat suspesos els treballs a la pedrera "Can Baró", ço que perjudica a més de 200 famílies obreres que no compten amb altres ingressos que aquells que els hi proporcionava un treball en la dita explotació, i a més de 100 del ram de transports.

ELS VOLUNTARIS DE LA GUERRA DE CUBA

Visitaren el general Despujol dos voluntaris de la guerra de Cuba per tal de pregar-li que influeixi a l'objecte que per l'Estat els siguin satisfets uns endarreriments que se'ls deu.

La Dictadura mai no tingué un problema de masses al seu darrera. Sols uns pocs homes li van plantar cara. ¡De quina manera i amb quin gran coratge us ho diu aquest llibre!

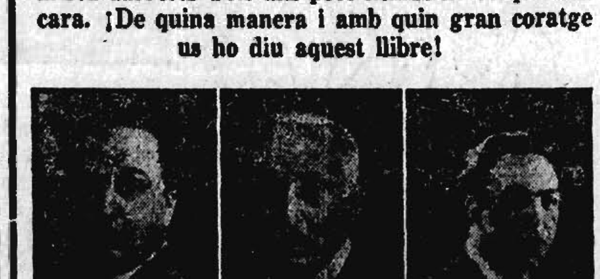

RAMON XURIGUERA

ELS EXILIATS ACUSEN

EDICIONS PROA BADALONA

A Barcelona:
Duc de la Victòria, 7, pral. — Tel. 22506
Preu: 4 ptes.

Avui tot Barcelona
SUBHASTA SALA PARES

Els teatres

Carnet teatral

Es pot considerar virtualment terminada la temporada de teatre català. Dels sis teatres que varen començar-la (Novetats, Romea, Espanyol, Goya, Nou i Talia) n'hi ha hagut dos que no pogueren sostenir-se fins al final. De la temporada engegada al Nou ens en queda el record d'un començament ambiciós i de la inopinada resurrecció dels vells melodrames, a càrrec del senyor Enric Borràs. La temporada del Goya, tot i no essent particularment sortosa, ens ha ofert la revelació d'un jove escenògraf, ple d'avenir: Francesc Fontanals. Si més no, per això i per la dignitat amb què va presentar les obres, el pas d'Elena Jordi per l'escenari del Goya ha d'ésser recordat amb complaença. — —

L'èxit més considerable de tots els teatres catalans, ha estat l'obra d'En Segarra, "La filla del Carmesí", que va inaugurar la temporada del Novetats. Dos altres èxits del teatre del carrer de Casp, han estat "Escola de senyores", de Carles Soldevila, i "Miss Barceloneta", de Santiago Rusiñol.

Al Romea, el "clou" de la temporada ha estat també aquest any una obra estrangera: "El carrer", de l'americà Elmer Rice. En canvi, dues obres de tot primer ordre —"Fi de jornada" i "Volpone"— han passat per l'escena del Romea completament desapercebudes. Però, al nostre entendre, la nota més simpàtica que ha donat aquest any el teatre del carrer de l'Hospital ha estat l'esforç de presentació realitzat per una de les obres estrenades — precisament per la que els ha valgut l'èxit més gran.

—A l'Espanyol s'han passat la temporada sense trobar l'"obra". Les estrenes s'han succeït vertiginosament, però des d'un punt de vista econòmic sembla que la cosa ha marxat molt bé.

Al Talia hem d'agrair-los la presentació de "Maya" i de "Gardènia", fetes amb tota dignitat. La temporada ha tingut molts alts i baixos, i a darrera hora, ha vingut un èxit notable: "Tararí".

Heus ací apuntat, alt per alt, el balanç de la temporada de teatre català que acaba de finir. En successius carnets mirarem d'estudiar-la amb tota l'atenció possible.

ALMAVIVA

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIO DE TEATRE SELECTE

En la VII sessió teatral que el diumenge, dia 22, del mes en curs, a les deu de la nit, tindrà lloc al teatre de l'Orfeó Gracienc, aquesta Associació inaugurarà la tanda de teatre estranger amb l'estrena de la tragicomèdia en set actes "Era un home!", de Max Deauville, traduïda al català pel nostre poeta Ventura Gassol.

L'aportació a l'escena catalana d'aquesta novíssima producció, una de les més definitives —segons l'opinió del prestigiós crític Camille Poupeye— del teatre expressionista, forçosament ha de resultar interessantíssima per a tots aquells que verament es preocupen del moviment renovador del teatre. El reconegut prestigi d'aquest escriptor belga com a novelista i com a dramaturg constitueix ja una garantia d'èxit. Oi més, el triomf assolit a París i a Bèlgica amb la representació de "Era un home!" fa esperar que a Barcelona li ha d'ésser atorgada per part de la crítica i el públic la mateixa distinció. Ventura Gassol n'ha fet una traducció acuradíssima que en res desdiu de l'original i serva en tot moment l'interès i exactitud d'expressió que la caracteritza i distingeix.

De la presentació escènica se n'encarrega com de consuetud el director artístic Àngel Fernàndez, el qual procedeix ja a la realització dels set decorats que hi juguen i dels figurins de determinats personatges. L'escultor Víctor Moré així mateix procedeix a l'execució de les màscares que intervenen en l'acció. La direcció escènica de l'obra anirà a càrrec d'Enric Lluelles i serà interpretada per actors professionals i per alguns alumnes de l'"Associació de Teatre Selecte".

Aquesta sessió i les successives serà de caràcter íntim i solament podran assistir-hi els associats i les persones que siguin particularment invitades.

TEATRE NOU

Els tenors Farràs i Alabert, i les primeres tiples Sofia Vergé, Cecília Gubert, assessorats pel formidable duetto còmic Albert Cosín-Carme Valor, sense descomptar la tasca del primer actor i director, Josep Llimona, s'alternen en les representacions del darrer èxit teatral del teatre líric català "La revolta", obra en què la tasca que realitza la Companyia que actua en el favoregut teatre del Parallel es fa creditora als més sincers aplaudiments.

Per a aquesta nit, Festivitat de Sant Antoni de Pàdua, es posa en escena "La revolta" amb un formidable repartiment, funció que es dedica als contractistes d'obres i paletes de Barcelona i el seu radi.

ESPANYOL

Aquesta nit, "La educación de los padres"

Obligats a correspondre al favor del públic, Aurora Redondo i Valerià León li ofereixen aquesta nit un altre de llurs èxits personals, la deliciosa comèdia en tres actes "La educación de los padres", assumpte graciós i de modernitat.

Demà, dissabte, en funció popular, es representarà per primer cop a la tarda de dia feiner "Los marqueses de Matute", tan celebrada i ovacionada.

Aurora i Valerià, vist l'entusiàstic acolliment del públic de l'Espanyol, allarguen llur actuació vuit dies més, fins al diumenge dia 22, en la qual data necessàriament hauran d'acabar per tal de complir els compromisos de la "tournée" estiuenca.

NOVETATS

La temporada del Teatre Català Novetats arriba al seu terme després de nou mesos d'actuació brillant.

Per aquest motiu les funcions que resten de la temporada tindran un caràcter extraordinari. Avui, divendres, se celebrarà, com ja havem anunciat, el benefici de la notable actriu Pepeta Fornés. Es representarà "Ocells de pas", la magnífica comèdia de Santiago Rossinyol. Demà, dissabte, tindrà lloc una funció especial, en la qual prendrà part, entre altres notables artistes, l'eminent actor gloria de l'escenari Enric Borràs i l'aplaudit divo Marc Redondo. Diumenge, tarda i nit, se celebraran dues grans funcions amb selectes i excepcionals programes.

Per la setmana entrant es preparen a Novetats les darreres funcions de la temporada; seran representades les més aplaudides obres. I el dia de clausura es posarà en escena una de les més celebrades comèdies de l'illustre Rossinyol, el qual assistirà a la funció. Indubtablement aquell dia esdevindrà una funció brillantíssima, digne corolari de la llarga temporada del Teatre Català Novetats, que per tants conceptes mereix elogi incondicional i fervorós.

La companyia del teatre Espanyol de Madrid al Romea

Dimarts vinent debutarà a la casa pairal del Teatre Català la companyia clàssica d'art modern que dirigeix el nostre paisà Rivas Cherif, que té com a primera actriu la bella Isabeleta Barron i que a la vegada procedeix de la casa pairal del Castellà, com ho és el teatre Espanyol de Madrid.

Aquesta important companyia compta amb elements artístics molt destacats en l'art teatral que diverses vegades han format part d'altres agrupacions artístiques a la nostra ciutat, però Isabeleta Barron, després de recórrer Amèrica i Espanya com a primera figura d'importants companyies, serà el primer cop que es presenta en qualitat d'estrella al capdavant de la seva companyia.

Isabeleta Barron té especial cura en la presentació de la seva persona artística. Estilitza l'ambient en el qual ha de descabdellar el seu personatge i cura amorosament els menors detalls del seu vestuari, i a més és una actriu d'un sensible temperament femení. Es molt bella, elegant i té exquisida dicció; per això el seu repertori té una gama, des de la comèdia clàssica, com "La moza del cántaro", de Lope de Vega, fins a les taboileries de "El alfiler", de Muñoz Seca.

Ha incorporat al seu repertori autors del fort tremp d'Unamuno, Brieux, Benavente, Nicodemi, Linares Rivas i ha estudiat amb els nous autors les darreres produccions que marquen Ugarte, López Rubio, Pérez Moris, Jordàn de Urries, Benlliure i Tuero, tot tenint en compte l'amé teatre dels Quintero, Arniches, etc.

Demà donarem la llista d'aquesta companyia que inaugura al teatre Romea la temporada de Primavera-Estiu.

EL MUNICIPI

La suspensió de les obres de la pedrera de Can Baró

Ahir al matí una comissió d'obrers afiliats al Sindicat Lliure de pedrers i peons visità l'alcalde per tal de protestar que haguessin estat suspesos els treballs a les pedreres de Can Baró.

El comte de Güell oferí trametre un tècnic que dictamini si hi ha perill en la continuació de les obres que es fan allí.

Un tinent d'alcalde de viatge

El senyor Maynés marxà ahir a París per afers particulars.

Les tarifes municipals de taxis sobre el paper

Com a conseqüència del nou Reglament del servei d'auto-taxis aprovat per la Comissió Permanent en sessió de l'onze de l'actual, els automòbils de plaça podran acudir a les crides telefòniques sense marcar el taxímetre; portar fins a cinc seients sense cobrar suplement; no cobrar la conducció de maletes, maletins ni paquets de mà, si, però els baguls o caixes, pels quals percebran una pesseta; no cobrar retorns per serveis dintre el terme municipal, tret dels del Tibidabo i Vallvidrera, pels quals seran abonades quatre pessetes, i del castell de Montjuïc, pel qual se n'abonaran cinc.

En els viatges a preu fix, a l'anada podrà el xofer cobrar a la bestreta l'import, per tal d'evitar l'entreteniment de cotxes a l'arribada al lloc de destinació i facilitar, per consegüent, el trànsit; aquests viatges es tarifen: a l'Hipòdrom, 10 pessetes; a l'Estadi i camps de futbol, 5 pessetes; a les places de braus, 4 pessetes; tots ells d'un a cinc seients.

El passatger ha d'abonar estrictament el que marca el taxímetre, propina inclosa, i es prohibeix posar auto-taxis de servei públic contractats per distintes tarifes, per tal com aquest servei és reglamentat sota la tarifa única i obligatòria de 0'60 pessetes, és a dir: 0'60 pessetes els primers 400 metres i 0'10 pessetes cada 166 metres successius.

Als que usin aquest servei i trobin deficiències, manca d'higiene en el cotxe, excés de velocitat pel conductor, intent de cobrament per tarifes diferents, etc., se'ls prega que ho comuniquin a la guàrdia urbana, posat que la collaboració del públic pot contribuir eficaçment a millorar aquest servei.

Demanant millores

Davant la Comissió municipal d'Eixampla ha formulat una moció el regidor senyor Navés perquè s'installi una font al carrer de Foment cantonada al de Pistó, ja que no n'hi ha cap a la dita barriada de Can Roba-cols, els veïns de la qual han de proveir-se d'aigua del carrer de Llagostera, de Muntanya o de la de Xifrer, totes elles molt allunyades de l'esmentada barriada.

• • •

Una nombrosa comissió de veïns de la plaça de Molina ha interessat del regidor jurat del districte III, senyor Xicoy, l'arranjament de la font de l'esmentada plaça, que des de fa temps no raja. El senyor Xicoy ha traslladat la queixa a la secció de Fontaneria perquè es procedeixi al seu arranjament immediat.

També ha interessat el senyor Xicoy de la Delegació d'Obres públiques l'arranjament dels carrers de Carril, Reina Victòria, Jaume Piquet, Pomaret, Doctor Roux i camí del cementiri de Les Corts, i ha reiterat la petició que féu al mes de març perquè es procedeixi també al més aviat possible a l'arranjament dels carrers de Sagués, Porvenir i Oliana.

Davant la queixa dels veïns del passeig de la Bonanova sobre el mal estat del vial de l'esmentat passeig, que fins fa poc temps depenia de la Diputació Provincial, s'ha interessat de la Delegació d'Obres públiques la necessitat de procedir, una vegada feta la claveguera pr l'Ajuntament, la qual obra toca al seu terme, a la nova pavimentació de tot el passeig.

Cent llanternes roges

El Negociat municipal d'Obres públiques d'Eixampla interessa dels industrials del ram notes de preus per al subministrament de cent fanals del tipus que s'utilitza per a senyals de precaució durant l'execució d'obres a la via pública.

Per a la urbanització del carrer de Tarragona

Fins al dia 20 d'aquest mes s'admetran al Negociat municipal d'Obres públiques d'Eixampla notes de preus per a la realització de diverses obres d'urbanització al carrer de Tarragona, entre el [illegible] ril i el carrer de París.

També s'admetran fins al dit dia, al mateix Negociat, notes de preus per a la confecció i subministrament de cinc gorres d'uniforme per al personal de banderoles.

REGLES PER A LA CONCESSIO DE PERMISOS PER A LA INSTAL.LACIO D'ALTAVEUS

Primer. — Aquests permisos seran concedits, prèvia instància de l'interessat i mitjançant acord de la Comissió municipal Permanent, als següents establiments i en les condicions que s'expressen a continuació:

A). Establiments venedors d'aparells.

B). Establiments de menjars, begudes, etc., que els utilitzen per a donar audicions als seus clients.

Segon. — Establiments venedors d'aparells. — Els seus propietaris hauran de tenir salons adequats per a proves i per a audicions demostratives de les qualitats dels seus aparells. El permís els serà concedit prèvia inspecció dels tècnics municipals. Serà gratuït i a precari.

Tercer. — Establiments que els usin per a concerts. — Quan l'aparell sigui audible des de l'exterior, serà indispensable per a obtenir el permís d'installació que no es tracti de destinar l'aparell a reclam i per consegüent que aquest no tingui per objecte cridar l'atenció a peatons i a tots els que circulin, a fi que el seu funcionament no pugui causar molèsties o destorbar la circulació normal per la via pública.

Per a determinar si concorren o no aquestes circumstàncies, les sollicituds seran informades per la guàrdia urbana i revisades per la Delegació de Circulació.

Sempre que es consideri necessari o convenient podrà obrir-se una informació pública durant vuit dies hàbils, per tal que les persones afectades per la dita installació puguin formular les observacions que creguin del cas o allegar i demostrar que tenen un interès legítim oposat a tal installació.

Quart. — Per als permisos que es concedeixin als establiments esmentats en l'apartat B) de la regla primera, els drets seran els assenyalats en l'Ordenança número 33, article 49, epígraf 2, del Pressupost vigent ("Audicions musicals o de telegrafia sense fils a l'exterior d'establiments"), d'acord amb la categoria del carrer on radiqui la installació, a saber:

Cada mes: en carrers de categoria:

	1.ª	2.ª	3.ª	4.ª
Pessetes	100	90	80	70
	5.ª	6.ª	7.ª	8.ª
	60	50	40	30

El pagament es farà per trimestres.

Quan l'interessat no aboni el rebut que se li presenti al cobrament, li serà retirat el permís.

Cinquè. — La guàrdia urbana denunciarà les infraccions i podrà, quan les circumstàncies ho aconsellin, ordenar al propietari de l'aparell que suspengui pel temps o durant les hores del dia que se li indiquin el funcionament d'aquell aparell. Si no atengués el requeriment serà denunciat i castigat amb una multa de 25 a 250 pessetes, i a la tercera vegada li serà retirat el permís.

L'ASSISTENCIA MEDICA MUNICIPAL

Serveis prestats durant el mes de maig per l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal:

Als tretze Dispensaris mèdico-quirúrgics: Ferits auxiliats, 1.301; operacions practicades, 195; visites gratuïtes als locals, 7.057; visites urgents a domicili, 71; reconeixements a persones, 682; reconeixements a persones alienades, 6; certificacions i informes, 1.316; auxilis a alcoholitzats, 53; vacunacions, 1.840; serveis diversos, 464.

Als Dispensaris d'especialitats. — Oftalmologia: visites practicades, 2.472; operacions, 12. Oto-rino-laringologia: visites practicades, 1.237; operacions, 25. Vies urinàries: visites practicades, 3.919; operacions, 17. Puericultura: nens visitats, 900; vacunacions, 38. Ginecologia: malaltes visitades, 766; operacions, 14. Tocologia: embarassades assistides, 664; parts assistits, 134; vacunacions, 118. Odontologia: inspeccions a les escoles nacionals, 1.425; operacions practicades, 132.

A l'Hospital Asil de Nostra Dona de l'Esperança. — Malalts de centres nerviosos: homes, 24; dones, 31. De l'aparell respiratori i circulatori: homes, 8; dones, 13. De tuberculosi: homes, 5; dones, 1. De neoplàsies: homes, 25; dones, 3. D'ossos i articulacions: homes, 11; dones, 7. D'altres malalties: homes, 5; dones, 6. Total: homes, 55; dones, 63.

A l'Asil Municipal del Parc. — Visites a malalts i alienats, 1.869; operacions practicades, 7.

Al Laboratori d'Anàlisis clínics. — Anàlisis de llet de vaques, 612; anàlisis d'orina, 463; anàlisis de sang, 234; anàlisis de secrecions, 3; anàlisis de tumors, 1.

A l'Ambulància Sanitària. — Ferits traslladats, 131; malalts traslladats, 79; morts traslladats al dipòsit judicial, 46.

LA VIDA OFICIAL

El viatge del rei a Londres

Madrid. — Se sap que en el seu pròxim viatge a Londres, el rei, acompanyat del duc d'Alba, es detindrà dos dies a París i l'anada, i dos més a la tornada. Viatjarà de rigorós incògnit.

Madrid, 12.—El president del Consell ha rebut, al ministeri de l'Estat, el cardenal primat, el marquès de Castellbravo, el governador de Guipúscoa, el ministre senyor Salvador Peralta, el qual li ha presentat el diplomàtic que el substituirà en el càrrec; el governador del Banc Exterior d'Espanya i l'ex-ministre senyor Abilí Calderon, el qual li ha parlat de l'qüestió del blat.

Madrid, 12. — A l'entrevista que aquest matí ha celebrat l'ex-ministre senyor Abilí Calderon amb el cap del Govern, ha assistit el ministre de la Governació.

En acabar la reunió, el senyor Calderon ha dit que dem conferenciarà amb el ministre d'Economia.

En la reunió d'avui l'en exposar detalladament al general Brenguer la qüestió dels blats, el president li ha contestat que el govern protegeix l'agricultura i que donarà una solució al problema que permeti la desaparició de la situació difícil que travessen avui dia les poblacions de la zona blanca.

Accident en un taller de pirotècnia

València, 12. El pirotècnic senyor Rafel Serra, treballant al seu taller dels afores de Torrent, estava enllestint preparant una barreja de nitre i sofre, quan tot de sobte s'ha produït una explosió que ha determinat l'ensorrament del taller.

L'esmentat senyor ha resultat tan greument amb ferides pos importants.

Els accidents de carretera

Terol, 12. — Una camioneta, ocupada per onze obrers que marxaven al poble de Libios a treballar en unes mines de sofre, junt amb llurs mullers i fills, ha bolcat a conseqüència d'haver-se trencat una roda.

En saber-se l'accident, les autoritats s'han traslladat en automòbil al lloc del succés i han procedit a recollir diuit persones ferides de les vint-i-tres que en total anaven a la camioneta. Entre els ferits hi ha un home i dues dones en greu estat.

Tots els ferits han estat portats a l'Hospital Provincial de Terol.

Les inundacions d'Andalusia

Jerez. — Després de vuit dies sense comunicació postal, ahir es rebé la correspondència de Madrid, la qual ha hagut d'arribar per via Càdiz, per efecte de les inundacions.

Sevilla, 12. — Fins d'ací cinc dies no es podran restablir les comunicacions ferroviàries directes entre Sevilla i Càdiz. A l'estació compresa entre Lebrija i Las Cabezas de San Juan el terraplè ha desaparegut, arrossegat pel corrent.

Els treballs de reparació es van portant a cap amb moltes dificultats, a causa dels freqüents aiguats.

Els taxistes madrilenys

Madrid, 12. — Una comissió de propietaris d'automòbils taxistes ha estat avui a l'Ajuntament per tal d'exposar a l'alcalde llur satisfacció per haver-se declarat lliure a Madrid la indústria dels taxis, per bé que consideren que, el mateix que a Barcelona, hauria de regir ací una sola tarifa per a tots els cotxes i que la tarifa única hauria d'ésser la de seixanta cèntims per quilòmetre.

Una entrevista

Madrid. — S'ha sabut que els senyors Wais Alba es trobaren en un tren ascendent de Bordeus i que tots dos estigueren departint animadament durant tot el viatge.

El senyor Wais ho ha confirmat i ha afegit que en això no hi ha res de particular, tenint en compte que són antics amics. Creu que per la posició política en què s'ha collocat el senyor Alba, en un futur més o menys llunyà presidirà un Govern, encara que té la seguretat que no tornarà a Espanya fins després dels mesos d'estiu. (La nit."

Accident en una mina

Tetuan, 12. — Ha arribat a Tetuan el general japonès Locoka, el qual ha visitat les dependències de la plaça.

Durant la seva permanència se l'atendrà degudament.

A Melilla, en les mines d'Huisan, l'explosió prematura d'una barrinada ha produït la mort de dos obrers espanyols i n'ha ferit quatre més.

Res més de nou en el Protectorat.

La salut del Sr. Cambó

Madrid. — Un diari diu saber que els metges han prescrit un llarg descans al senyor Cambó i que aquest viatjarà durant tres mesos, la qual cosa fa pensar que fins a la tardor no tornarà a Espanya.

CONSELL DE MINISTRES

A la sortida

Madrid, 12. — A dos quarts d'onze s'ha reunit al Palau, sota la presidència del rei, el Consell de ministres.

En sortir-ne, el general ha dit als periodistes que havien tractat assumptes de tots els departaments.

—Jo—ha afegit—solc he tractat de qüestions del Marroc.

Ha facilitat als periodistes part de la signatura, entre la qual hi ha una disposició separant de la Intervenció el càrrec de segon cap de la zona del Protectorat i passant a la Direcció de Colònies la Intervenció de comptes del Marroc.

Ha signat també un decret jubilant com a governador el senyor Heracli Hernández Mallilos.

El ministre d'Hisenda ha dit que no havia dut res al Consell.

El de Marina ha dit que els exàmens de l'infant don Joan seguiran el dia 14.

El ministre de la Governació ha facilitat la signatura del seu departament en la qual hi ha les següents disposicions:

Suprimint el càrrec de sots-director general de Comunicacions i restablint els càrrecs de sots-director de Correus i sots-director de Telègrafs.

Jubilant a prec seu, per tenir més de quatre anys de serveis, el sots-director general de Comunicacions, senyor Salvador Navarro.

Concedint la Gran Creu de Beneficència al senyor Pere Cifuentes, degà del Cos facultatiu de Beneficència.

Autoritzant les Corporacions Municipals perquè en el termini de sis mesos puguin declarar lesiu, al sol efecte de poder recórrer contenciosament, d'acord amb els preceptes legals vigents, els acords adoptats per les dites Corporacions des del 13 de setembre de 1923 i els quals no estiguessin compresos dins el termini assenyalat per la Llei del Contenciós, de 22 de juliol de 1894.

Manifestacions del ministre de la Governació

Madrid, 12. — El ministre de la Governació, en rebre els periodistes, els ha dit que havia estat al Palau i assistit al Consell de Ministres.

Els periodistes li han preguntat si havia parlat en el Consell de la fórmula del duc de Baena, i el ministre ha contestat que no hi havia lloc.

—Entenc — ha afegit — que aquelles Corts van complir ja el seu temps de vida i el restablir-les ara fóra una illegalitat.

Respecte als Ajuntaments, ha dit que el procediment a seguir havia estat el menys illegal possible. No són nostre — ha dit—l'opinió pública obrarà en conseqüència.

Els polítics que han vingut a aquest despatx tots n'han sortit descontents, ço que vol dir que no em decanto cap a ningú.

Respecte a la censura, el criteri és que no es pot unificar perquè la modalitat és diferent a cada provincia. Nosaltres admetem la crítica serena, no podem, però, permetre l'ensanyament amb el caigut.

Un periodista li ha preguntat què hi havia del que ha dit un diari del matí, segons el qual, després dels exàmens, serán autoritzats els actes públics.

El ministre ha contestat: De fet s'autoritzaran i es permetrà tota crítica, sempre, però, que no sigui motiu de pertorbació.

Un altre periodista li ha preguntat quines mesures havien estat adoptades respecte una penyora imposada al senyor Poza Juncal, de Pontevedra, per un article que finalment no fou publicat, i per la detenció de determinats elements republicans.

El general Marzo ha contestat: —D'ambdós fets n'he preguntat al governador i li he indicat el meu criteri.

Les víctimes de la Dictadura

Màlaga. — Ahir, a les tres la tarda, i trobant-se al seu despatx, el jutge Josep Miura sofrí un collapse que li durà fins a les onze de la nit. Se sap que aquest jutge havia estat postergat per Galo Ponte i que recentment havia demanat l'anul·lació d'aquella postergació. Ahir rebé, segons sembla, un ofici denegant la seva sol·licitud i fou quan sofrí el collapse.

Temporal a la Manxa

Valdepeñas, 12.—A migdia ha esclatat damunt d'aquesta població un formidable temporal de trons i llamps, als quals seguí ben aviat un gran aiguat, la qual cosa ha tingut espaordit tota la farda el veinat.

S'ha inundat el barri de la Virgen de Cabezas, on les aigües han entrat a les cases i han causat danys de consideració en els mobiliaris.

Ha mort ofegada molta aviram.

Han caigut uns quants llamps a la xarxa de la llum elèctrica, la qual cosa ha fet que la ciutat quedés a les fosques.

Els caps estan inundats, també.

El temporal ha empitjorat la crisi de treball i ha paralitzat tots els negocis.

A L'ACADEMIA DE JURISPRUDENCIA

Les responsabilitats de la Dictadura

Madrid, 12. — Avui ha continuat a l'Ateneu la discussió de la Memòria de la Secció de Ciències Polítiques i Econòmiques, "Responsabilitats econòmiques i financieres de la Dictadura".

Estava anunciat que intervindrien en el debat els senyors Indaleci Prieto i Quintiliá Saldaña.

El primer no ha pogut intervenir car es troba fora de Madrid, i el senyor Saldaña, canvian a darrera hora de pensament, ha enviat una carta a la Comissió dient que davant de la gravetat de les declaracions que pensava fer, no intervindria fins que fos elegida la nova Junta de l'Ateneu.

Han pres part en la discussió diversos ateneistes, els quals han censurat la política econòmica de la Dictadura.

LES FUTURES CORTS

El vot de "La Epoca"

Madrid, 12. — Sota el títol de "Nuestro voto", diu "La Epoca" el següent:

"Desde abril de 1923, en que las Corte saquellas se eligieron, han pasado muchas cosas. Son siete años largos, de vida intensa, de truncamiento de doctrinas y métodos, de incorporación a la ciudadanía de millares y millares de jóvenes; cambios de ideología en muchos, que rompen el lazo de uniónd entre representantes i representados.

Las Cortes de 1923 revivirían sin más títulos que la voluntad del Poder público, que es el título que invalidó a la Asamblea Consultiva.

No. Es preciso ir a las elecciones, y los conservadores tenemos el deber de afirmarlo así, para que se comprenda que no las tememos, porque España es conservadora, y, en el choque de intereses contrapuestos, el nuestro prevalecerá."

Assemblea de metges forenses

Madrid, 12. — Aquesta tarda, al local del Collegi de Metges, tindrà lloc la sessió de clausura de l'Assemblea de metges forenses.

Les conclusions que elevaran al ministre de Gràcia i Justicia són: elevació dels sous actuals en la proporció de tres, quatre i cinc mil pessetes, segons les diverses categories d'entrada, ascens i termini, i vuit mil pessetes a les especialitats de Madrid i Barcelona; supressió dels aranzels als criminals i publicació immediata de l'escalafó.

La Junta Directiva de l'Associació Nacional de Metges Forenses ha estat reelegida per aclamació i ha quedat encarregada de realitzar les gestions oportunes prop dels Poders pública, per tal d'assolir le smillores que representen les aspiracions de la classe.

Entre aquestes hi ha també el funcionament tècnic de l'Escola de Medicina Legal de Madrid.

Una nombrosa comissió de metges forenses ha visitat aquest matí el sots-secretari de Gràcia i Justicia per tal de demanar-li que assisteixi a presidir la sessió de clausura.

Madrid, 12. — Aquesta tarda, al Collegi de Metges, ha tingut lloc la sessió de clausura de l'Assemblea de metges forenses, en la qual s'han tractat qüestions de gran interès pel millorament del cos mèdic forense espanyol.

Entre altres, s'ha acordat elevar al ministeri del ram les tres conclusions següents:

Primera, elevació dels sous actuals en proporció de 3.000, 4.000 i 5.000 pessetes, segons les diverses categories d'entrada, ascens i terme, respectivament, i en la de 8.000 pessetes les especials de Madrid i Barcelona.

Segona. Supressió de l'aranzel en els afers criminals.

Tercera. Publicació immediata de l'escalafó.

La Junta Directiva de l'Associació Nacional de Metges Forenses ha estat reelegida en ple per aclamació, la qual ha quedat encarregada de realitzar prop del Govern les oportunes gestions per al millorament de la classe, tals com la celebració de cursos de perfeccionament tècnic en l'Escola de Medicina Legal, de Madrid.

La clausura de l'Exposició de Sevilla

Sevilla. — El príncep d'Astúries, acompanyat del seu majordom major i dels seus ajudants, és esperat a aquesta capital per a visitar detingudament l'Exposició i procedir a la seva clausura. Després d'aquest acte, tornarà a Madrid.

Un marí mort en el curs d'uns exercicis de tir

Ferrol, 12. — Quan estava a bord de la "trainera" "Angelina" pescant entre Costelada i Sagaño, el mariner Domènec Cortells Peres ha rebut un tret al cap.

Recollit per altres mariners ha ingressat a l'Hospital del Ferrol en gravíssim estat.

Tenia muller i fills.

El projectil procedia de les forces d'Artilleria de costa que feien exercicis de tir.

No se sap que hi hagi hagut desgràcies personals.

L'AFER CRUZ-CONDE

El Sr. Jiménez ha hagut de dimitir

Sevilla, 12. — S'assegura que l'aspecte que ha pres darrerament l'afer Jiménez-Cruz Conde ha produit entre els regidors una pèssima impressió.

Es diu que el primer d'aquests dos senyors ha presentat la dimissió del seu càrrec en el Comitè de l'Exposició i renunciarà al càrrec de regidor, per no considerar-se prou resguardat amb els acords adoptats per la Corporació.

S'assegura també que a la dimissió de Giménez, en seguiran d'altres.

LA CENSURA

Comentaris del "Heraldo"

Madrid, 12. — "Heraldo de Madrid" diu:

"Aunque suponemos que será inútil, hemos de insistir una vez más en la necesidad de suprimir la previa censura, y si no se quiere tomar de una vez medida que pudiera parecer demasiado radical, ir concediendo cada vez más libertad a la Prensa hasta llegar a un régimen de normalidad.

La cosa es tanto más grave cuanto que frecuentemente diversos encargados de la censura van bastante más allá de las intenciones gubernamentales por exceso de celo o por falta de discreción.

Ahí está bien reciente el caso de ese escritor de Pontevedra multado por un artículo que no llegó a publicar, hecho que recuerda las mayores exageraciones cometidas en la época dictatorial.

El jefe del Gobierno dice tener la intención de llegar a la normalidad con un régimen de libertad y garantía. Si ello es así, por qué no ir preparando el terreno con una serie de concesiones graduales hasta el día en que crea llegado el momento de otorgar a la Prensa la plena libertad?"

Els conflictes del treball

Linares, 12.—El dia 20 començarà el lock-out patronal, que afecta vint fàbriques siderúrgiques i metal·lúrgiques.

Restaran 1.200 obrers sense feina, la qual cosa vindrà a empitjorar la difícil situació que es travessa.

LA IMPORTACIO DEL NITRAT DE XILE

Serà monopolitzada pel Banc de Comerç Exterior

Madrid. — S'assegura que des del primer de juliol hi haurà un nou règim a Espanya per al comerç del nitrat de Xile. Espanya és el segon país importador de nitrat, puix que s'evaluen les seves importacions en 140.000 tones, que representen uns cinquanta milions de pessetes.

En el successiu l'únic importador serà el Banc de Comerç Exterior, qui cedirà els carregaments, quan arribin, a una entitat oficial, formada la meitat pels elements del nitrat a Xile i l'altra per les importadors, presidida per un delegat del Govern.

El Sindicat farà les vendes per la mateixa xarxa d'intermediaris que en l'actualitat i el seu objecte és anar a la unificació de preus i adaptar les importacions a les necessitats del consum.

Sindicalista alliberat

Màlaga, 12. — El governador civil ha fet posar en llibertat, avui a migdia, el president del Sindicat de la Metal·lúrgia de Màlaga, que fou detingut anit passada per haver-se presentat davant el governador en formes no gaire correctes per a protestar de la suspensió d'una reunió que celebraven els obrers del ram, en la qual s'ocuparen de qüestions no inscrites a l'ordre del dia.

Del Marroc

Madrid, 12. — A la Direcció de Colònies i Marroc han facilitat el següent telegrama de l'alt comissari, amb data d'ahir:

"He visitat detingudament les casernes i dependències militars de Villa Sanjurjo, marxant a la tarda a Villa Jordana, on he estat complimentat pels caids de Bocoia, Beni Bufrach, Beni Ifef, Beni Guemil, per Sadi Hamide Wassain i altres autoritats i veïnat del poblat de Fuabal de Wassani.

En tornar a les Intervencions militars d'Izmoren he inaugurat l'escola hispano-berebere, i he arribat a les 21'30 a Villa Sanjurjo, on passo

Aquest número ha passat per la censura governativa

Catalunya

Fets diversos

Incendi a Alcoletge

Abans d'ahir es declarà un formidable incendi en una casa del poble d'Alcoletge.

El foc amenaçà propagar-se a les cases contigües a l'edifici siniestrat, però gràcies als grans treballs del veinat pogué evitar-se.

La casa quedà destruïda i les immediates sofriren danys de consideració.

Les pèrdues són quantioses. No hi hagué desgràcies personals.

Mort misteriosa a Terrassa

S'ha posat a coneixement del Jutjat d'Instrucció del partit de Terrassa que en un bosc del terme de Sant Llorenç Savall ha estat trobat un home mort, penjat d'un arbre, d'uns cinquanta anys, que no ha estat identificat. Es creu que no es tracta d'un suïcidi, sinó d'un crim. El mort presenta diverses contusions i lesions als polzes i altres parts del cos, que es creu que són produïdes per altra persona. L'opinió general sembla ésser que una vegada assassinat, el no identificat subjecte, fou penjat en un arbre per simular un suïcidi i evadir-se així de culpa als criminals.

Topada a la carretera de Vic

Un dels autòmnibus Vic-Manlleu, propietat de Ramon Ponç, va topar contra un arbre; la major part dels viatgers resultaren contusionats, però no de gravetat.

VALLS

Míting mutualista

Organitzat per les mutualitats "Aurora Vallenca", "Mes de Maig", "Aurora", "Sant Antoni Abat", "La Joventut", "Sant Joan Baptista", "La Virtut", "Sant Isidre", "La Reformista" i "La Igualtat", totes elles de la ciutat de Valls, amb la cooperació de la Federació de Germandats de Catalunya, tingué lloc el passat diumenge un important míting de divulgació mutualista, celebrant-se a la sala d'actes del teatre de la Societat Agrícola.

Presidí el president de la Federació, senyor Porrera, i s'assegueren al costat seu els representants de les dites entitats, el qual, en obrir l'acte, es felicità de la importància que havia de tenir per a tots els pobles de la comarca de Valls, i parlaren tot seguit els oradors següents: Nadal, pels mutualistes vallenca; Bello, per la Secció "Els Petits Mutualistes"; Oliva, per "El Refugi Mutual"; Vallejo, a nom de "Llargues Malalties i Imposibilitació"; Raspall ho féu a nom de la Vila de Salut "L'Aliança", i Noguer i Comet, a nom de la Federació Espanyola. Finalment, el senyor Porrera, en un bell parlament, resumí els discursos.

La gentada que omplia el local sortí satisfeta de les disertacions escoltades i féu comentaris molt falaguers pels èxits dels ideals mutualistes.

CANET DE MAR

Campionat de billar

Han començat les inscripcions pel campionat comarcal de billar a caramboles estil lliure, al qual podran prendre part tots els billaristes compresos des de Mataró a Tordera.

Els inscrits seran classificats pel professional Domènec Parera, en quatre categories, i les partides se celebraran al Saló del carrer de Castanyer, en el qual hi ha instal·lats vuit billars.

Un gran nombre d'aficionats de la localitat i dels pobles de Pineda, Arenys, Mataró, s'han inscrit ja en aquest concurs, el qual promet ésser interessant de debò.

Com a premi, es regalarà al vencedor de cada grup unes precioses baquetes, ofrena de la casa Escardívol.

Es fa avinent que la inscripció quedarà tancada el 30 d'aquest mes a les dotze de la vetlla, la qual pot fer-se personalment o per escrit al mateix lloc que se celebraran les partides.

SANT PERE DE RIUDEVITLLES

I Aplec Excursionista i de Germanor Penedesenca.—Conferència d'en Joan Carreres i Palet, de "Palestra"

Diumenge passat, organitzat pel Grup Cultural i Esportiu, Joan Carreres i Palet donà una conferència pública a la Plaça de les Eres sobre el tema "Finalitat de "Palestra" i l'obra a fer per l'excursionista català".

A les quatre, a la Plaça de les Eres, i davant d'un nombrós públic en el qual abundaven les senyoretes, descabdellà el tema de la conferència.

Explicà el que és i el que pot fer dins les nostres joventuts "Palestra", aquesta novella entitat formada per catalans de tots els matisos que entra a la brega per reconquistar Catalunya per als catalans.

Amb motiu del I Aplec Excursionista i de Germanor Penedenca descabdellà d'una manera eloqüent i entenedora la feina a fer pels excursionistes, aquests que, dominant els perfils que ofereix la Naturalesa, tresquen per les muntanyes i respiren els seus aires purs i corren per les platges i s'injecten del iode de la mar. Explicà el que són els Minyons de Muntanya, braus minyons, infants encara, que són l'esperança de l'endemà de la nostra terra. Digué amb paraules precises i que entusiasmaren els oients, que els excursionistes han d'ésser amb el temps el que els sòkols foren per a Txecoslovàquia i que portaran jornades de glòria per a la nostra terra i tenen dret, ara ja, per la tasca que han fet tot just començada al reconeixement i a l'ajut de tots els bons catalans.

En finalitzar la conferència, una ovació ressonà a la plaça i el conferenciant rebé nombroses felicitacions.

Abans de parlar En Joan Carreres, el president del grup llegí un breu parlament de presentació, que fou cordialment aplaudit.

Durant llarga estona la plaça estigué plena de grups que comentaven les paraules del conferenciant.

Aviat serà un fet la Delegació de "Palestra" en aquesta població, el tema descabdellat pel conferenciant.

A dos quarts de sis tornà a Barcelona En Joan Carreres i Palet i fou acomiadat per la Junta i nombrosos socis del grup.

Aquest primer acte ha desvetllat un interès enorme entre la joventut i hom parla d'organitzar, passat l'estiu, un curset de conferències sobre temes especialitzats com són Història, Geografia, Gramàtica, etc.

La vida religiosa

Sants d'avui: Sant Antoni de Pàdua, conf.; Sant Pelegrí, m. i mr.; i Santa Aquilina, verge i màrtir.

Sants de demà: Sant Basili el Gran, b. i dr.; Sant Eliseu, profeta; i Santa Digna, verge. — (L. B.)

Quaranta Hores. — Avui: Església de Sant Sever.

Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: Església de les Religioses Saleses. De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Comunió reparadora. — Avui: Església parroquial de Sant Josep de Gràcia.

Demà: Basílica de Santa Maria de Mar.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de la Victòria, a Sant Francesc de Paula.

Demà: Nostra Dona dels Dolors, a Sant Cugat.

Adoració nocturna. — Avui: Torn del Beat Salvador d'Horta (a la parroquial de Santa Maria de Jesús de Gràcia).

Demà: Torn de Sant Josep Oriol.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de Maria Auxiliadora.

Demà: Torn de Sant Miquel Arcàngel.

LA PROCESSO DE CORPUS

Per la Cancelleria del Bisbat han començat a repartir-se les invitacions en les quals el senyor bisbe i el Capitol Catedral inviten les associacions i entitats de la capital per a la seva assistència a la processó de Corpus.

TRIDUUM EUCARISTIC

El número del Butlletí Oficial Eclesiàstic pròxim a aparèixer publicarà una circular ordenant la celebració d'un triduum eucarístic en les esglésies d'aquesta diòcesi, en els dies següents a la festivitat de Corpus.

TELEGRAMA DEL DOCTOR OMS

El senyor bisbe ha rebut del doctor Lluis Oms, president de la Comissió executiva de l'Exposició Missional de Barcelona, el qual es troba actualment a Roma, el següent telegrama:

"Roma. — Ilme. Sr. Bisbe de Barcelona. — Espanya. — Sant Pare Audiència avui rebut complagut objectes oferts Comitè Exposició Missional i Secretaria Estat. M'ha lliurat carta espléndida Setmana Missiologia. — Oms."

SACERDOT MALALT

Ha estat viaticat, a petició pròpia, per haver-se agreujat un xic en la seva malaltia, l'ex-fiscal del Tribunal Eclesiàstic d'aquest bisbat, doctor Jacint Comella Colom.

VISITA AL BISBE

Ahir estigueren al palau bisbal, per tal de complimentar el doctor Irurita, els elements directius de les Conferències de Sant Vicents de Paul d'aquesta ciutat.

ROMIATGE A NURIA

Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat

Tal com s'ha anunciat, aquesta Lliga ha fet tots els preparatius pel romiatge que se celebrarà del 22 al 24 d'aquest mes a Núria. I queda oberta la inscripció a partir d'avui. Donat el cas que el nombre d'admissions és limitat, és necessari que els associats que desitgin assistir-hi vulguin inscriure's en la present setmana.

El preu d'inscripció és de 72 pessetes compresos totes les despeses exceptuant els que vulguin utilitzar cavalleria, que és una despesa per separat.

La sortida serà el diumenge, dia 22, a les vuit del matí, arribant a Ripoll a les onze. A les dues de la tarda, sortida de Ripoll vers a Caralps, amb òmnibus. Se sortirà de Caralps a les quatre i s'arribarà al santuari de Núria a les vuit del vespre.

La tornada serà a les nou del matí del dia de Sant Joan, arribant a Barcelona a les set de la tarda.

Per inscripcions tots els dies feiners, des de dos quarts de vuit a dos quarts de nou de la vetlla, al domicili social, Rivadeneira, 4-1.

Memòria de l'any [illegible] de l'Hospital Clínic

Acaba d'ésser publicada, per la Junta Administrativa de l'Hospital Clínic, la Memòria corresponent a l'any 1929.

El doctor Joaquim Tries, secretari de l'esmentada Junta, posa un pròleg a aquest document, dedicat a exposar principalment la situació econòmica de l'establiment i el seu moviment hospitalari en l'exercici darrer.

Relata l'aclaparament que sofrí l'Hospital en aquest darrer any, ocasionat per la insuficiència de mitjans hospitalaris a Barcelona, degut a la necessitat d'atendre els malalts que en proporció alarmant trucaren a les seves portes, i en plany que no es pugui donar solució al problema de "drenatge hospitalari", ja que sense aquesta condició, el rendiment dels llits és insuficient i l'Hospital no respon als fins per als quals fou creat.

Referex també que la Junta Administrativa, preocupada amb aquest problema d'urgent ampliació, sol·licita constantment l'auxili de les corporacions públiques, i projecta amb els seus mitjans la manera de resoldre-ho, encara que sigui establint alguna dependència fora del recinte hospitalari; projecte, afegeix, que tindria poques dificultats si no fos pel factor econòmic amb el qual cal comptar, forçosament, per a realitzar-lo.

Parla a continuació dels donatius que ha rebut l'Hospital l'any passat, i fa destacar d'entre aquests donatius, el d'un milió de pessetes, efectuat en un bell gest de sincera filantropia, pel senyor Comte de Viladomat; esmenta, així mateix, els noms d'altres generosos donants, i de les entitats industrials "Filatures Forcada"; "Associació d'Hotelers de Catalunya", etc.

Gran part d'aquests donatius, segueix, s'han emprat durant aquest curs, en bon nombre d'obres d'ampliació i millora dels serveis, com per exemple el Dispensari de Clínica mèdica amb instal·lació radiogràfica; el Dispensari d'ortopèdia destinat a ensenyament de practicants; el Dispensari de Psiquiatria, junt amb el decorat de les sales de dermatologia; una altra sala de clínica mèdica; arranjament de tallers auxiliars, etc., etc., contribuint, a més, la Junta Administrativa a les despeses del Laboratori per a investigacions sobre el càncer, organitzat per valuosos elements de la Facultat de Medicina, a la qual interessant qüestió ha concedit sempre gran importància l'Hospital.

S'al·ludeix, així mateix, a la Memòria, al gran nombre de malalts traumàtics que ha d'atendre l'Hospital, procedents en llur major part d'atropellaments comesos per tota classe de vehicles, i al contingent vénen de totes les provincies que vénen de totes les provincies d'Espanya, ço que, unit a la constant creixença de població que experimenta la nostra ciutat, fa que el problema s'agreugi extraordinàriament.

A continuació es dóna compte del moviment hospitalari en aquests termes: existència de malalts en començar l'any: barons, 332; femelles, 359; total, 691.

Ingressos durant l'any: barons, 3.365; femelles, 3.419; total, 6.784. — Promedis diaris: barons, 9'22; femelles, 9'36; total, 18'58. — El mes de febrer fou el de menor nombre: 497, i el de major ingrés, el mes de novembre: 611.

Classificats per provincies, després de Barcelona, que aporta el major contingent de malalts ingressats, apareixen Tarragona amb 516; Múrcia, 506; Lleida, 400; Osca, 372; Almeria, 328; Terol, 293; Castelló, 263; Girona, 257; València, 257, i Saragossa, 242.

Les altres provincies donen contingents inferiors. Les que l'han donar menor, són: Avila, Badajoz, Ciudad Real, Guipúzcoa, Palència, Pontevedra, Alava, Càceres, La Corunya, Guadalajara, Huelva, Segòvia i Canàries.

Els estrangers assistits pugen 182, dels quals 45 són francesos, 25 alemanys i 19 italians, i els altres, en inferior nombre, pertanyen a d'altres nacions d'Europa i Amèrica; també tingué alguns ingressos de súbdits filipins, xinesos, egipcis i algerins.

Als diferents dispensaris que té establerts l'Hospital, foren visitats 40.808 malalts, als quals els foren practicades 87.975 curacions, i 21.444 petites intervencions.

Assenyala també, la Memòria, tots els casos tractats a les Clíniques mèdiques i quirúrgiques, de ginecologia, pediatria, urologia, otorinolaringologia, dermatologia, i sifiliografia, oftalmologia, terapèutica física, tisiologia i altres d'especialitats i d'excedents.

A la Clínica d'Obstetrícia (sala d'infantament), han estat assistides 919 dones i pugen 625 els nou-nats sortits vius de la Clínica.

Els malalts ingressats, comptant a més amb els que es trobaven ja hospitalitzats el Cap d'Any del 1929, han causat, durant l'any, 281.484 estades; i si hom té en compte que el total invertit en despeses d'hospitalització ha estat de 1.422.991'46 pessetes, el cost per estada ha resultat a 5'023 pessetes.

La mortalitat ha estat de 337 individus, corresponent la menor al mes de març, i la de major nombre, al desembre.

A la secció destinada a serveis administratius, es consignen dades molt interessants: durant l'any s'han consumit 37.685 quilos de carn de bou i de moltó; 146.000 litres de llet,

EL TRACTAT DE LONDRES

El malestar a la Marina japonesa

Londres, 12. — Telegrafien de Toquio al "Daily Telegraph" que encara que dimitia l'almirall Kato, dimiti també el segon cap de l'Estat Major de l'Armada, almirall Suietsup, el qual ser reemplaçat per l'almirall Nagumi, director de l'Escola Naval de Kiaguine.

El ministre de Marina, almirall Kakarabe, continuarà, per ara, en el seu lloc, però el seu segon Yamanasi, ha dimitit per motius de salut.

Aquest darrer serà substituït per l'almirall Kobayasi personalitat molt coneguda a Ginebra.

El ministre de la Guerra també ha dimitit per raons de salut, i ha estat reemplaçat per l'actual comandant general de Corea. — Fabra.

El programa financer alemany

Berlín, 12. — Gairebé tots els diaris del vespre exposen llur opinió que el programa financer toparà amb greus dificultats en el Consell del Reich i afegeixen que és probable que el debat sobre el pressupost no estigui llest el dia primer de juliol, com hom pensava.

En aquest cas l'actual pressupost seria prorrogat fins a la tardor.

Hom considera en general que la situació del ministre d'Hisenda senyor Moldenhauer és cada dia més crítica i hom creu que es veurà obligat a presentar la dimissió d'aquí a pocs dies.—Fabra.

ELS FEIXISTES AUSTRIACS

Grandi espera que no li faran manifestacions de simpatia

Viena, 16. — El ministre italià d'Afers Estrangers, senyor Grandi, és esperat en aquesta ciutat, procedent de Varsòvia, diumenge.

El ministre italià ha declarat a un corresponsal de la "Newe Freie Presse", que el seu viatge a Viena té un caràcter particular.

El senyor Grandi espera que la Heirnvehren no el farà objecte de manifestacions de cap mena. "Els feixistes — ha dit — no volem fer propaganda."

El canceller, senyor Schober, oferirà un banquet al ministre italià. — Fabra.

LA CATASTROFE DEL LITORAL NORDAMERICA

Quaranta vuit morts

Boston, 12. — No ha estat possible fins ara identificar el nombre de víctimes de la catàstrofe produïda per l'abordatge entre el "Fait Fax" i el petroler "Pinthis". Es creu, no obstant, que no hi haurà pas menys de 48 morts. Tots ells, així com els tripulants del petroler, deurien morir cremats. — Fabra.

LA BARRALLA XINESA

La retirada nacionalista

Xang-Hai, 12.—Segons notícies dignes de fe, les forces nacionalistes evacuen Nanxang. L'ocupació de Nanxang sembla ésser el preludi d'un projecte ambiciós que tindria per objecte ocupar successivament Quiu-Quang, Hangxeu, Xang-Hai i Nanquín.—Fabra.

Actes de vandalisme

Londres, 12. — Comuniquen de Xang-Hai que diversos contingents comunistes s'han apoderat de la ciutat de Tayeh, de la província del Hou Peh, i han comès amb els seus habitants veritables actes de vandalisme. — Fabra.

---

i 13.554 dotzenes d'ous; els altres productes aconsegueixen, també, xifres molt elevades.

S'han després 35.200 metres cúbics d'aigua; 73.100 metres cúbics de gas, i en llum i força, 113.160 quilovats.

En medicaments i material de cura, s'han emprat 170.544'25 pessetes, i 298.114 en concepte de sous i materials per a obres i tallers.

Encara que la Memòria conté d'altres extrems igualment interessants, creiem que amb l'exposat n'hi ha prou per donar una idea aproximada de la importància del nostre Hospital Clínic, classificat d'establiment model per totes les eminències mèdiques, nacionals i estrangeres que el visiten; i també perquè ens adonem tots de les seves necessitats, procurant posar-hi remei, com diu molt bé en el pròleg de la Memòria el doctor Trias:

"Amb la col·laboració i l'auxili, tant de les Corporacions públiques com de la iniciativa privada, i confiant principalment en aquesta darrera, ja que les seves possibilitats són il·limitades, i perquè sustentem la il·lusió que el nostre país cada dia es veurà amb major tendència a imitar aquests honorables ciutadans que amb llur exemple ensenyen el camí de la veritable filantropia en benefici no sols de la nostra terra, sinó de tota la humanitat."

EL COMBAT SHARKEY-SCHMELING

Notes preliminars del match

Nova York, 12. — Ha despertat extraordinària expectació el combat de boxa que per a disputar-se el títol de campió mundial de totes les categories, vacant d'ençà que Tunney es va retirar de la boxa, es farà al Yankee Stadium aquesta nit, entre l'americà Sharkey i l'alemany Schmeling.

Els bitllets per a presenciar el combat, en nombre de setanta-mil, estan venuts des d'ahir i alguns d'ells han estat pagats a preus elevadíssims.

El primer combat de la vetllada serà entre Bianchi i Mateu de la Osa, notable pes fort espanyol que ha obtingut als Estats Units resultats magnífics.

Hi ha nombroses juguesques creuades entre els partidaris dels dos boxadors. Porta avantatge Sharkey en la proporció de 9 a 5.

Tots dos estan animadíssims i optimistes i creuen segura la victòria. Joe Jacobs, menager de l'alemany, confia en la victòria de Schmelling, la qual, segons creu, donaria un nou interès a aquestes lluites per al títol mundial que semblaven ésser fins ara un monopoli dels boxadors americans.

Amics íntims de Sharkey asseguren que aquest, sigui el que sigui el resultat d'aquest vespre, no pujarà més al ring, puix que diu que ja no és prou jove per a fer boxa, que té una quantiosa fortuna i que per les seves relacions als Estats Units i particularment a Boston, on habitualment resideix, podrà encarrilar-se fàcilment en qualsevol afer.

Els partidaris de Sharkey asseguren que aquest vencerà l'alemany a mig combat i per k. o.—Fabra.

La carrera de Jack Sharkey

Kowno, 12. — El cèlebre boxador Jac Sharkey, el nom de família del qual és Zukausas, va néixer a Binghamtom, Estat de Nova York, de pares lituans que, com molts d'altres de llurs compatriotes, emigraren a Amèrica, a la recerca de treball que no podien trobar en el país llur.

En fer-se boxador professional, va adoptar el motiu d'un pugil americà antic i encara el conserva avui dia.

Per bé que actualment sigui ciutadà dels Estats Units, Sharkey no ha pas oblidat la seva antiga pàtria, i sovint conversa en llengua materna amb els periodistes lituans que el visiten.

En diverses ocasions i especialment quan va combatre amb Mike Mac Tigue, va declarar que era lituà i va rebutjar la nacionalitat russa, polonesa i àdhuc estoniana que li eren atribuïdes.

Ha contribuït a la fundació i sosteniment de diverses obres filantròpiques a Lituània, com també a la reconstrucció d'algunes esglésies que foren destruïdes a Lituània durant la gran guerra.

El boxador lituà Vinca, campió dels països bàltics, trobà sempre en Sharkey un protector decidit.

* * *

Hom considera possible que després del seu combat d'avui amb Schmeling, Sharkey farà un viatge a Lituània, el vell país dels seus pares, el qual celebra enguany el cinquè centenari de Vitautas el Gran, un dels més cèlebres Grans Ducs del país.

Sharkey és actualment ric i propietari d'una sumptuosa villa a Chesnut Hill, però al començament de la seva carrera va lluitar amb grans dificultats.

Molt jove es vegé obligat a guanyar-se la vida com a criat d'un circ i després com a fogainer de ferrocarril.

De criatura el seu somni era d'ésser mariner, i no el pogué realitzar quan ell ho hauria volgut. Va ingressar com a voluntari a l'exèrcit nordamericà i fins després de la guerra no pogué entrar a la marina nordamericana. A la marina va completar la seva instrucció i es va desenvolupar la seva afició a l'atletisme.

Una circumstància fortuïta el féu debutar en la carrera que l'havia de dur tal vegada al Campionat del món de totes les categories.

Es trobava amb l'esquadra a Portugal, quan fou atacat per dos trinxeraires amb ganivets, dels quals pogué lliurar-se gràcies als seus punys i a l'habilitat amb què els jugà. Aleshores s'adonà de les condicions que reunia per a la boxa.

Ja entrenat, va derrotar un mariner italià conegut pel "Brau de la flota", i això li féu guanyar les simpaties dels seus companys i seguidament una gran popularitat a la marina nordamericana.

Això li féu dedicar-se de ple a la boxa, i en pocs anys va assolir sorolloses victòries en combats contra els boxadors de més renom.

L'ex-campió del món Jack Dempsey sols pogué guanyar-lo, en un combat celebrat l'any 1929, per punts.

En la vida feliç del boxador sols existeix una petita contrarietat: un dels seus més ardents desigs hauria estat tocar el piano, cosa que no li permeten els seus punys formidables, i ha cercat el consol a aquesta contrarietat en la col·lecció de valuosos tapissos orientals.—Fabra.

Aquest número ha passat per la censura governativa

ESTRANGER

LA SITUACIO A ROMANIA

Les consultacions

Bucarest, 12. — Prossegueixen les consultes del rei Carles per tal de formar un gabinet nou. Segons sembla, el rei troba serioses dificultats per a formar el gabinet de concentració que en un principi s'havia pensat. El partit del general Averescu segueix essent contrari a la idea d'un govern de concentració que, a judici d'alguns, és la sola solució en aquestes circumstàncies.

El rei Carles ha condecorat a diverses personalitats eminents del país i afectes a la seva persona. — Fabra.

Formarà govern el general Prezan

Bucarest, 12. — Durant una hora i mitja va estar conferenciant el senyor Maniu amb el rei Carles. Aquest va encarregar-li la formació del gabinet, però Maniu declinà l'encàrrec, aconsellant que es fes un ministeri a base del partit agrari que ell presideix, però amb la participació d'elements d'altra significació política, per a la qual cosa indicà el general Prezan, agrari, per a presidir el govern de concentració que ell proposa. — Fabra.

—o—

Bucarest, 12. — El general Prezan ha estat encarregat pel sobirà de constituir un Gabinet de concentració. — Fabra.

L'actitud del Sr. Maniu

Bucarest, 12. — Respecte la decisió del senyor Maniu de declinar l'oferiment que hom li havia fet en el sentit de constituir un nou Govern, l'Agència Reuter publica l'explicació següent, que ha estat facilitada pel la direcció del partit nacional pagès.

El president del partit camperol és profundament devot del rei Carles i del nou estat de coses, que no ha estat realitzat sense el seu concurs.

Es, doncs, natural que hagi rebut amb sincera satisfacció, com un signe d'alta distinció, la decisió del rei encarregant-li de constituir Govern.

No obstant, el senyor Maniu es veu obligat a declinar aquest oferiment, per dues raons:

Primera. — Des de fa 15 anys el senyor Maniu pren part activíssima en les lluites polítiques, una lluita política accidentada, i ha exercit en la vida pública diverses càrrecs importants.

Això ha produït un trencament de la seva salut, que reclama un repòs immediat d'alguns mesos.

Segona.—En el moment actual, el senyor Maniu no creu que la seva presència sigui indispensable davant del Govern, sinó que, pel contrari, creu que seria convenient, en el moment de pujar al Tron el rei Carles, que la missió de constituir nou Govern sigui conferida a una persona de les menys barrejades en les passions polítiques, i, si fos possible, que aquest fos d'elles.

El senyor Maniu considera que ha prestat un servei al rei i al poble, proposant que la missió que li havia estat oferta sigui conferida a un dels vice-presidents del seu partit, o bé al general Prezan, aquest apartat per complet de les lluites polítiques.

Aquest Gabinet ha de recollir i estudiar certs problemes urgents de govern, en un interval relativament limitat, i, en tot cas, resoldre'ls sense atacar en res les decisions ja adoptades fins al moment present, sense contradir en res els principis fonamentals del partit nacional.

El president d'aquest partit ha volgut donar una prova de l'altruisme que el seu criteri polític s'inspira, considerant, per damunt de tot interès personal o de partit, l'interès suprem de la Pàtria. — Fabra.

Les ciutats americanes

Washington, 12. — El cens de 1930 classifica la ciutat de Chicago com la segona ciutat dels Estats Units, amb una població de 3.374.000 habitants, xifra que representa un augment d'un 25 per cent durant els últims deu anys.

Pel que respecta a Nova York, Manhattan i Island, ha perdut en el dit període un 18 per cent, degut això al constant desplaçament de la població cap a altres barris de Nova York. Els barris baixos de Nova York han perdut durant aquest període 200.000 habitants.—Fabra.

LA RUSSIA SOVIETICA

Els funcionaris que no volen tornar de l'estranger

Moscou, 12. — El Tribunal Suprem dels Soviets ha jutjat el corresponsal tècnic Baitin, que fou director d'un dels departaments de la Comissió Soviètica a França, i el senyor Stromoerf, que exercí el càrrec de tècnic de la Comissió de la Fusta, també a França, els quals per haver-se negat a tornar a Rússia es troben en rebel·lia.

El Tribunal els ha declarat fora de la llei i els ha condemnat a la confiscació de llurs béns.—Fabra.

El cens de Xicago puja a 3.874.000 habitants

El president brasiler als EE. UU.

Ha estat destituït a petició pròpia el director de l'Hospital de Lubeo

La catàstrofe del litoral nord-americà ha causat quaranta-vuit morts

El general Prezan formarà govern a Romania

La Cambra francesa ha votat l'adhesió a l'acta d'arbitratge

El director de la Companyia d'aigües de Lió ha estat condemnat a un any de presó, com a conseqüència de l'epidèmia de febre tifoidea

---

L'EPIDEMIA DE LIO

El director de la companyia d'aigües a la presó

Lió, 12. — La Cambra correccional del Tribunal civil ha dictat aquesta tarda sentència en el procés instruït contra la Companyia General d'Aigües, a conseqüència de l'epidèmia de febre tifòidea que es registrà als voltants de Lió.

El director de l'esmentada Companyia ha estat condemnat a un any de presó i cinc-cents francs de multa. — Fabra.

LA CAMBRA FRANCESA

L'adhesió a l'acta d'arbitratge

París, 12. — La Cambra de Diputats ha adoptat, per 567 vots contra 13, el projecte de llei encaminat a autoritzar el govern a adherir-se a l'acta general d'arbitratge.

Tot el grup comunista de la Cambra s'ha pronunciat contra el projecte.

Aquesta quasi unanimitat en la votació ha estat lograda després que la Cambra escoltà els magnífics discursos pronunciats pels senyors Arístides Briand, ministre de Negocis Estranger; Paul Boncour, president de la Comissió de Negocis Estrangers de la Cambra, i l'ex-president del Consell senyor Herriot.

En un llenguatge de tons molt elevats, el senyor Briand defensà l'arbitratge, recordant que el Tribunal de Justícia permanent de La Haia i el Consell de la Societat de Nacions han solventat ja nombrosos conflictes i han evitat guerres.

L'acta a què s'ha arribat no suposa la renúncia de França a la seva seguretat i res no hi haurà que pugui atacar la cura que França posa a conservar la seva seguretat i a mantenir la seva dignitat.

No es tracta —afegí el senyor Briand— de sotmetre al Tribunal Internacional de Justícia qüestions que estiguin ja reglamentades pels tractats existents.

El senyor Briand, amb igual èxit, ha recabat després l'honor d'haver estat el que ha proposat la Federació europea.

Tots els bons francesos —ha dit— han de desitjar que aquesta idea tingui èxit satisfactori, perquè constituirà un nou obstacle contra la guerra.

La Cambra ha aplaudit diversos passatges del discurs del senyor Briand, especialment aquells en els quals el ministre de Negocis Estrangers declarà que la situació de França era tal que li permetia atravessar amb calma i seguretat certes circumstàncies, i en els quals l'orador ha invitat tots els països a solucionar llurs qüestions davant el jutge de pau de La Haia.

Demà la Cambra discutirà les interpel·lacions sobre la situació a Indo-Xina. — Fabra.

Un discurs de Briand

París, 12. — En el discurs pronunciat a la Cambra, ha remarcat el senyor Briand que mentre les nacions no hagin manifestat llur confiança per mitjà de l'adhesió a l'acta internacional d'arbitratge, cada una haurà d'assegurar la seva pròpia seguretat.

El vot de la Cambra—ha afegit—no privarà França de servar les forces indispensables per a la seva seguretat i la seva independència.

Ha acabat invitant la Cambra a seguir-lo en la via empresa per tal d'assegurar la pau mundial.

En acabar el seu discurs el senyor Briand, el senyor Paul Boncour ha demanat a la Cambra que votés l'acta d'arbitratge amb unanimitat igual a la palesada per la Comissió i la mateixa Cambra en votacions precedents sobre grans qüestions internacionals. — Fabra.

FRANÇA

UN DISCURS DE TARDIEU

París, 12. — El 29 de l'actual mes de juny pronunciarà Tardieu un important discurs a Nancy. El president del Consell tractarà especialment del seu programa relatiu a l'utillatge nacional i dels vigents pressupostos. — Fabra.

LA SITUACIO DE L'INDIA

El raport Simon

Londres, 12. —L'opinió política segueix apassionada per la primera part del raport de la comissió Simon, respecte la situació de l'India, única que s'ha publicat.

Unànimement es reconeix que la tasca realitzada per Sir John Simon i els seus companys és enorme, no deixant cap dels diversos problemes, religiosos, polítics o econòmics que s'agiten a l'India sense una exposició clara i circumstanciada. La Comissió Simon recorregué 34.000 quilòmetres durant dos anys en el gran Imperi de l'Indostan per tal d'estudiar la situació de tot el país.

La part publicada de l'informe tracta tan sols dels punts fonamentals del problema hindú, o sigui les imperfeccions del règim actual de l'India.

Si bé les conclusions resumides de la primera part de l'informe Simon no seran publicades fins a darrers d'aquest mes, pot deduir-se, de la primera part publicada, que comprèn no menys de setze volums, que els comissaris estimen que no cal abolir el sistema d'economia local, sinó desenvolupar-lo amb algunes modificacions, especialment relacionades amb la injusta i tradicional divisió de castes.

La Comissió Simon acaba dient que abans que pugui pensar-se en concedir a l'India l'estatut de domini, cal desenvolupar en els governs de les grans províncies un major esperit de responsabilitat i un major respecte a les lleis i institucions del país. — Fabra.

Els musulmans

Bombai, 12. — Vint-mil musulmans van prendre ahir l'acord de romandre allunyats del moviment de desobediència civil.—Fabra.

Una manifestació femenina

Bombai, 12. — Uns quants centenars de dones han pres part en una manifestació de voluntaris organitzada pel Congrés hindú, per tal de commemorar la proclamació de l'estat de setge a Cholapur, a mitjans del mes passat.

La manifestació havia estat prohibida per les autoritats i complint ordres rebudes, la policia formà una renglera per no deixar avançar els manifestants, però a despit de les precaucions adoptades, uns quants petits grups aconseguiren arribar a la famosa esplanada de Maidan, en el barri dels afers.

La policia ha hagut de donar una càrrega per dissoldre els manifestants.

Han resultat dotze persones ferides.—Fabra.

Una manifestació prohibida

Bombai, 12. — La policia ha prohibit una manifestació d'addictes al Congrés pan indi que estava projectada per a aquesta nit.

El Consell de guerra dels voluntaris ha decidit de no insistir a celebrar la dita manifestació.—Fabra.

EL CONGRES TECNIC D'INDUSTRIES TEXTILS

Recollint el general sentir dels elements tècnics de la indústria tèxtil espanyola, reiteradament manifestat en converses particulars, actes públics i en la premsa professional, un grup d'entitats del ram s'ha llançat a l'organització del primer Congrés tècnic d'indústries tèxtils.

La seva finalitat s'especifica clarament en el reglament pel qual es regeix. Diu així el primer article: L'objecte del Congrés serà: estudiar els avenços introduïts en la indústria tèxtil mundial en organització, utillatge, procediments de fabricació i la possibilitat de la seva adaptació a les especials característiques de la indústria tèxtil espanyola, desitjant amb això fixar una orientació que pugui conduir la indústria al màxim desenrotllament.

Entorn d'aquest ideari s'han agrupat les següents entitats professionals, totes de la major solvència en el camp tècnic: Cambra de Directors, Majordoms i Contramestres de l'Art Tèxtil; Cambra de Directors i Auxiliars de Sabadell; Unió Industrial; Sindicat General de Tècnics de Catalunya; Associació Nacional d'Enginyers d'Indústries Tèxtils.

Són aquestes entitats, els components de les quals integren la immensa majoria de la indústria tèxtil espanyola, les que s'han proposat arribar a convertir en realitat el projecte de la celebració periòdica de Congressos tècnics de la indústria tèxtil, projecte que acaronaven fa temps amb el més viu interès.

Era corrent d'atribuir la situació crítica de la nostra indústria tèxtil a l'endarreriment de les nostres installacions i —per què no dir-ho?— a la manca de preparació del nostre element tècnic. No és aquest el moment més oportú per aclarir el que pugui haver de cert en aquesta insinuació, però és innegable que les nostres associacions professionals acaronen la idea de poder aprofitar l'oportunitat d'aquest Congrés per demostrar amb la major evidència que els tècnics de la indústria tèxtil estan preparats i són els primers a desitjar que s'implantin al nostre país aquelles orientacions novíssimes en organitzacions i en mètodes i procediments de treball que ens permetin en breu termini sostenir la lluita comercial on i quan sigui precís.

Les anteriorment citades associacions professionals durant el període d'organització han sabut atraure a llur noble causa bon nombre de personalitats de relleu en la nostra indústria tèxtil, les quals han ofert la seva més entusiasta col·laboració i vénen a constituir una sòlida garantia d'èxit per al futur Congrés.

Aquest se celebrarà durant els dies 31 d'octubre i 1 i 2 de novembre pròxims, i es portaran a discussió els següents temes oficials aprovats en principi per aquest Comitè executiu.

Secció primera. — Filatura

President, Francesc Ripoll, director de filatura i teixits; secretari, Feliu Busquets, ídem; vocals: Manuel Baurier, enginyer d'indústries tèxtils; Miquel Coll ídem; Jordi Mata, ídem; Manuel Soldevila, Josep Rodamilans, Tomàs Bosch i Lliurat Marcet.

Qüestionari de temes

1.—Procediments moderns per a l'obertura del cotó. Ponent: a designar.

2.—Estudi del diàmetre dels cilindres per a les diferents fibres i estiratges de les pressions corresponents.

3.—Condicionament dels fils dintre les fàbriques. Ponent: a designar.

4.—Standardització de les característiques dels fils d'acord amb llur denominació comercial. Ponent: a designar.

5.—Estiratge; grans estiratges i modificació en la preparació per a l'adaptació dels grans estiratges.

6.—Les guarnicions metàl·liques dintre de la indústria llanera i cotonera. Ponent: a designar.

7.—Rentat de la llana.

8.—Repentinat de l'estam en la filatura. Ponent: a designar.

9.—Filatura en "Selfagtina" i "Contínua" en la indústria llanera. Ponent: a designar.

10.—Filatura de la seda "Vistra". Ponent: a designar.

11.—Cotó nacional. Ponents: senyors Eduard Capdevila i Jordi Mata.

Secció segona. — Tissatge

President, Pau Rodon, professor tèxtil; vice-president, Lluís Mas Domió, professor de l'Escola Industrial de Sabadell; secretari, Joan Carreres, director de tissatge; vice-secretari, Pau Massanès; vocals: Daniel Blaxart, enginyer d'indústries tèxtils; August Ferrer, ídem; Joan Gili, ídem; Josep Camps; Josep Escursell; Ramon Tragan; Manuel Ribera; Antoni Casajoana, director de tissatge; Josep Planes; Josep Galobart, director de tissatge; Joan Cortès, ídem.

Qüestionari de temes

1.—Reivindicació catalana de l'invent del tissatge mecànic del vellut en doble peça, com així també de tots els seus posteriors perfeccionaments. Ponent: Pau Rodon.

2.—Necessitat que sigui un fet l'aplicació del sistema mètric decimal en la indústria tèxtil. Ponent: Lluís Mas.

3.—Origen d'alguns defectes que presenten alguns teixits de seda artificial en llurs manipulacions i en llurs resultats. Ponent: Joan Carreres.

4.—Causes internes d'ordre tècnic que influeixen en l'encariment dels articles de llaneria. Ponent: Pau Massanés.

5.—Avantatges que presenta l'ús del teler automàtic. Ponent: A. Ferrer.

6.—Necessitat que els constructors orientin llur estudi cap a la supressió del joc de picar. Ponent: Lluís Mas.

7.—Causes tècniques i d'organització que influeixen en l'encariment i baixa produïda en els teixits de cotó. Ponents: Joan Carreres i Antoni Casajoana.

8.—Conveniència de carregar les despeses generals i de fabricació en el preu de venda en tant per cent en lloc de fer-ho sobre el preu de cost en tant per unitat, especialment en la indústria del tissatge del gènere de punt. Ponent: Felip Ferrer Calbetó.

9.—Recopilació i divulgació dels procediments més fàcils i ràpids per al reconeixement de les matèries tèxtils. Ponent: Joan Sol.

Comunicació

10.—Comunicació sobre el teler automàtic "Platt-Toyoda", per Antoni Manuz.

Secció tercera. — Ram de l'Aigua

President, Dr. Manuel Riquelme, doctor en Ciències; vice-president, Francesc Pi de la Serra, director Acondicionament Terrassa; secretari, Josep Estrany, enginyer d'indústries tèxtils; vocals: Alfons Casals, ídem; Francesc Estapé, ídem; Pere Creus, director químic; Francesc Humà, ídem; Roderic Elies, estampador; Ramon Santvicents; Josep Iglésies; Baltasar Valldeperes.

Qüestionari de temes

1.—La càrrega de les sedes. Ponent: Josep Estrany.

2.—Límit d'aprest de càrrega en els teixits de cotó. Ponent: Francesc Humà.

3.—Els detorsius moderns com a substitutius del sabó en la neteja tèxtil. Ponent: Dr. Manuel Riquelme.

4.—La depuració de les aigües pròpies de la indústria tèxtil. Ponent: Pere Creus.

5.—Llibertat dels tintorers per l'ús de les diverses matèries colorants. Ponent: Ramon Santvicents.

6.—Sanejament de tallers en la indústria del ram de l'aigua. Ponent: Baltasar Valldeperes.

7.—L'emprament de la maquinària espanyola en el ram de l'aigua. Ponent: Baltasar Valldeperas.

8.—Alteració soferta pels teixits en les operacions del blanqueig, mercerització, tintura i aprest. Ponent: Francesc Pi de la Serra.

Secció quarta. — Organització i estadística

President: Francesc Pi de la Serra, director Acondicionament Terrassa; vice-president, Adolf Casajoana, director de filatura; secretari, Eduard Capdevila, enginyer d'indústries tèxtils; vocals: Joan Roldán, ídem; Rafael Sallari, ídem; Emili Ramon, director de filatura; Antoni Dalmau, director de tissatge; Antoni Requesens,; Joan Carreres; director de tissatge.

Qüestionari de temes

1.—Conveniència d'una Federació d'Associacions d'Indústries Tèxtils, sota el punt de vista d'orientació social, tècnica i econòmica. Ponent: a designar.

2.—Organització tècnica i industrial més convenient perquè les nostres indústries puguin assimilar-se, segons llurs característiques, a les més perfeccionades de l'estranger. Ponent: a designar.

3.—Estadística de consum de les primeres matèries per a la indústria tèxtil. Exportació i importació de les més característiques de les produïdes al país. Ponent: Ferran Canyameres.

4.—Estadística d'articles produïts en el país, estudiant els que tenen excés de producció i els que s'han d'importar per no produir-se en el país. Ponent: Salvador Barratxina.

5.—Valoració de maquinària. Ponent: Antoni Manus.

Secció cinquena. — Procediments i aparells de comprovació

President, Daniel Blanxart, enginyer d'indústries tèxtils; vice-president, Alfons Casals, ídem; secretari, Joan Carreres, director de tissatge; vice-secretari, Antoni Requesens, ídem; vocals: Vicents Galceran; Josep Rius, perit tèxtil; Pau Camps, director de filatura; Miquel Toses, director d'indústries tèxtils; Antoni Dalmau; Francesc Pi de la Serra; Miquel Santpere, enginyer d'indústries tèxtils; Esteve Gelabert, director de la E. del Treball de Sabadell.

Qüestionari de temes

1.—Procediments de comprovació de matèries tèxtils abans de filar. Ponent: Alfons Casals.

2.—Aparell per a la comprovació de matèries tèxtils abans de filar. Ponent: Josep Rius Prats.

3.—Procediments i aparells per a la comprovació dels fils de cotó, llana i estam. Ponent: Daniel Blanxart.

4.—Procediments i aparells per a la comprovació dels fils de seda natural i límits i toleràncies que poden exigir-se. Ponent: Miquel Toses.

5.—Límits i toleràncies que poden exigir-se en els filats de llana i estam. Ponent: Miquel Santpere.

6.—Límits i toleràncies que poden exigir-se en els filats de cotó. Ponent: Pau Campa.

7.—Procediments i aparells de comprovació per als teixits de llana i estam. Ponent: Vicents Galceran.

8.—Procediments i aparells de comprovació per als teixits de cotó, seda natural i seda artificial. Ponent: Antoni Requesens.

Secció sisena. — Ensenyança

President, Leopold Crusat, llicenciat en Ciències i professor de l'Escola del Treball de Terrassa; vice-president, Pau Rodon Amigó, professor de teixits; secretari, Antoni Manuz, enginyer d'indústries tèxtils; vocals: doctor Manuel Riquelme, doctor en Ciències; Esteve Gelabert, enginyer d'indústries tèxtils; Francesc Pi de la Serra, director Acondicionament Terrassa; Alfons Casals, enginyer d'indústries tèxtils.

Qüestionari de temes

1.—Cultura i estudi convenients de l'obrer, contramestre i majordom de la indústria tèxtil. Ponent: Antoni Manus.

2.—Cultura tècnica i estudis convenients dels tècnics i enginyers tèxtils. Ponent: Daniel Blanxart.

3.—Conveniència immediata de la implantació de l'ensenyament tècnic i especialitzat del tisatge del gènere de punt. Ponent: Josep Ponç i Felip Ferrer Calbetó.

4.—Organització d'ensenyances en els centres de producció industrial. Ponent: Leopold Crusat.

5.—Mitjans per a fomentar l'aportació de llibres relatius a l'art tèxtil en les biblioteques públiques, associacions professionals i establiments d'ensenyament. Ponent: Camil Rodon Font.

6.—Assumptes generals.

Aquest Comitè, en fer públiques les anteriors manifestacions, desitja fer constar que en les oficines del Congrés (J. Anselm Clavé, número 9, principal, segona) es facilitarà a qui els sol·liciti tota mena de detalls i informacions.

Barcelona, juny de 1930. — Pel Comitè Executiu: President, Josep Moles; Secretari, Francesc Pérez.

ELS ESPORTS

NATACIO

Els festivals internacionals H. E. Annison's, de Londres, contra C. N. Barcelona

El C. N. Barcelona en el primer festival obté un ressonant triomf en totes les proves i guanya el partit de water-polo per tres gols a dos

Anit passada tingué lloc a la piscina de l'Exposició de Barcelona la presentació de la secció anglesa que porta le nom H. E. Annison's, i el nostre públic, tan esportiu, ha respost de gran manera al bon nom que havia precedit aquest equip, omplint gairebé completament la piscina.

El festival constituí una neta victòria per als catalans, els quals guanyaren totes les proves després de disputadíssima lluita.

Els espectadors premiaren amb sorolloses ovacions l'actuació dels nostres representants.

En la carrera de 100 metres dors, Valdés, del C. N. Barcelona, efectuà una carrera plena de regularitat; en els 66 metres, Mac Leman, de l'Annison's li portava dos metres d'avantatge, i en la darrera volta Valdés, en un esforç màxim, li prengué set segons.

La carrera que més ha somogut més del festival ha estat, sens dubte, la dels 100 metres velocitat. En ella Brull, del C. N. Barcelona, ha demostrat una vegada més que és el nedador més perfecte d'ací; la seva carrera, des del seu començament, hagué de sostenir una gran lluita amb Pascol, de l'Annison, efectuant tota la carrera frec a frec, i vencé tan sols per una dècima de segon.

La carrera de reemplaçaments també fou guanyada per l'equip català, on Sabata aconseguí l'avantatge necessari per arribar amb tres segons de diferència.

Artal i Albert, des de les palanques efectuaren una bella exhibició, que agradà molt als espectadors per la seva valentia.

Finalment, es jugà el partit de water polo entre catalans i anglesos.

La victòria aconseguida pel nostre equip és, sens dubte el triomf de la joventut, el nostre equip ha pogut dominar en moltes ocasions, gràcies a la seva velocitat.

El partit tingué dos caires completament diferents en la primera part tots dos equips es dedicaren a fer el seu joc, absent per aquesta causa de tota vitalitat, en la segona perdé tota la vistositat, degut a què els jugadors efectuaren un joc brutíssim que va desmerèixer tot el partit.

La primera part finalitzà amb el resultat de 3 a 2 marcats per Giménez (dos) i Brull (un), per al C. N. Barcelona, i en la segona part no es marcà cap gol.

Sobresortiren, pels vencedors, Giménez i Brull, i pels vençuts, Venents i Budd.

Arbitrà Serina, molt encertadament.

Els resultats tècnics han estat els següents:

Primera carrera.—100 metres dors:

1. Valdés, C. N. Barcelona, 1' 26" i 6-10.
2. Mac Leman, H. E. Amisoris, 1' 33" 7-10.
3. Millet, C. N. Barcelona, 1' 38" i 4-10.
4. Sànchez, C. N. Barcelona, 1' 39" i 1-10.

Segona carrera. — 100 metres debutants, social:

1. Carrasco, C. N. Barcelona, 1' 27".
2. Alexandre, ídem, 1' 30" 2-10.
3. Chavert, ídem, 1' 33" 1-10.
4. Nadal, ídem, 1' 35" 3-10.
5. Feli, ídem, 1' 38" 8-10.
6. Mata, ídem, 1' 47" 4-10.

Tercera carrera. — 100 metres estil lliure, internacional:

1. Brull, C. N. Barcelona, 1' 8".
2. Parcol, H. E. Amisoris, 1' 8" i 1-10.
3. Zwiller, C. N. Barcelona, 1' 11".
4. Schultz, ídem, 1' 13" 9-10.
5. Miquel, ídem, 1' 16" 2-10.
6. Nadal, ídem, 1' 17" 6-10.

Quarta carrera. — Reemplaçaments (3×50) estils:

Primer equip, compost per Toepfer, Domingo, Arranz, del C. N. Barcelona, 1' 58".

Segon equip, compost per Millet, Bruno i Puig, 1 m. 58 s. 8-10.

Tercer equip, compost per Gamper, Panicello i Isart, 2 m. 4 s. 7-10.

Quart equip, compost per Sànchez, Palazón i Galles, 2 m. 7 s.

Cinquena carrera. — Reemplaçaments (5×50) femení:

Primer equip, integrat per les senyoretes Palau, Lapage, Nadal, Granitxer i Torrent, 4 m. 4 s.

Segon equip, integrat per les senyoretes Massanella, Vergé, Soriano, Almacelles i Vigo, del C. N. Barcelona, 4 m. 13 s. 1-10.

Sisena carrera. — Reemplaçaments (5×50) estil lliure internacional:

Primer equip, compost per Parés, Valdés, Segalà, Sabata i Artal, del C. N. Barcelona 2 m. 30 s. 2-10.

Segon equip, compost per Martin, Mac Leman, Peter, Armison i Savage, del H. E. Annison's, 2 m. 33 s. 1-10.

Tercer equip, compost per Prieto, Fernàndez, Leon, Zwiller i Schultz, del C. N. Barcelona, 2 m. 38 s. 8-10.

Setena prova. — Exhibició de salts de palanca i trampolí pels saltadors del C. N. Barcelona Artal i Albert.

Vuitena prova. — Partit internacional de water-polo entre els equips del H. E. Annison's de Londres i el C. N. Barcelona:

Equip C. N. Barcelona: Cruell, Sabata, Palatchi, Brull, Major, Gamper i Giménez.

Equip del H. E. Annison's: Gildersleve, Beamam, Peter, Budd, Leman, Savage i Martin.

Arbitre, Serinya.

FUTBOL

TORNEIG DE CLASSIFICACIO

Partits per a diumenge

Barcelona:
Júpiter-Martinenc.
Sant Andreu-Terrassa.
Sans-Palafrugell.

Badalona:
Badalona-A. Obrera.

Sabadell:
Sabadell-Iluro.

DIUMENGE JUGARA EL CARTAGENA A LES CORTS

Diumenge, a Les Corts, jugaran el Cartagena F. C. i el Tàrrega S. C., el primer dels quals com a plat fort, a les cinc de la tarda, i l'altre a un quart de quatre.

El Cartagena F. C. és un dels clubs desconeguts dels esportius de la nostra terra en la seva actual formació. Als seus rengles hi figuren elements valuosos, capitanejats pel notable mig centre Roig, que per exigències del servei militar està actuant en aquest Club, cedit pel Barcelona.

El Cartagena F. C. jugarà contra el primer equip blau-grana i el Tàrrega E. C. contra un combinat del mateix club.

EL PROGRAMA DEL BARCELONA PER A AQUEST MES

Fins al moment actual i segons ens comunica el propi Club, el Barcelona ha concertat, en ferm, els següents encontres amistosos per a celebrar a Les Corts durant el present mes.

Dia 15: Contra els primers equips del Cartagena F. C. i Tàrrega S. C.

Dia 19: Contra els primers equips del C. D. Europa i Reus Esportiu.

Dies 22 i 24: Contra el Red Star Olympique de París, encontres de revenja al jugat a la capital de França pel Barcelona.

Dia 29: Diada econòmica del club; contra els actuals campions de Lliga i d'Espanya, Athletic Club de Bilbao.

MORAGUES, DEL LLEIDA, SUSPES PER QUATRE ANYS

De resultes dels incidents ocorreguts en el transcurs del partit Lleida-Granollers, en el qual va resultar seriosament lesionat l'àrbitre senyor Rovira, el Comitè de Competició del Torneig de Promoció de segona categoria ha desqualificat per quatre anys el jugador lleidatà Moragues com a principal autor de l'agressió a l'àrbitre.

Aquest fall ha de passar pel Consell directiu de la Federació Catalana per a la definitiva aprovació.

L'EQUIP DE L'ESPANYOL PER AL PARTIT CONTRA L'EUROPA

Diumenge es jugà a Can Ràbia el segon i darrer partit des de la Copa Mates-La Riva, entre l'Europa i l'Espanyol. Aquest Club, per al partit de diumenge, ha designat el següent equip:

Aznar, Saprissa, De Mur, Trabal, Soler, Moliner, Prats, Gallard, Tena II, Xifreu i Jover.

ELS GALLECS AMENACEN AMB RETIRAR-SE DE LA FEDERACIO DE FUTBOL

Madrid, 12. — "El Imparcial" diu, per boca del president del Reial Club Celta de Vigo, senyor Adolf Escobar, que la Federació Gallega de Futbol se separarà de la Federació Espanyola i s'afiliarà a la portuguesa, i jugarà en aquest país si no se li donen els mateixos tractes que a les altres regions, per al just desenvolupament econòmic dels clubs gallecs. Considera que la solució fóra el passar al segon grup de la Lliga el Celta, el Racing de Madrid i els dos clubs classificats en els primers llocs del tercer grup.

En cas que no fos així, Galícia se separarà esportivament de la resta d'Espanya i els clubs que hi pertayen cercaran els clubs portuguesos els futurs adversaris.

CONYAC
Caballero
Telèfon núm. 22705

PILOTA BASCA

EL CONCURS DEL C. N. BARCELONA

Per al diumenge vinent al matí, corresponents a aquest concurs social, s'han assenyalat els següents partits, a celebrar obligatòriament, per a permetre acabar el concurs al seu degut temps:

Rovira-Bundó, contra Victòria-Daniel; Rovira-Bundó, contra Lamarca-Ibàñez; Balcells-Yerro, contra López-Fornés; Areche-Gorina, contra Galán-Rebollo; Galán-Rebollo, contra López-Fornés; Galán-Rebollo, contra Domènech-Porta; Bundó I-Artal, contra Pagès-Perelló; Bundó I-Artal, contra Nadal-Vila; Laguàrdia-Demetri, contra Galobart-Santaulària; Pagès-Perelló, contra Galobart-Santaulària; Rosich-Fernàndez, contra Galobart-Santaulària, i Nadal-Vila, contra Galobart-Santaulària.

ATLETISME

CONCURSOS D'ATLETISME DE L'APLEC DE VIC

Les inscripcions per a les proves atlètiques que se celebraran en la festa excursionista del dia 15 a Vic, poden fer-se a les entitats que curen de llur organització, les quals són: Centre Excursionista i Camping Club de Catalunya, Penya Irònica, Joventut Catalana i Ateneu Enciclopèdic Popular.

Els premis del concurs, tant individuals com collectius, es repartiran el mateix dia de l'Aplec, abans de sortir el tren especial cap a Barcelona.

L'acte d'ahir del Sindicat de Periodistes Esportius a Narcís Masferrer

Ahir al vespre es reuniren al Restaurant Joanet de la Barceloneta, 48 comensals al voltant de la figura d'En Narcís Masferrer i Sala, per celebrar l'acte del lliurament del pergamí que li ha estat dedicat amb motiu d'haver estat elegit president honorari del Sindicat de Periodistes Esportius.

L'acte, dins la intimitat que li era reservada, fou una nova demostració no sols de la companyonia que existeix en l'entitat, sinó també de l'afecte i simpatia envers la persona del seu fundador i president honorari.

A l'hora del brindis, el president del Sindicat, doctor Manuel Cabeza, en un bell i sentit parlament, féu ofrena del pergamí, magnífica obra de l'artista senyor J. Llaveria, posant de relleu les qualitats que rodegen la persona del senyor Masferrer, el qual, pel seu anhel, s'ha fet digne mereixedor de la distinció.

En termes de sincera emoció li contestà l'homenatjat, el qual rebé profundes mostres d'afecte de tots els socis del Sindicat.

L'àpat, servit pel popular establiment com és a Can Joanet, amb una esplendidesa poc comú, acabà en mig de la satisfacció general, lamentant-se unànimement que els actes esportius que se celebraren ahir a la nit, impedissin als allí reunits de prorrogar més temps una vetllada agradosa per tots conceptes.

Una conferència

L'ALIMENTACIO EN ELS ESPORTS

Sota aquest tema, molt interessant per a quants practiquen els esports, donarà aquest vespre, a les 9'30, una conferència pública el doctor J. Vintró, a la Societat Vegetariana Naturista de Catalunya, Carme, 30, principal.

HIPISME

El Gran Derby d'Epson

Totes les qüestions han de considerar-se secundàries davant del gran esdeveniment del Derby d'Epsom, i per tant deixem de contestar el que ens diu Filibert de Saboya, en el número de diumenge passat del "Mundo Deportivo", al qual contestarem pròximament.

El famós "clàssic anglès" correguda a últims de la setmana passada, Derby d'Epsom, cursa sobre 2.400 metres, donà lloc abans de celebrar-se a les més extraordinàries discusions, puix malgrat d'ésser Diolite el favorit de la càtedra, en els diferents clubs de Londres, i tenir l'opinió del seu triomf els més assabentats crítics, es dubtava si realment tenia la distància, ja que havia guanyat les dues mil guinnes, i no més enllà de la milla, i el circuit del Derby per la seva topografia irregular i la costa final molt dura feien pensar si realment era convenient al fill de plophon; per altra part el seu "pedigree" no és pas massa selecte, i feia pensar si era prou digne d'un "derby winner"; malgrat d'això, es'l trobava a última hora a 5/2, i a l'instant de la cursa a 11/4, amb el qual es demostrava que hi havia una absoluta confiança amb el poltre de Mr. Hirst.

Els altres concurrents se'ls tenia com a guanyadors molt problemàtics, i es creia amb Trews tot i cotitzar-se a 100/9 i amb Ruston Pasha a 15/2, essent oferts els restants a preus més elevats.

La cursa fou breu; de sortida prengueren el cap de l'escamot Diolite i Ruston Pasha, seguits per Ballyferis, Bargany, Trews i Tetragem. A 800 metres Ruston Pasha menava i darrera seguien Diolite, Trews(Ballyferis i Silver Flore, seguint sense canviar de posició fins al final de la pendent. A la volta de Tottenham Corner, Ruston Pasha i Diolite anaven davant, Iliad tercer i Benheim començava a millorar la seva posició, passant a Bellyferis i Trews. A l'entrada a la recta, Iliat comanda davant de Diolite, i Ruston Pasha baixa el peu, i es creu la victòria d'Iliad assegurada, però Blenheim fa un esforç i acaba rendint Iliad i creu el post un cos davant d'aquest i a dos cossos de Diolite en mig de l'astorament de la concurrència innombrable i principalment del seu propietari el princep indú Aga Khan, el qual no somniava en la victòria de Blenheim, ni havia apostat cap quantitat pel seu representant. L'Aga Khan confiava, i encara problemàticament, en la victòria del seu primer cavall preferit, Ruston Pasha.

Les felicitacions al propietari foren nombroses i en primer lloc la del rei d'Anglaterra, el qual era present a la cursa.

Blenheim, muntat aquell dia per H. Wragg, sortí a la pista a quota de 18/1; és un cavall bai, família 1, nat i criat per Lord Carnarvon. Fou comprat a les vendes de Newmarket pel seu actual propietari per 4.100 guinnees i debutà l'any passat, el 13 d'abril, amb una brillant victòria a la Manton Plate davant de 33 concurrents. El 21 del mateix mes es classificà segon darrera de Bridge of Bath, a la Sandown Park Stud Produce Stakes, donant pes al guanyador. El dia 1 de juny a Windeor aconseguí una nova victòria a la Speery Plate, precedint un lot nombrós; el 20 de juny novament victoriós a les New Stakes davant de molts adversaris. Aparegué altres vegades al turf el 10 de setembre a Doncaster i fou segon; després, a l'1 d'octubre, a Newmarket guanyà i es collocà segon a la Middle Park Plate, la cursa més important d'Anglaterra per als dos anys.

Aquest any debutà, i no es collocà, l'11 d'abril, a la Greenhem Plate (1.600 metres), arribà a quart lloc a les dues mil guinnees (1.600) i sobre 2.400 metres és una distància favorable per a ell, provat en el Derby i ha demostrat que ha heredat les qualitats del seu pare Blandfort.

El seu pare guanyà tres vegades, fou batut una i donant pes; se'l pot considerar com un cavall de classe.

Blandfort, fill d'Swinford, està molt intercriat sobre Isomoney, 4 per 4 per 5 i Galopin 4 per 5 per 5. Recordi's que Blandfort és el pare de Trigo, el vencedor de l'any 1929 del Derby.

La mare de Blenheim, Malv, disputà a tres anys 12 proves i en guanyà una, i es collocà dues vegades segon i una tercer. El seu pare Charles O'Malley fou un bon cavall, i encara més bon semental.

La mare de Malve Wild Aruna no tenia per les seves demostracions una gran classe, però era germana de Rivoli, un excellent cavall.

Resumint la línia materna de Blenheim, hem d'acceptar que no és pas massa extraordinària, a no elevar-nos a moltes generacions en una de les quals es troben tipus de molt bons cavalls. Es curiós com en molts cavalls de cursa es passen en ocasions molts anys sense produir cap tipus important, i al millor refloreix donant la família algunes subjectes seguits de gran classe.

La principal intercriança de Blenheim és sobre Isinglass cavall "hors de pair", que es troba dues vegades a la quarta generació 4 per 4, reforçat per la presència d'Isomony a la quinta. A més Blenheim és intercriat sobre Saint Simon 4 per 5 reforçat per Galopin dues vegades a la quinta generació, i dues vegades a la sexta, trobant-se a la base del seu "pedigree" in "imbred" sobre Rose of Lancaster i el seu germà Ren d'Or. Aquestes intercriances bases són precursores de cavalls de classe, però a vegades cal esperar molts generacions.

Noti's com Blandfort i Malva, pare i mare de Blenheim, són nascuts al mateix any, i recordi's que el comandant Marchal defensa la tesi que les edats més acostades entre dos progenitors són una rica deu de l'èxit pels seus productes.

NIMBUS

P. S. — Escrita la nostra crònica, ens diuen de Madrid, que Blue Eyes ha guanyat el premi Fernan Núñez de 10.000 pessetes. Felicitem coralment els nostres amics Vicente i Martí de la Cruz, els seus propietaris i el preparador assabentat, M. D. Pauli.

NIMBUS

BOXA

Algunes opinions de boxadors abans del match Sharkey-Schmeling

Diversos diaris de Barcelona han publicat diferents opinions de boxadors qualificats referents al probable resultat del match Sharkey-Schmeling que devia tenir efecte anit passada a Nova York. Com sigui que algunes d'aquestes opinions discrepen radicalment de les que recull la premsa francesa, traduim a continuació les darreres.

Jack Dempsey. — Penso que els dos adversaris són d'una força aproximadament igual; tots dos tenen grans avantatges, el mateix que febleses considerables. Crec que hom ha apreciat Schmeling per sota del seu valor. La seva victòria no és del tot segura, i ja crec que el mentó de Schmeling o l'estòmac de Sharkey donaran la decisió dijous al vespre.

Gene Tunney. — Conec massa poc Schmeling per a poder donar un parer sobre les seves probabilitats de victòria. Però si és la meravella que diuen molts de tècnics, Sharkey passarà una mala estona dijous. Car el combat d'aquest contra Phil Scott m'ha decebut completament, tant com mai no he estat decebut per un combat. Sharkey, aquell dia, hauria estat batut en un sol round per Jack Dempsey en la seva bona època.

—*Jhonny Risko.* — Jo sé per experiència personal la força del puny dret de Schmeling i crec que Sharkey en podrà donar raó després del match. Donar poca importància a Schmeling, com jo vaig fer una vegada, mena al knockout d'aquell que comet un erro semblant. Sharey no podrà guanyar si no és posant a la balança el màxim de coratge i de sangfreda.

Jim Maloney. — Sols l'alemany té probabilitats de vèncer per fora de combat. Però no obstant, jo pronostico que el combat arribarà al límit perqu Sharkey posseeix prou ciència per a blocar el dret diabòlic de Schmeling. Ara que, per a mi, un combat que arribi al límit significa, en el cas present, un match nul, car els dos homes tenen qualitats equivalents. Max Schmeling s'equivocaria de mig a mig si es cregués tenir davant un Paulino.

Paulino Uscudun. — El gran error de Schmeling és haver romàs un any sense combatre, i aquesta inactivitat anulla totes les seves probabilitats de victòria. La seva sort està en què Sharkey, com ho prova el seu combat amb Phil Scott, no és ni l'ombra del que fou. Tots dos tenen les mateixes probabilitats de vèncer per k. o. de resultes d'un cop sortós. Si això falla, veurem un match nul.

—*Georges Carpentier.* — He vist combatre Sharkey... He vist combatre Schmeling, i en trec la conseqüència que el millor és Schmeling... L'amany deu guanyar.

MANUEL GONZALEZ BOXARA CONTRA ANTONIO SANTANA

Comuniquen de l'Havana que dissabte vinent Manuel Gonzàlez serà acarat a Antonio Santana, de Tompa, en match a deu rounds.

COMENTANT LA VICTORIA DE FLIX DAMUNT BIQUET

"L'Echo des Eports", de París, comentant el match de campionat d'Europa dels pesos gall entre Flix i Biquet, remarca que el títol de campió ha tornat a Flix, el qual era qui el poseïa en el moment que la I. B. U. el declarà vacant.

Acaba l'esmentat diari el seu comentari amb les següents paraules, que no manquen d'exactitud ni de raó:

"I ara que la situació està liquidada en el que es refereix als pesos gall de segona zona, desitgem que Carles Flix boxi amb un dels tres mosqueters, Huat, üid Farncis i Pladner, a fi de demostrar que és digne del trofeu que acaba de guanyar."

BATTLING BATALINO VENÇUT PER PUNTS

En un combat celebrat anit passada a Nova York, el campió mundial dels pesos ploma, Battling Batalino, fou vençut, per punts, per Cecile Jaine.

El combat no era per al títol.

ELS ESPORTS A L'EXPOSICIO

El segon festival "Annison's"-C. N. Barcelona se celebrarà demà, dissabte, a la tarda

No ha estat possible, malgrat dels bons desitjos demostrats per una i altra part, aconseguir que els nedadors anglesos de H. E. Annison's, de Londres, que amb tant d'èxit es presentaren anit davant el nostre públic a la piscina de Montjuïc, prolonguin llur estada entre nosaltres ni un dia més, amb objecte de poder celebrar el segon dels festivals natatoris el diumenge a la tarda.

Els anglesos tenen concertat un matx a celebrar a Londres el dilluns, i per això els és absolutament impossible d'ajornar la tornada, que han d'emprendre, indefectiblement, en el primer exprés del diumenge per tal d'arribar a la capital d'Anglaterra amb temps suficient per atendre el compromís contret amb anterioritat.

Però com sigui que els motius que aconsellaven el trasllat del festival assenyalat en principi per a demà a la nit subsisteixen, el Comitè Esportiu de l'Exposició, d'acord amb el C. N. Barcelona i amb els nedadors anglesos, ha decidit que el segon festival es disputi demà a la tarda, a les sis, donant així les màximes facilitats als nostres aficionats, tot fent assequible l'assistència al festival a la sortida dels despatxos i oficines.

El programa per a aquesta reunió, que és interessantíssim, comprèn les següents proves:

100 metres braça de pit (social).
100 metres braça de pit (internacional).
200 metres estil lliure (internacional).
100 metres estil lliure (social).
Prova femenina (social).
Relleus 5 per 50 estil lliure (internacional).
Salts de palanca i trampolí (social).
Partit internacional de water-polo entre els equips H. E. Annison's, de Londres, i C. N. Barcelona.

Els preus, reduïdíssims, són els mateixos que regiren per al festival d'abans-d'ahir, i les localitats per al festival de demà s'expendran també a la taquilla oficial de l'Exposició i al domicili social del C. N. Barcelona.

El match de base-ball Centre-Catalunya per a diumenge

ALGUNS DETALLS RELATIUS AL POPULAR ESPORT AMERICA

Amb motiu de celebrar-se diumenge vinent, a dos quarts d'onze del matí, a l'Estadi de Montjuïc, el match interregional entre els equips del Centre i Catalunya, donem a continuació algunes dades sobre aquest joc que tant apassiona les grans multituds a l'Amèrica del Nord i a les Antilles.

Es juga el base-ball entre dos bàndols formats cada un per nou jugadors, i d'ací ve el nom de "novenes" amb què en termes esportius es coneix els equips que el practiquen.

El terreny de joc té la forma d'un quadrat de 27'45 metres de costat. En un dels angles d'aquest quadrat i a dues passes fora d'ell es colloca un dels jugadors de l'equip anomenat "catcher" (agafador). En el mateix vèrtex i a un costat, en una sortida marcada a 15 centímetres, s'hi situa un jugador de la "novena" contrària amb el "bat", esperant el pas per aquell indret de la pilota per tal de pegar-li amb el "bat" i dirigir-la per dintre del quadrat a la major distància possible. En els altres angles del quadrat, de dreta a esquerra, s'hi colloquen tres jugadors del mateix equip que el "catcher", anomenats primera, segona i tercera bases. Al centre del quadrat, a 18 metres del vèrtex on es colloca el "catcher", anomenat "home" (casa), s'hi situa el "pitcher", pertanyent també a l'equip del qual són tots els jugadors, llevat del ja anomenat "bat". Entre la segona i tercera bases s'hi situa el "short stop" i a fora del quadrat els "filds".

Situat cada un d'ells en el seu lloc, i mentre els companys del "bat" esperen que arribi el seu torn per a intervenir en el joc, comença aquest de la següent manera: El "pitcher" des de el centre del terreny llança la pilota — d'un perímetre màxim de 9 polsades angleses i d'un pes que varia entre 4 i mitja i 5 unces — amb la major força possible i amb picardia cap al seu "catcher". Quan la pilota arriba a aquest jugador per tres vegades seguides sense que aconsegueixi refusar-la el "batter", aquest queda fora de joc i és substituït per un altre del seu bàndol.

Quan el "batter" li dóna la pilota llançant-la amb el seu "bat" a gran distància, immediatament corre cap a la primera base, cap a la segona, cap a la tercera i finalment cap al "home", amb la qual cosa el seu equip marca un punt o carrera.

Els jugadors contraris al que bateja han de procurar per tots els mitjans possibles recollir la pilota batejada i trametre-la a l'angle del quadrat al qual es dirigeix el corredor, per tal que hi arribi abans que aquest, en el qual cas, de no retrocedir abans cap a la base anterior, el batejador és declarat "out" (fora de joc). Tant si és declarat "out" com si segueix avançant, un altre jugador del seu mateix bàndol ocupa la posició en el "bat" i fa les mateixes operacions que el seu antecessor, i així successivament l'un darrera l'altre fins que tres jugadors són declarats "out", i en aquest cas l'equip que és al "bat" ocupa les posicions dels seus contraris en el camp i aquells passen al "bat".

El canvi de posició, o entrada al "bat" d'un equip, s'anomena "inning" (entrada), i cada match consta de nou. Una vegada finalitzats aquest, se suma el nombre de voltes o carreres que cada club hagi donat al quadro, i del seu resultat depèn la victòria, que s'adjudica l'equip que hagi sumat més punts.

Aquestes lleugeres explicacions que acabem de donar sobre l'esport del base-ball, que tot i jugar-se des de fa molts anys a Barcelona no ha adquirit encara la popularitat que altres esports, permetran als profans que assisteixin diumenge al matí a l'Estadi, amb motiu del match interregional Centre-Catalunya, de seguir les incidències de la lluita entre els dos equips, que es presenta interessantíssima, i aquesta adaptació contribuirà sense dubte a què el base-ball adquireixi entre nosaltres en breu termini la popularitat de què gaudeix en altres països, especialment als Estats Units i a Cuba.

L'encontre, tal com ja s'ha dit, començarà a dos quarts d'onze i acabarà coincidint amb l'arribada dels ciclistes que eprenen part al Campionat de Catalunya, els primers dels quals hom calcula que arribaran a l'Estadi cap allà a les dotze. L'entrada única a la tribuna de l'Estadi per a presenciar l'atractívol programa ha estat fixada en 0'50 pessetes.

Notes pregades

BOXA AMATEUR

Demà, dissabte, a la nit, tindrà lloc al Saló Ideal, una interessant vetllada amateur, organitzada per l'Sporting Box Club, en el programa de la qual figuren els següents combats: Pérez-Vilanova, Granollers-Cubí, Condoquines-Fortuny, Català-Garcia, Asencio-Abad, Cubel-Almagro i Badal-López.

Boxa amateur

Una gran vetllada per a dimecres vinent 11: Gironès contra el primera sèrie Wilbur Cohen, Ros-Peña (revenja) i Grifol-Sans per al campionat de Catalunya

Per al vinent dimecres es prepara a Les Arenes una gran vetllada de boxa a base del combat que ha de posar el campió d'Espanya i d'Europa, Gironès, davant el primera sèrie americà Wilbur Cohen, pugil jueu de color, el debut del qual a París fou un èxit esclatant, puix que, acarat al campió de Romania, Schoenfeld, vencé per k. o. al vuitè round.

Cohen és un batallador formidable que apareix l'any 1928 com a vencedor de Benny Bass, el qual avui detenta el campionat del món del pes lleuger, i d'Harry Blitman, i l'any 1928, d'Ascensio, Joe Gans, Willi Smith, Leo Torres i Grifina.

Davant un pugil així no hi ha dubte que el nostre campió es veurà obligat a donar el seu rendiment màxim.

Aquest combat no serà l'únic alicient d'aquesta gran vetllada, puix en ella tindrà efecte també la sensacional revenja entre l'asturià José de la Peña i el campió d'Espanya Francesc Ros, i Grifol posarà el títol en joc davant Sans.

La cursa internacional ciclista de l'Exposició per al 6 de juliol

La comissió anomenada per a redactar el reglament d'aquesta carrera, ha sotmès al Comitè Directiu de la U. V. E. i a la seva Comissió Esportiva aquell reglament, el qual ha quedat completament aprovat, després d'introduir algunes modificacions, conseqüència d'una detinguda inspecció del circuit a realitzar. El reglament serà sotmès a la Comissió Esportiva de l'Exposició, i, un cop aprovat per aquesta, donat a la publicitat.

La Comissió Esportiva de la U. V. E. prossegueix les gestions encaminades a aconseguir la participació d'alguns corredors italians, francesos i belgues.

El dibuixant senyor Carles Gener ha traçat un cartell, que cridarà l'atenció dels intelligents.

El Gran Premi Exposició tindrà lloc el dia 6 del mes de juliol vinent, dintre del seu recinte. El circuit, subjecte a l'aprovació de la Comissió Esportiva de l'Exposició, serà el següent:

Sortida davant del cafè La Pèrgola, en direcció al Palau de la Premsa, i seguint el camí cap al Palau de l'Agricultura, per a sortir al Roserar, passar per l'Estadi i baixar per l'Avinguda del Palau de les Diputacions al lloc d'origen. L'arribada serà a 200 metres del Palau de la Premsa. Aquest circuit haurà d'ésser cobert tres vegades.

S'atorgaran 2.000 pessetes de premis de classificació general, i seran assenyalades 750 pessetes per a garantia dels nacionals. A cada volta, i en el

El VI Congrés de Metges de Llengua Catalana

La proximitat del VI Congrés de metges de llengua catalana dóna nova actualitat al discurs que va pronunciar el doctor Miquel A. Fargues en la sessió inaugural del I Congrés celebrada a l'amfiteatre de la Facultat de Medicina, el dia 22 de juny de l'any 1923. Heus ací el text d'aquest notable discurs:

"Les noves generacions que entren en el món científic per substituir aquelles que ja han fet el seu comès, porten sempre iniciatives, anhels i embranzides perquè tot es renovi i el progrés camini sense aturar-se mai.

Aquest canvi, sempre inquiet i febrós, és tan innat i precís a la vida collectiva, com ho és entre els planetes el moviment continu dintre llurs òrbites.

El treball incessant, l'estudi intens, la meditació contínua són els instruments pels quals es manté el foc sagrat de la Ciència i el culte a la seva divinitat, perquè la Ciència té quelcom de divina.

Entre la Ciència i els homes que la cultiven s'estableix un estat de compenetració i de lligams immaterials que fan que l'home fongui part de la seva persona en els problemes científics i ella infiltri en els seus adeptes la sublimitat i el goig que són sempre propietat de les coses abstractes. D'això en resulta un ésser de condicions especials, el qual és l'home de ciència.

L'home de ciència, en les seves relacions socials, fa com els altres i necessita exterioritzar el seu pensament i donar a conèixer els seus treballs, perquè en el sentit més sublim de la cosa, li reca que els seus consemblants no frueixin de les belleses que ell troba en els seus estudis.

I en fer-ho, per delectació pròpia i dels altres, exterioritza el més íntim de la seva personalitat, part d'aquesta personalitat mateixa que ha anat formant-se en l'home de ciència, i ho fa amb aquella serenitat i senzillesa que deu haver-hi en tota cosa natural i espontània: és com si exhalés de la seva persona un flaire individual, com si, i bé podem dir-ho entre biòlegs, donés la secreció de la seva intelligència.

L'instrument de què disposa l'home en les seves funcions de relació, dintre del món científic, està format en gran part per la parla, fonètica o gràfica; ja que aquesta funció que exerceix el llenguatge només té aquella espontaneïtat, aquella senzillesa, aquella flaire, aquella qualitat pròpia de secreció intellectual, quan s'usa la llengua mare, la personal, la pròpia.

Certament, que per fer ciència veritat, que tingui el segell de cosa personal i la modalitat espiritual de cada individu, ha d'emprar-se aquella llengua que més sigui l'exteriorització fidel d'aquell treball científic, que dins el laboratori individual es realitza per la mancomunada acció de totes les aptituds intellectuals i físiques amb què està adornada cada persona. I això només ho permet la llengua pròpia, aquella que és tan immanent i intrínseca de l'individu, que constitueix un dels seus caràcters distintius i peculiars. El català naturalment parla català, perquè és el seu distintiu, la seva característica i no cap més: com la taronja té el color de taronja, també ben propi i peculiar, i no cap altre.

Així considerat, el llenguatge és un component del conjunt d'aparells orgànics, que tots plegats constitueixen la màquina humana que treballa i elabora ciència. En la intimitat i recolliment del treball científic, és una eina enterament personal, que tradueix i exterioritza totes les modalitats del pensament i és necessari, per tant, que sigui un instrument dòcil i submís a les més petites exigències de l'immaterial.

Dels diferents llenguatges que usen les collectivitats humanes n'hi ha un cert nombre que, sigui pel nombre d'individus que l'usen, sigui perquè aquests porten davantera en l'avenç científic, serveixen no solament com a instrument de treball, sinó com a mitjà de divulgació i d'universalització. Aquestes llengües, generalment poques, són acceptades com a adoptives pels homes de ciència que se serveixen d'elles com a instrument de relació i de difusió internacionals.

Aquestes llengües d'universalització ho són també de treball per a tots aquells que les posseeixen com a pròpies, i no és per a ells poc avantatge que amb un sol instrument puguin realitzar dues funcions cabdals en el comerç científic: l'elaboració i la difusió científiques. Tots els que no tenim la sort que la nostra parla sigui ensems les dues coses, procurem apropiar-nos una d'aquelles per suplir la deficiència de la que posseïm.

No tan sols per a posseir un instrument tan útil com una llengua d'universalització, sinó perquè tothom està convençut que el treball intellectual és molt agradós quan s'absorbeix amb la mateixa llengua en què s'ha elaborat, és perquè el poliglotisme es considera com una de les marques de cultura més profitoses. Es per això que els savis estudien les llengües mortes i moltes de vives que no són d'universalització, perquè en llegir un treball en la llengua que ha servit per a elaborar-lo hi troben aquella flaire especial, aquells matisos immaterials, que es perden en ésser traduïts en una altra llengua. Per això fins aquells Estats més intransigents respecte a la unitat de la llengua oficial, sostenen en llurs pressupostos despeses serioses per a estudis lingüístics, i exigeixen en els programes oficials el coneixement d'aquestes llengües, i envien pensionats als països on és innata i pròpia aquella llengua que més serveix per a la cultura científica.

Però, fixeu-vos que aquesta llengua de tan gran utilitat, no és que tingui cap privilegi ni que porti en el seu si l'hegemonia, sinó que aquesta la conquereixen els homes que la posseeixen i amb llur treball l'exalten i divinitzen, posant-la per damunt de les altres a força d'aconseguir que ella sigui la capdavantera del progrés.

Si la llengua com a instrument d'elaboració no acabés per vèncer i postergar les d'universalització, encara avui parlaríem egipci si el grec no l'hagués enderrocat, o grec si el llatí no li hagués pres el domini, o llatí si les llengües vives actuals no haguessin deixat aquelles reduïdes a la categoria de llengües mortes.

Mireu el taulell d'Europa respecte a les llengües vives i veureu que encara que amb molta parsimònia, el ceptre de l'hegemonia canvia de mà, i aquells alemanys que fa pocs segles venien pensionats a Còrdova i Salamanca, aprenent i estudiant en una llengua adoptiva, amb temps i paciència i fent servir com a instrument de treball la parla tudesca i no l'adoptiva, han aconseguit amb un parell o tres de segles imposar la llengua llur com de les més necessàries a la universalització; actualment veiem els francesos esforçar-se per sostenir a llur llengua el caràcter mundial que segons sembla, comença de trontollar; mireu com els anglesos, convençuts que les propietats individuals són l'origen de la força, de la riquesa i del domini, han tingut la virtut i tossuderia de conrear llur llengua i preservar-la de contagis forasters, i han aconseguit que en la present civilització occidental es disputin la supremacia l'anglès, l'alemany i el francès.

Tot això ens ensenya prou clar que qui renuncia a la llengua pròpia, escapça la seva personalitat traient-li o desfigurant un dels seus atributs; qui no conrea la personalitat, perd força, i qui perd força, és vençut i acaba per desaparèixer.

L'existència d'una llengua viva va lligada a moltes causes històriques i polítiques que es conjuminen, sigui per enlairar-la, sigui per rebaixar-la, però sens dubte que els homes d'esperit, els artistes, els poetes i els intellectuals, són els que, amb llur abandó, més contribueixen a què decaigui o amb el seu treball més influeixen perquè s'enlairi.

"Jo crec que la paraula és la cosa més meravellosa d'aquest món, perquè en ella s'abracen i es confonen tota la meravella corporal i tota la meravella espiritual de la nostra naturalesa", diu el nostre Maragall; i pensar que els catalans tinguérem quasi abandonada la nostra llengua pròpia, que quasi deixàrem d'idolatrar "la cosa més meravellosa d'aquest món".

Tan poc la conreàvem, que ja quasi no servia com a eina de treball; però els literats, els poetes, els artistes i els historiadors, els quals, encara més que els homes de ciència, necessiten aquesta eina meravellosa per al culte a llurs divinitats i per a l'elaboració de llurs productes intellectuals, començaren de reprendre-la i mostrar-nos-la tal com era i havia estat uns segles enrera: un instrument de treball formós, dòcil, completament incansable per al català, moltíssim superior a cap altra llengua viva ni morta: és el català per als catalans una llengua en què més es confonen "la meravella corporal i la meravella espiritual de la nostra naturalesa".

Al renaixement literari, artístic i històric de la llengua catalana, filla de l'impuls que els homes de la nostra terra han donat a llurs especialitats, havia de venir forçosament el [illegible] científic en totes les [illegible], i els qui a la ciència [illegible] gran part de les nostres energies, havíem de trobar a [illegible] de treball que és la llengua pròpia.

Era precís que un estol de joves embaumats i nodrits de tres grans virtuts —l'amor, la generositat i la laboriositat— fessin un vaitot i demanessin la belligerància de la nostra llengua en el comerç científic; amor que els fén sentir per a la seva llengua nadiua, tinguda quasi com a cendrosa, aquella veneració que mereix tot allò que és excels, que és fill de la naturalesa i que forma part de la pròpia persona; generositat per a renunciar, de moment, els avantatges que pugui tenir una llengua adoptiva que com a mitjà de difusió fa conèixer més de pressa el treball individual, donant així una satisfacció a l'amor propi i una remuneració immediata a l'esforç personal; laboriositat tan viva, tan febrosa, tan intensa, que han sentit la necessitat urgent de posseir un instrument propi d'elaboració, tan necessari com el llenguatge.

Allò que neix infantat per tan preciares virtuts, no pot ésser mai una cosa borda i eixorca, sinó que fatalment ha de tenir virtualitat i puixança per a créixer i desenrotllar-se. Avui fem el bateig científic de nou vingut, de l'ésser que amb el vostre treball heu engendrat; jo us felicito a tots i us dic que podeu sentir la joia i l'orgull de qui comença una obra bona.

En aquest bateig, jo i altres com jo, fem de padrins, en tot el sentit que en català vol dir ésser padrí; en el nou-nat hi veiem sang de la nostra sang: el fill, el nét o el besnét, segons que els nostres cabells blanquegin més o menys, de la nostra pròpia naturalesa, perquè el català ha estat sempre de tots nosaltres un atribut personal: ja sabeu que els avis miren amb més tendresa els fills dels seus fills que els propis pares. Per això venim tan joiosos a la festa i una mica repatanis com tots els avis. Ens hauríem ofès si amb nosaltres no haguéssiu comptat i per res no cediríem el nostre lloc.

Com serà rebut el nostre infant? Per de prompte n'estaran joiosos qualques parents que abans que ell vingueren al món: el Primer Congrés d'Higiene de Catalunya, els "Anals de Medicina" i altres que començaren per mostrar com en català i parlant de Medicina pot ferse tot. L'Institut d'Estudis Catalans, fundat i sostingut per les nostres corporacions —Diputació i Ajuntament— i protegit per qualques patricis, s'omplirà de joia en veure com els metges honorem la nostra llengua fent-la instrument d'una de les més transcendentals branques de la Biologia.

La Ciència és molt expansiva i sota el seu gran mantell rebrà amorosa la nova parla fent-li expressives moixaines, sempre que vegi que això significa, no un acte d'orgull, sinó un fet necessari per a enlairar el treball científic: la matrona de la Ciència és prou gegantina per a mirar amb microscopi els homes i llurs conglomerats, i distingir el que és pur i sant del que és falsament hipòcrita, i de sobres veurà que el nostre procedir és del tot lloable.

Dels homes n'hi haurà de tots: aquells que per mitjà de la ciència política juguen a fer aglomeracions humanes i estats uniformes, encabint en motllos més o menys balders les collectivitats humanes, potser trobin que som pertorbadors i poc respectuosos, i ens titllin de visionaris. En canvi, aquells altres de cor enlairat i pensa expansiva, que no són tarats per l'egoisme i la fam de domini, que produeixen ben sovint el contacte amb el govern de les multituds, ens diran: Benvinguts sigueu, i a treballar, que per a tots hi ha feina, parleu com parleu i escriviu com escriviu.

I el poble, la massa dels pobladors de la terra catalana, quan s'adoni que parlem com ells, que la Ciència no vol ni necessita el privilegi d'una llengua especial, es trobarà enlairat i veurà que fàcilment pot barrejar-se amb aquells que figuren com a distingits. La Ciència i el poble guanyen moltíssim quan s'usa com a instrument de treball la llengua vulgar i corrent: el poble es troba dignificat quan aquells que generalment es distingeixen en una collectivitat parlen com ells, sembla que en lloc de tancar-se la Ciència en un temple on només els sacerdots iniciats hi puguin cerimoniar, obre les seves portes de bat a bat perquè tothom pugui acostarse als seus altars, i fer ofrena de llurs treballs; i la Ciència, amb aquesta vulgarització i democratització, si se m'accepta la paraula, té constantment obertes les llistes de reclutament de nous adeptes i poden fàcilment posar-se al seu servei persones d'intelligència privilegiada, que no haurien arribat al peu de l'altar si hi hagués hagut la trava d'un llenguatge diferent; no sempre és entre els titulars i els iniciats que es troben les millors aptituds per al conreu de les ciències; la història és plena de casos en què veritables intrusos han arribat a pedestals enlluernadors. No desmaiem, doncs: la nostra obra és gran i pura; amb ella no fem mal a ningú, i si escorcollant la cosa amb un criteri mesquí, algú trobés que això és un perjudici, aquest no és certament per als altres, sinó per a nosaltres mateixos. Tal volta d'ací a alguns segles, si la nostra estimada parla arriba a tenir hegemonia científica en la civilització de l'avenir, algun historiador estraurà l'acte que ara fem i altres per l'estil i assenyalarà amb elogi els fets realitzats pels catalans del començament de segle vint. Els arbres petits creixen, els grossos es fan vells, i els vells es moren. L'arbre que ara plantem és petit; ¿qui sap què podrà ésser quan serà gran?

El moviment científic actual és, com sempre, fluctuant; solament que en els moments presents fluctua en una mar tempestuosa i caòtica: l'exèrcit, millor diria l'armada d'investigadors que, escampats en els laboratoris de tot el món, empenyen el moviment científic, dóna en un moment tal empenta cap a l'un o l'altre costat, que sembla que la barca de la Ciència hagi de tombarse; tan forta i abundosa és la quantitat de treball que entre tots agombolen en un determinat sentit.

Recordem-nos que durant una pila d'anys, la Ciència mèdica ha estudiat el referent als teixits fixos o sòlids i ha esbrinat llurs més petits detalls d'estructura i més insignificants alteracions anatòmiques. Espanta el que s'ha escrit i el que resta com a conciximent positiu dels trenta anys del segle passat respecte a l'anatomia normal i patològica i la manera de funcionar els teixits del nostre organisme.

Durant tan llarg període de temps, malgrat dels milers d'investigadors que han treballat en els laboratoris i clíniques, quasi ningú no s'ocupava de la sang: semblava que ja ho sabíem tot, el que a la sang es refereix; semblava que els metges haguéssim oblidat allò de Goethe: "que la sang és un líquid molt especial".

En canvi ara ve la revenja i per tot arreu surten treballs i investigacions sobre la sang; al seu entorn s'estudia i s'escriu sobre el cert i el dubtós; les alteracions subjectives que els perfeccionats aparells d'investigació poden descobrir i que l'experimentació pot esbrinar, preocupen els homes de ciència; l'estudi de la sang en tots els seus aspectes, és capaç per ell sol d'absorbir la vida d'un home estudiós. L'"hematologia" avui dia s'ocupa en la investigació dels seus elements figurats, dels microbis que en ella poden trobar-se, de les toxines que pot portar en dissolució, de les antitoxines, les hemolisines, les leucomaines autògenes, l'estudi dels anticossos, dels amboceptors i dels complements, i tantes d'altres coses que gairebé fan rodar el cap; i encara que la imaginació individual flameja molt sovint en els treballs dels biòlegs actuals, no hi ha pas dubte que essent tots fonamentats en experiments molt variats, n'ha de sortir un progrés positiu; ja gairebé tenim una terapèutica hemàtica i tots sabem prou bé que la seroteràpia, la vacunoteràpia, les injeccions intravenoses, musculars i subcutànies i tantes d'altres coses, són ja filles dels coneixements adquirits.

El nostre Congrés havia de mostrar com els metges catalans viuen activament aquest moment de la medicina experimental i clínica i que el que ací es digui en català bé prou podria dir-se en qualsevol altra d'aquestes llengües que serveixen d'instrument portador i propagador de descobriments i d'idees; fixeu-vos en el nombre de ponències sobre hematologia; fixeu-vos en el caràcter experimental de tots aquests treballs; fixeu-vos en el seu rigorisme científic; fixeu-vos en la varietat d'aspectes amb què la sang és estudiada; fixeu-vos en l'enginy, la laboriositat i la constància en els treballs que tots aquests escrits signifiquen; fixeu-vos en l'entranya de cada un d'ells i us convencereu que entre la nostra joventut tenim intelligències molt despertes i privilegiades.

I després de tot això, haureu de convenir amb mi que tot aquest estol de treballadors eminents i distingits, pot molt ben incorporar-se a aquella armada mundial que treballa pel progrés de la Ciència. Sortosament, en fer-ho, ho fan de manera que el seu aplec no pot confondre's amb cap més; de la mateixa manera que en un exèrcit cada classe d'arma i cada institució va a la parada o a la batalla, amb llurs uniformes i colors propis i peculiars, els nostres joves volen també incorporar-se a l'exèrcit científic amb llurs colors i uniformes personals i peculiars; per això hi van parlant en català.

El tema a esbrinar és la "vàlua semiològica de l'examen de la sang". No tinc cap dubte que serà una pàgina de gran alçària i valor científic, que podrà alternar amb qualsevol altra d'elaborada en llengua distinta.

A més del de ponències tenim nombroses comunicacions lliures sobre diferents punts de les ciències mèdiques; totes contribuiran al fi que ens proposem.

Tenim entre nosaltres companys i amics benvolguts que ens honoren essent congressistes sense ésser fills de terres de llengua catalana. Benvinguts siguin i moltes gràcies; jo us demano, en nom de la Ciència i de la tolerància, que no ens priveu pas del goig de sentir-vos fent Ciència en la vostra llengua: no us en priveu pas de fruir una variant "d'aquella cosa que és la més meravellosa d'aquest món"; perquè el castellà en boca d'un castellà ens és tan harmoniós, tan dolç, tan sublim, com el català en boca d'un català. No us esforceu pas a parlar una llengua que no és la vostra: el castellà en boca d'un català i el català en boca d'un castellà, perden l'aroma, la senzillesa, l'espontaneïtat i la ductilitat que tan necessària són a l'expressió del treball científic individual.

En nom de tots els congressistes dono grans mercès al cap de la nostra Facultat de Medicina, doctor Batllés, per haver-nos donat estatge en aquest local. Tots tenim en gran estima la casa pairal i aquests actes serveixen per a enrobustir la germanor entre deixebles i mestres i donar-nos alè mútuament.

A l'Ajuntament de Barcelona, sempre rumbós per a obres de cultura, li devem fonda gratitud per l'ajuda moral i material que ens ha donat i pels obsequis que a favor nostre i per al major lluïment del nostre Congrés ha organitzat.

A la Diputació provincial de Barcelona i a les de Girona, Lleida, Tarragona i Palma, grans mercès pel seu ajut moral i material.

A l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, a l'Institut d'Estudis Catalans, a l'Institut Mèdico-Farmacèutic i a totes les altres corporacions i persones que han subvencionat el Congrés, els envio el nostre agraïment.

A tots els representants de corporacions i als particulars amb el concurs dels quals han contribuït al lluïment i èxit del Congrés, els quedem fondament reconeguts.

D'aquest Congrés ha de néixer l'"Associació general de Metges de Llengua Catalana", la qual seguirà organitzant periòdicament reunions semblants. Jo us demano a tots que la protecció i escalf que haveu donat a aquest Congrés ho feu també als que vindran; la Ciència us en restarà agraïda; la Llengua Catalana florirà joiosa; Catalunya i les seves germanes glorificaran tan bons patricis; Espanya, si no vol ésser madrastra, cantarà un "Te Deum"."

---

lloc que es designarà prèviament, es concedirà una prima al corredor que passi primer. També es reservaran dos premis especials per als primers classificats en les categories segona i tercera. Els principiants queden exclosos.

Es de creure que el Gran Premi de l'Exposició reunirà un excellent lot de corredors, ja que el seu curt recorregut (que serà de 50 a 60 quilòmetres) s'ha de descabdellar en un terreny immillorable, la prova del qual està dotada de magnífics premis.

Els torneigs de basket-ball Copa Exposició

Per a diumenge vinent, cinquena jornada del torneig masculí de basket-ball, en el qual es disputa la Copa Exposició, han estat assenyalats els següents encontres corresponents al primer grup:

S. G. Badalona-Centre Catòlic.
C. D. Europa-F. C. Barcelona.
C. D. Espanyol-U. C. Joves.

Els encontres, com sempre, es jugaran a la pista de l'Avinguda dels Muntanyans, a dos quarts de cinc, dos quarts de sis i dos quarts de set, respectivament.

Ahir es varen rebre noves inscripcions per al Torneig femení. Avui se [illegible] i s'assenyalarà [illegible] a la primera jornada que es disputarà diumenge al matí.

Darrera hora

EL COMBAT SCHMELLING-SHARKEY

Schmelling ha guanyat per cop baix

Sharkey, desqualificat

Nova York, 13. (Urgent).

Schmelling ha estat declarat vencedor de Sharkey per desqualificació d'aquest per cop baix, al quart round. — Fabra.

Nova York, 12. — L'Yankee Stadium presenta magnífic cop de vista a l'hora assenyalada per al combat cim de la reunió, en el qual el lituà Sharkey i l'alemany Schmelling van a disputar el Campionat del mon de totes les categories.

La reunió ha estat un èxit i es calcula que l'import de la recaptació no baixa de 750.000 dòlars.

A les 8'24 apareix al ring Schmelling, que és saludat amb grans aplaudiments, però l'ovació és veritablement imponent quan, un minut més tard, puja al ring Sharkey.

Poc després puja al ring l'àrbitre encarregat de dirigir la lluita, que és Gimmy Crowley.

Després de posar púgils i àrbitre davant una gran nuvolada de fotògrafs i operadors de cinema, i d'inspeccionar Crowley els vendatges de tots dos adversaris, ha començat el primer round amb un fort swing de Schmelling al cap del seu contrari. Sharkey ha cercat el clinch, on ha dominat a l'alemany, al qual ha copejat durament amb totes dues mans, malgrat que Schmelling es tapava perfectament.

A la sortida del cos a cos, Sharkey ha collocat una bona dreta curta al pit de l'alemany, doblada amb un hock de dreta al cap. Ha reaccionat Schmelling, que ha collocat alguns bons cops, la majoria d'ells ben centrats per Sharkey, el qual cerca novament l'infighting, on domina el seu adversari, el cos del qual copeja durament. Acaba el round amb un lleuger avantatge de Sharkey.

Segon round. — De sortida l'alemany colloca al seu contrari dos formidables oppercuts, però Sharkey li engega un terrible ganxo d'esquerra al cos, seguit d'un directe de dreta a la barba. També aquest round és favorable a l'americà-lituà.

Tercer round. — En iniciar-se la tercera represa, tots dos púgils canvien cops de dreta a la cara, i a continuació Sharkey fa tambalejar a Schmelling amb un directe curt de dreta a la barba, seguit d'una sèrie de croxets que llancen l'alemany contra les cordes i el posen a punt d'ésser k. o. El round és netament favorable a Sharkey.

Quart round. — Comença atacant Sharkey, que colloca quatre cops a la cara de l'alemany, mentre aquest contesta amb un cop d'esquerra i una bona dreta. Sharkey torna a la càrrega i ataca el cap de Schmelling, el qual el manté dret per un prodigi de resistència. L'alemany es refà aviat i colloca un bon croxet a la cara de Sharkey, que el lituà ha acusa netament. La lluita és dura, i prop ja del final es produeix, a la sortida d'un clinch, el cop baix que tomba a Schmelling i produeix entre els espectadors un gran escàndol, puix que la majoria creuen que es tracta d'una ficció, car tan sols un centenar d'espectadors ha pogut donar-se compte del cop antireglamentari que ha costat a Sharkey la pèrdua del Campionat mundial.—Fabra.

Nova York, 12. — El cop baix que ha provocat l'inesperat desenllaç del combat per al Campionat del món s'ha produït als dos minuts i 54 segons del quart round.

Segons l'opinió dels que eren prop al ring, fins aquell moment Sharkey portava net avantatge sobre el seu adversari, i tot reconeixent l'excellent combat que venia descabdellant l'alemany, unànimemen hom reconeix que aquest es veia superat pel seu adversari.

Tan sols un dels jutges, el senyor Barnes, ha vist el cop baix rebut per Schmelling. Ni l'àrbitre, senyor Crowley, ni l'altre jutge Mathison podien, per llur situació, apreciar la falta comesa per Sharkey, que ha estat efecte d'un swing d'esquerra.

Després d'alguns minuts de discussió produïda en queixar-se l'alemany del cop baix rebut, i mentre l'àrbitre consultava amb els jutges, i intervenien en la qüestió els managers de tots dos púgils, ha estat declarat campió del món de totes les categories l'alemany Schmelling, per desqualificació del seu adversari al quart round.

Sharkey ha rebut el fall sense immutar-se i sense que la seva cara reflectís la contrarietat de veure que un cop desgraciat li arrabassés l'avantatge adquirit en els quatre round disputats i la possibilitat d'aconseguir el cobdiciat títol.—Fabra.

Nova York, 12. — Per primera vegada als anals dels campionats mundials de boxa, el títol de campió del món de totes les categories ha estat aconseguit per foul.

L'opinió conscient reconeix que quan Schmelling portava el campionat perdut per la superioritat que demostrava el seu adversari, aquest ha perdut el combat per un cop baix que s'ha produït després d'una sèrie de cops embarullats que s'han donat tots dos adversaris en finalitzar el quart round. El cop que ha provocat el fall ha estat donat amb l'esquerra i ha fet caure Schmelling.

L'àrbitre ha començat a comptar i els dos managers han entaulat a la vora del ring una discussió que prenia part el públic amb crits. — Fabra.

Nova York, 12. — El metge de la Comissió Atlètica William Wallar, després de reconèixer Schmelling, ha declarat als periodistes que, en efecte, l'alemany acusava els efectes del cop baix rebut. — Fabra.

Nova York, 12. — Schmelling, quan ha estat tret del ring per a portar-lo al vestidor, estava encara sota els efectes que li ha produït el cop.

Un cop reposat, ha ofert estar disposat a concedir la revenja al seu adversari d'avui.

Quan Sharkey, després del fall, ha abandonat el ring, s'ha vist envestit a preguntes pels periodistes i crítics, però s'ha negat a fer manifestacions de cap mena.—Fabra.

La Osa ha estat vençut per Lamar

Nova York, 12. — Els boxadors La Osa i Lamar han marcat a la bàscula els següents pesos: La Osa, 165 lliures, i Lamar, 186.

La Osa ha passat la nit d'ahir a casa del seu amic, el conegut banquer basc senyor Aguirre, i ha expressat el seu desig que el match resultés una bona lluita, per entendre que això podia decidir el seu esdevenidor pugilístic.

La vetllada al Yankee Stadium ha començat a les set de la tarda, davant un públic immens. Es calcula en uns 75.000 el nombre total d'espectadors que han presenciat el match. El temps és molt calorós.

Han pujat en primer terme al ring els jutges que han d'arbitrar el combat entre Schmelling i Sharkey, per al Campionat mundial de totes les categories.

Ha començat la vetllada amb un combat entre l'americà Picudello i Brand, holandès. Ha resultat batut aquest per k. o. al tercer round.

Acabat aquest combat han pujat al ring l'espanyol Mateo de la Osa, que ha estat rebut amb aplaudiments pels seus amics, i després el seu adversari Lamar, que és també molt ovacionat per la major part del públic.

Ha començat el combat amb atac del de Motrico, mentre l'americà es limita a una tancada defensiva, però copejant amb l'esquerra l'espanyol. El basc aconsegueix collocar un bon ganxo seguit d'un directe, i duran tot el round segueix atacant.

A la segona represa, La Osa segueix el seu sistema ofensiu i es tapa amb la dreta, mentre amb l'esquerra copeja el cos del seu contrincant, que es defensa molt envalentonat. En acabat el round, l'àrbitre crida l'atenció de Lamar, per cop baix.

Al tercer round hi ha un cos a cos que dóna lloc a protestes del públic.

Mateo aconsegueix collocar dos bons directes, que són contestats per Lamar, el qual llança una forta dreta al cos del de Motrico.

Al quart round, Mateo lluita amb desesperació per a rompre la tancada guàrdia del seu enemic : es produeix un nou cos a cos, a la sortida del qual tots dos adversaris es dirigeixen alguns cops que el públic protesta, exterioritzant el seu disgus amb xiulets.

En acabar el round, l'àrbitre crida també l'atenció del basc per copejar baix.

Al cinquè round La Osa extrema els seus atacs i castiga fortament a Lamar, però el públic [illegible] tant i demana [illegible] més gran combativitat.

Al sisè round la lluita s'iguala; hi ha alguns ganxos de Mateo ben collocats i un cop de dreta, també molt bo, de l'americà. En acabar el round, tots dos púgils estant castigant-se duramen amb la dreta.

En començar el setè round, Lamar ataca fortament a La Osa i li dóna forts cops que produeixen la inflamació de la galta i un dels ulls de l'espanyol. El basc, malgrat dels seus esforços, no aconsegueix rompre la guàrdia de l'americà i lluita estèrilment per a aconseguir-ho. No obstant, colloca alguns bons cops a la cara de Lamar, que aquest acusa sense que, segons sembla, li facin gran senyal.

Al vuitè round, La Osa combat amb menys acometivitat, i a conseqüència d'un cop del seu adversari cau a terra, però s'aixeca ràpidament i es llança a un fort contraatac que el nordamericà acusa.

En els dos darrers rounds segueix el combat molt renyit, però la lluita és favorable a l'americà, i encara que l'espanyol contraataca no aconsegueix collocar cap cop eficaç; acaba el combat i els jutges declaren vencedor a Lamar per punts.

DE BARCELONA

LA SETMANA HOTELERA

El ball vuitcentista de la Plaça Reial

Qui hagi estat al Pavelló de la Ciutat i anit a la Plaça Reial, haurà viscut dintre d'una d'aquelles litografies d'Alsamora illuminades per darrera que es troben a la galeria que porta als diorames. El dibuix, el to, la illuminació, tot, us evocava l'època. L'arquitectura, els jardins, les palmeres i les fonts, no cal dir, les garlandes de fanalets de paper amb espelmes (de tant en tant en queia un) formant una creu a través de la plaça semblaven com el paper fosc— a l'estany del brollador central i, sobretot, els fanalets vermells i verds, grocs que hi havia davant dels domassos dels balcons de tres costats de la plaça emblaven com el paper que dóna transparència a l'estampa, tot agafava una tonalitat sèpia, verd i vermell.

La plaça, sobretot de la part oposada al costat de la Rambla, era atapeïda d'un públic de puntetes. A la part central d'aquest costat hi havia, al voltant de la famosa orquestra "Els Fatxendes", de Sabadell, els chors "Univers", d'Hostafrancs, i "L'Artesana", del Poble Nou, que dirigeix el mestre Antoni Castells, i amb la barretina al cap tocaren els cèlebres balls chorejats de Clavé, que demostren com no són cap novetat els que ara choregen a Amèrica i ens trameten en disc... com no és novetat el cocktail, que ja existia en la nostra famosa barreja—, i tocà, en concerts, la "Fantasia obligada de corn", del mestre Torres, i el gran vals jota de la serenata "Ibèria", del mestre Roca. Després les parelles vestits ells amb gec, faixa i gorra i elles amb l'ampla faldilla i el mocador, ballaren els balls de l'època: "La maquinista", polca; "El columpi", mazurca; "Les gales del Circ", vals jota; "La Font del Roure", polca, i els famosos rigodons "Els néts dels almogàvars", acompanyats de les grans traques i tronades i les bengales apoteòsiques finals.

Des d'un balcó de la Pensió Mayoral, al núm. 1 del Passatge Colom, vèiem tot això, i quan arribà l'hora dels trons, no sabem si era evocació o presència real, vàrem veure un d'aquells voluntaris d'Àfrica vestits de blanc, que sembla que es passin el clorec de pares a fills o que només surtin de la llauna de conserves en ocasions assenyalades.

A l'intermedi, el senyor Mayoral amb una amabilitat exquisida, obsequià els intrusos dels seus balcons amb xampany i dolços.

En el trajecte de la Plaça Reial a les Rambles ens semblà que en un moment havíem fet un salt de mig segle.

Sobre la Festa del Foc i de l'Aigua de la Setmana Hotelera

Sobre la Festa del Foc i de l'Aigua projectada per al dia 14 i que forma part dels fstivals organitzats per la Jovntut oHtelera, única que ha portat la iniciativa en la confecció d'aquestes festes, interessa fer constar, per tal d'evitar possibles confusions, que l'esmentat festival, enc que realitzat en combinació amb els jocs d'aigua i llum decoratius de l'Exposició, serà exclusivament dirigit en la seva part artística pel senyor Jaume Marco i executat en el que fa referència als focs d'artifici, sota la direcció del senyor Espinagosa.

DE MADRID

ELS PROJECTES ELECTORALS DEL GOVERN

Madrid, 12. — Sembla que en el Consell que s'ha celebrat al Palau aquest matí no s'ha parlat per a res de la fórmula del duc de Baena referent a la convocatòria de les Corts de l'any 1923, puix que el Govern no ha pensat ni un sol moment a acceptar la dita fórmula de convocar les Corts de l'any 1923, entre altres raons per estar convençut que aquelles Corts tingueren una funesta actuació i donaren lloc al cop d'Estat.

Sembla que el Govern ha ratificat el seu decidit propòsit d'anar a les eleccions generals, i com que el dia 15 de novembre estarà ja enllestit el cens, la convocatòria d'eleccions es farà probablement el 1 de desembre.

T. S. F.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO

L'Associació Nacional de Radiodifusió recull la idea llançada des d'"El Matí" per En Pau Romeva, el qual suggereix la possibilitat que l'emissora EAJ-15 s'encarregui de fer arribar a l'oient la llengua i literatura catalanes. El Comitè d'Emissions de l'Associació té des d'ara en estudi la manera de portar a la pràctica aquesta bella iniciativa de l'ensenyança radiada de la Gramàtica catalana, i oportunament dirà els seus acords en tal sentit.

CONFERENCIA INTERESSANT

Demà, dissabte, dia 14, a la tarda, a les 17, l'emissora EAJ-15 de l'Associació radiarà una conferència de l'escriptor Enric Perbellini Subiranes, el qual versarà sobre el tema històric barceloní "Les tombes de Ramon Berenguer "El Vell" i Na Almodis, a la Seu".

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15

(251 m.)

Diàriament d'11'15 a 13 i de 16 a 17'30: Discos selectes de gramòfon. Noticiari de l'Associació.

"UNION RADIO BARCELONA"

(349 m.)

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El sextet Ràdio alternarà amb discos selectes: "Bonne camaraderie" (marxa), H. L. Blankenburg; "Los chicos de la Prensa" (xotis), S. Rovira; "Josie" (blues), J. M. Torrents; "La mejor "Aromas españoles" (pas doble), infanta de los bucles de oro" (selecció), J. Serrano; "Bacchanalis" (one-step), M. Bruselas; "Sweet Columbine" (intermezzo, Percy Elliott; "Folly Dance", Herbert; "Piccolino" (selecció), E. Guiraud; "L'aplec de Sant Farriol" (sardana), N. Carbonell; "Penitas" (pas doble), C. Berganzo.

Informació teatral i cinematogràfica

Crítica de nous discos

14'30: Mitja hora setmanal dedicada a donar a conèixer el públic els nous discos editats. Precedirà a cada disc radiat un judici crític.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

Radiobeneficència

15'00: Sessió radiobenèfica organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries de la Península. Seccions literària, instructiva, humorística i musical, amb discos facilitats per la marca Parlophon.

16'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

"Aromas espanyoles" (pas doble), E. Peralta Falcón, Trio Ibèria; "Reverie", Lemare, orgue per Alcock; "Serafín" (xotis), E. Solsona; "Gotes i penas" (vals), Lesmo, Trio Ibèria; "Canastilla de flores", per Raquel Meller; "Cleopatra" (fox), Rosselló, Trio Ibèria.

Sessió femenina

18'00: Plàtiques per a la dona, pel "Duendecillo de las Ramblas", redactades per l'escriptora Maria del Patrocini Alba.

18'30: El trio Ibèria interpretarà: "Aella!" (serenata), V. Mateu; "Nelly" (selecció), M. Lattès; "Interludio", J. Franco; "Mi charlestón", Barón Duk.

Noticies de premsa.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació.

Idiomes

Curs elemental de francès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor natiu Mr. Martin.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21'05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Du pole au pole" (marxa), F. von Blon; "Miss Helyett" (selecció), E. Audran; "Espanya" (valsos), E. Waldteufel; "Junto a la reja" serenata), J. R. Gomis; "Goyescas (intermedi), E. Granados; "Damasco" (fox), J. Dotres Vila.

22'00: Noticies de premsa.

La Corunya artística i industrial

22'05: Retransmissió des del Teatre Rosalía de Castro, de La Corunya. Festival.

Primer. "Paraules d'un periodista", per Alexandre Baneiro, director de "La Voz de Galicia".

Segon. "Recital de poesies gallegues", pel poeta L. Freire.

Tercer. "Plàtica d'Economia provincial corunyenca", pel president de la Cambra de Comerç de La Corunya.

Quart. "Valors de la literatura regional", per Eladi R. González, president de la Reial Acadèmia Gallega.

Segona part

Primer. La Choral Polifònica "El Eco" interpretarà obres del seu repertori. Solista, contralt senyora Miranda.

Segon. "Dues composicions gallegues", per la banda de música d'Isabel la Catòlica, dirigida pel mestre Rebollo.

Tercer. El chor regional "Cántigas da Terra" cantarà algunes aires populars típics d'aquesta província.

Quart. Paraules del president de la Diputació provincial, senyor Angel Apenilay.

Tercera part

Primer. Una salutació del governador civil de la província, senyor Lluís Maraver.

Segon. Sonata gallega per a piano. Poesies de Rosalía de Castro, per l'actriu Margarida Robles.

Tercer. Paraules de l'alcalde de la ciutat, senyor Maximilià Asúnbolo Linares-Rivas.

Quart. Himne gallec, pels chors i bandes de música.

"UNION RADIO CATALANA"

(268 m.)

19'00: Obertura de l'estació.

Cotitzacions del Borsí de la tarda. Audició de discos escollits.

Als intermedis: Noticies de premsa.

20'30: Tancament de l'estació.

ATWATER KENT RADIO

DINAMIC. - Bocina blindada

Més de tres milions d'aparells en funcionament al món. Ningú més que Atwater-Kent ha pogut fabricar ni vendre semblant xifra. Aparells que es connecten directament al corrent elèctric, i donen una selectivitat, abast, volum, fidelitat i netedat de sons no obtinguts fins a avui.

Carrer Diputació, 234

L'aigua mineral que s'obté amb els LITHINÉS del Dr. GUSTIN, àgues actualment a totes les taules. Utilitzant aquests LITHINÉS, els dolors reumàtics, gotosos i nefrítics van desapareixent. No tarda en manifestar-se el bon funcionament del

fetge, ronyons, intestins.

Els LITHINÉS del Dr. GUSTIN constitueixen una beguda higiènica, diurètica molt assimilable, beguda de família com cap altre, donen a ses subratges qualitats incomparables junta la seva baratura excepcional.

ES VEN A TOT ARREU

Dipòsit General: Mallorca, 313 - BARCELONA

DIGESTIONS PENOSES

¿Haveu notat després dels àpats defalliments, pesadeses i mareigs? ¿Són llargas i penoses les vostres digestions? ¿No teniu gana? ¿Esteu predisposat a freqüents migranyes? Si patiu tots aquets dolorosos malsestars, es perquè el vostre aparell digestiu està fatigat i té necessitat del descans. Pera descanar l'estómag sense debilita l'organisme, poseu-se simplement al règim del PHOSCAO, aliment confortant, que paeixen els estómags més delicats y més dilatats.

PHOSCAO

El desdejuni més exquisit, el reconstituient més potent, l'únic aliment vegetal aconsellat per tots els metjes als anèmics, als convalescents, als vells.

A les farmàcies i drogueries

SE N'ENVIA GRATIS UNA MOSTRA A TOTHOM QUI HO SOL·LICITI

Dipòsit: FORTUNY, S. A., 22, Hospital, Barcelona

77

CINEMA

NOTES OFICIOSES

A LONDRES

Per tal de prendre part en la convenció anual que per aquesta època celebren els gerents de l'organització europea de la Universal, ha sortit cap a Londres, el director gerent de la Hispano American Films, S. A., concessionària per a Espanya de les pel·lícules de la dita marca.

El senyor Cinnamond aprofitarà aquesta oportunitat per assistir a l'estrena de la superproducció Universal "Sense novetat al front", pel·lícula sonora, basada en la novella mundialment coneguda, que s'estrenarà, simultàniament, als dos millors salons cinematogràfics de Londres. Al mateix temps, farà la selecció del material per a la pròxima temporada.

NOTICIES DE LA CIUTAT UNIVERSAL

La Universal ha estrenat als Estats Units les dues superproduccions que figuraran al front de les grans pel·lícules de la seva marca, la temporada vinent.

"Sense novetat al front" i "El rei del Jazz", heu-vos ací dues grans produccions sonores de gran espectacle.

La primera és una perfecta adaptació de la famosa novella del mateix títol que, segons notícies, supera tot el què s'ha fet fins avui dia en pel·lícules de guerra.

"El rei del Jazz" és una opereta cinematogràfica dirigida pel gran músic Paul Whuiteman, mundialment conegut.

Ambdós films han estat estrenats amb formidable èxit a Nova York.

Per primera vegada, a Londres, es va a donar el cas que una pel·lícula sigui estrenada simultàniament a dos grans cinemes. El film de referència és "Sense novetat al front" el qual serà projectat als cinemes Regal i Alhambra.

La decisió de projectar aquesta pel·lícula en dos salons, ha estat presa amb motiu de l'extraordinari èxit que ha assolit aquesta pel·lícula als Estats Units.

Una altra gran producció Universal per a la temporada vinent, és "El capità de la guàrdia", basada en un episodi de la Revolució francesa, que ha estat dut a la pantalla amb la grandiositat a què ens té acostumats aquesta productora.

"El capità de la guàrdia" ha estat interpretat per Laura La Plante i John Boles, dues grans figures de l'escena muda, que aconsegueixen extraordinari relleu en aquesta producció per llur magnífica interpretació.

"La tempestat", sensacional pel·lícula que anys enrera aixecà grans entusiasmes a tots els cinemes del món, ha estat novament filmada, i aquesta vegada es presenta com a pel·lícula sonora.

La nova protagonista d'aquesta versió serà la simpàtica artista mexicana Lupe Vélez.

LEW AYRES

Procedent d'un cafè d'Hollywood, on tocava el banjo a l'orquestra, Lew Ayres ha fet el seu debut a la pantalla, no-res-menys que en companyia de Greta Garbo, en la pel·lícula "El bes", de la M. G. M., que ha dirigit Jacques Feyder.

Lew Ayres, interpreta en aquesta pel·lícula el paper del jove admirador de Greta Garbo, en el seu paper d'una dona francesa, muller d'un ric comerciant, incompresa per aquest i turmentada per la seva constant gelosia.

Lew Ayres, es pot dir que ha entrat amb bon peu a la cinematografia.

FEYDER A AMERICA

Jacques Feyder, el famós director francès, recentment incorporat a la cinematografia americana, ha aportat a aquesta la seva nova meravellosa tècnica europea.

Amb la pel·lícula "El bes", primera producció americana que ha dirigit als estudis de la M. G. M., ha demostrar ésser un director no solament artístic, sinó tècnic de grans capacitats.

Greta Garbo té el principal paper en "El bes", un drama continental l'acció del qual transcorre a Lió. El seu argument ha estat escrit pel mateix Jacques Feyder, expressament per a la famosa actriu sueca.

Conrad Nagel té al seu càrrec el paper de protagonista masculí de l'obra, i Anders Randolph i Lew Ayres, aquest darrer un debutant a la pantalla, fan dels seus papers una acurada caracterització.

* * *

L'altra nit, des del micròfon de Ràdio Barcelona, s'acomiadà del públic barcelonès el gran tenor català Tino Folgar, que, com és sabut, marxa contractat a l'Argentina per un període de quatre mesos, amb la companyia que ha format el propi mestre Guerrero.

Els ràdio-oients barcelonins pogueren oir les dues romanses de "La canción del día", que Folgar cantà matisant-les com ell sap fer-ho, i a continuació ens deixà sentir també les melodies de "L'emigrant".

Ja que per causa de l'escassedat de còpies, i de local, per les causes ja conegudes, el públic barcelonès veu retardada la projecció d'aquesta pel·lícula que és esperada amb tant d'entusiasme, quan menys tingué la grata sorpresa d'escoltar de llavis de Tino Folgar les dues cançons eix d'aquella pel·lícula.

I és que el tenor català volgué amb això pagar la promesa que tenia feta al públic de Barcelona de cantar-les personalment el dia de l'estrena, i per si aquesta tingués lloc durant la seva absència, no ha volgut deixar incomplert l'oferiment, ja que així mateix, a Madrid, el dia de l'estrena, acudí a cantar personalment les esmentades cançons.

ELS [illegible] BLENORRAGIA
creient-la incurable
Recorren a les antigues i acreditades especialitats Paradell [illegible]

són fets que no requereixen comentaris, sinó que estava avesada a introduir cada dos per tres, en el torrent de les seves paraules, un fort, agut i clar "Hum!" la importància i la significació del qual eren variadament interpretades pels seus coneguts—alguns dels quals deien que Miss Knag traficava en exageracions i es valia del monosíl·lab quan s'estava criant alguna invenció al seu cervell; altres deien que, quan li mancava una paraula, introduïa el "Hum!" per a guanyar temps i no deixar que ningú més fiqués cullerada a la conversa. Pot ésser remarcat encara que Miss Knag tenia pretensions de joventut, tot i que n'havia sortit feia anys; i que era feble i vanitosa i una d'aquelles persones que es descriuen molt bé amb l'axioma que diu que us en podeu fiar quan les teniu davant i no més.

—Tindreu cura que Miss Nickleby sàpiga les hores i tota la resta—va dir Madama Mantalini—i la deixaré amb vós. No oblidareu les meves instruccions, Miss Knag?

Miss Knag va replicar, naturalment, que oblidar cap instrucció de Madame Mantalini era una impossibilitat moral; i aquella dama, després de concedir un "bon dia" general a les operàries va fer rumb lluny d'allí.

—Criatura encisera, veritat, Miss Nickleby?—va dir Miss Knag, fregant-se les mans.

—La conec molt poc—va dir Kate. —Gairebé no puc dir-ho.

—Heu vist Mr. Mantalini?—preguntà Miss Knag.

—Sí; l'he vist dues vegades.

—És enciser, no?

—Francament, no m'ho sembla pas gens, gens ni mica—replicà Kate.

—No, estimada!—exclamà Miss Knag alçant les mans. —I ara! Reina santíssima, on teniu el gust? Un home tan senyor, tan ben plantat i tan bell, i amb aquelles patilles i aquelles dents i aquells cabells i... hum!... bé, em deixeu parada.

—Deu ésser molt ximple—replicà Kate, deixant el seu capell de banda;—però com que el meu parer té molt poca importància per a ell o qualsevol altre, no em sap greu de tenir-lo i em sembla que trigaré a canviar-lo.

—És molt distingit, no us sembla?—va preguntar una de les noies.

—Dues!—exclamà Mantalini.—Dues dames endiastradament belles... comtesses de debò, amb fortunes esplèndides, diastre.

—I per què no vau fer-ho?—preguntà Madame, enjogassada.

—Per què no vau fer-ho?—replicà el seu marit. —¿No havia vist en un concert matinal la fascinadoreta més endiastrada del món? I ara que la fascinadoreta és la meva muller, no poden anar totes les comtesses d'Anglaterra a...!

Mr. Mantalini no va acabar la frase, però va fer a Madame Mantalini un bes molt fort, al qual Madame Mantalini va correspondre amb la mateixa força; després d'això, hi hagué una certa quantitat addicional de petoneig barrejat amb l'esmorzar.

—I què hi ha del metàl·lic, joiell de la meva existència?—va dir Mantalini, quan s'acabaren la magarrufes.—Què tenim a mà?

—Molt poca cosa—replicà Madame.

—Caldrà que en cerquem més—va dir Mantalini.—Caldrà obtenir un descompte del vell Nickleby, per tal de menar la guerra, diastre!

—No en podeu necessitar més, ara—va dir Madame, falaguera.

—Vida i ànima meva!—replicà el seu marit.—Ara mateix hi ha un cavall en venda a can Schubbs que seria un pecat i un crim de deixar-se prendre... perquè el donen, joia dels meus sentits, per res.

—Per res!—exclamà Madame.—Me n'alegro.

—Per gairebé res—replicà Mantalini.—Cent guinees al comptat i és nostre, crinera, cap, potes i cua, tot de la bellesa més endiastrada. Em passejaré amb ell pel parc per davant els cotxes mateixos de les comtesses rebutjades. La vella es desmaiarà de pena i ràbia; l'altra dirà: "S'ha casat; se'ns ha escapat; és un diastre de llàstima; tot està perdut!" S'odiaran entre elles com a diastres i us desitjaran la mort i l'enterrament. Ah, ah! Diastre.

El seny de Madame Mantalini, si és que en tenia gens, no va poder resistir aquestes evocacions triomfals; després d'un cert dringar de claus, va observar que miraria què tenia al calaix i, alçant-se a aquest fi, va obrir la porta de comunicació i va entrar a l'estança on Kate esperava.

—Criatura!—exclamà Madame Mantalini, retrocedint, sorpresa.—Com heu vingut ací?

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
COMPANYIA CATALANA
Direcció: C. CAPDEVILA

Avui, a les deu. A honor i benefici de la primera actriu Pepeta Fornés:
OCELLS DE PAS
del mestre Rossinyol,
I L'AIGUA MIRACULOSA
Demà, tarda, programa de gran format. 2 obres a preu popular. 2: EL SENYOR DEL SENYOR PERERA I PORCELLS I GARRINETS
Nit, benefici de l'antic dependent d'aquest teatre senyor Massalleres: EL FERRER DE TALL pel colós ENRIC BORRAS. Cançons per l'eminent divo Marcos Redondo. El deliri del Jazz Planes amb els seus deu discos vivents. Els notables artistes Cecília Gubert i J. Alabert. Dirigirà l'acte de concert el popular mestre Martínez Valls.
Diumenge, a dos quarts de 5. Programa Rossinyol: OCELLS DE PAS i Miss Barceloneta
Nit: OCELLS DE PAS
I L'aigua miraculosa
Es despatxa a comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEA
Companyia VILA - DAVI
Avui, Festa de Sant Antoni. Tarda, a dos quarts de cinc. Funció monstre. Dues obres, set actes:
LA DOLOROSA
i LA PUNTAIRE
Nit, dedicada al Ram de Construcció. L'HOME QUE FALTAVA i tercera sortida del màgic del ball excèntric
JACK STANFORD
l'heroi de la revista anglesa de l'Exposició.

Temporada de Primavera. Companyia clàssica d'Art Modern ISABEL BARRON-RIVAS CHERIF, procedent del TEATRE ESPANYOL de MADRID. Presentació de la companyia: Dimarts, 17 juny, 10'15 nit. La comèdia en tres actes de Linares Rivas
EL ROSAL DE LAS TRES ROSAS
Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia del teatro Infanta Isabel de Madrid
Avui, divendres, tarda, a un quart de sis: La comèdia en tres actes, dels germans Quintero,
LA PRISA
Nit, a un quart d'onze: La comèdia en tres actes, de Pere Muñoz Seca,
¡Pégame, Luciano!
Demà, dissabte, tarda i nit,
¡PEGAME, LUCIANO!

Gran Teatre Espanyol
Companyia de comèdies còmiques d'Aurora Redondo i Valerià León
Avui, divendres, nit. Per primera vegada en aquest teatre;
¡LA EDUCACION DE LOS PADRES

NOVETATS
DEMA, NIT. GRAN FESTIVAL
El colós ENRIC BORRAS amb la notable companyia de Novetats. El divo MARCOS REDONDO. PLANES i els seus discos vivents. El mestre MARTINEZ VALLS, els distingits artistes.
LLEGIU EL PROGRAMA

TEATRE POLIORAMA
Companyia de l'eminent actriu argentina CAMILA QUIROGA
Avui, divendres, tarda:
LA FELICIDAD DE AYER
Nit:
AMAR

TIVOLI
Companyia de sarsuela de TOMAS ROS.
Avui, divendres, tarda, a dos quarts de cinc. VERMUT POPULAR. Colossal cartell: EL POBRE VALBUENA, LA VIEJECITA I LA VERBENA DE LA PALOMA.
Nit, a un quart d'onze: EL NOVIO DE MARUJA i l'èxit de
LA TIRANA DEL CANDIL
per LOLA ROSSELL, ANTONI VENTOS i el colossal baríton
LLUIS ALMODOVAR
Demà, dissabte, tarda. Colossal vermut popular. Nit, estrena de COPLAS DE RONDA.

TEATRE TALIA
Companyia MESTRES-QUEROL
Avui, divendres, tarda, a les cinc. Estrena en aquest teatre de
La puntaire de la Costa
Nit, a un quart d'onze:
LA CASSO DE L'EMIGRANT.

FEMINA CINEMA SONOR (Aparell Western Electric)
Avui, tarda, sessió contínua de 4 a 8, projectant-se dues vegades el programa. Nit, a les deu: Hearst Metrotone. Diari sonor. LA SUERTE LOCA, dibuixos sonor; LA CANCION DEL COSACO, d'ambient rus, per Schistow.
KURSAAL - CAPITOL
Tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'30: Cinta còmica. EL CHARLATAN, per Margaret Livingstone. Revista i EL CLUB DE LOS SOLTEROS, per B. Worth.
CATALUNYA - LIDO CINEMA
Tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'30. NOU PROGRAMA DE GRANS REPRESES a PREUS POPULARS. Cinta còmica. CUIDADO, PEATONES, per Alice White. Revista, i la producció DON JUAN, per John Barrymore i Mary Astor.
PATHE PALACE :-: EXCELSIOR :-: MIRIA
Avui, SILENCIOSA ACUSACION, per Gustaw Froelick; AL LEVANTAR EL VUELO, per Shirley Mason. Còmica i Revista. Als Pathé Palace i Excelsior, a més d'aquest programa, LA PECADORA, per Lucy Doraine.
MONUMENTAL :-: BOHEMIA :-: IRIS PARK :-: PEDRO
Avui, GESTO DE HIDALGO, per Renée Adorée i William Collier; KITTY, cinta de la UFA per Estelle Brody. Còmica, Cultural Cinaes i Revista.
DIANA :-: COMTAL :-: WALKYRIA :-: ROYAL
Avui, UN PROCESO SENSACIONAL, per Paulina Frederick, Bert Litell i LOS LOBOS DEL FAR-WEST, per Tom Tyler. Còmica, Cultural i Revista.
ARGENTINA :-: BARCELONA :-: COLON
Avui, LA CIUDAD DE LOS ENSUEÑOS i ZALACAIN EL AVENTURERO. Còmica i Revista. Al Barcelona, a més, CUANDO ESTEMOS CASADOS.

PRINCIPAL PALACE
Empresa REIXACH-CAMARASA
Companyia de Revistes Espanyoles
Director: JOSEP ORTIZ DE ZARATE
Avui, divendres, a dos quarts d'onze de la nit. I: MOSAICO, originalitats per les vedettes de la companyia. II: El delirant èxit, únic de l'any del mestre Guerrero,
El país de los tontos
El millor del millor!
No deixeu de veure aquesta meravella del teatre modern. Cada dia,
El país de los tontos

TEATRE BARCELONA
¡PEGAME, LUCIANO!
Dues hores i mitja de rialla

TEATRE VICTORIA
Companyia de gènere alegre de BLANQUETA SUAREZ I EDUARD GOMEZ. — AVUI, FESTIVITAT DE SANT ANTONI. GRANDIOSES FUNCIONS DEDICADES AL RAM DE CONSTRUCCIO. Tarda, a dos quarts de cinc. Butaques a 2 ptes. 4 escollits actes. 4. I: La sarsuela anys ha no representada, EL DIABLO CON FALDAS. II: LA GENTE SERIA. III: LAS LLORONAS. A riure amb BLANQUETA SUAREZ I EDUARD GOMEZ. Nit, a les deu. Butaques a 3 ptes. La creació veritat d'aquesta companyia: LAS LLORONAS i l'èxit de LA REINA JAMON. Cal veure BLANQUETA SUAREZ dirigint l'orquestra del cabaret PIGALL'S en LA REINA JAMON. Dissabte i diumenge, com sempre, els millors cartells de Barcelona al teatre Victòria. El local més fresc.

Difícilment tornareu a veure reunits en una vetllada els formidables artistes ENRIC BORRAS amb la notable companyia de Novetats. El divo MARCOS REDONDO el mestre MARTINEZ VALLS. PLANES amb els seus discos vivents, els famosos artistes.
Demà, nit, al NOVETATS

TEATRE COMIC
Avui, divendres, nit, a les 10. — Sensacional èxit de la revista del dia:
VENUS GENITRIX
Gran èxit de la parella de ball
COOKE ET ELLINGTON
Dijous i dissabtes, tarda i nit. Els altres dies, nit, a les deu.

TEATRE BARCELONA
¡PEGAME, LUCIANO!
és l'obra de més gràcia de Muñoz Seca
Cada dia al Barcelona

TEATRE NOU
Gran companyia de sarsuela. Direcció: Josep Llimona
Primer tenor: JOAN ROSSICH
Festivitat de Sant Antoni de Pàdua. Grans funcions dedicades als Contractistes d'Obres i paletes de Barcelona i el seu radi, i a les venedores del mercat de Sant Antoni. — Tarda, a les cinc, Preus populars:
LA TAVERNA D'EN MALLOL
i l'èxit de V. Mora i Martínez Valls,
LA LEGIO D'HONOR
pel tenor JOAN BARRABES
Nit, a les deu:
LOS NUEVOS RICOS
i l'èxit de V. Mora i F. Caparrós
LA REVOLTA
Demà, tarda i nit, LA REVOLTA.

CINEMES

COLISEUM
Avui, tarda, sessió contínua de 4 a 8, repetint-se el programa. Nit, a les 10:
REVISTA SONORA PARAMOUNT
LA BARCA DE NOE
Dibuixos sonors Paramount
Un esbós dialogat en espanyol per M. CHEVALIER.
EL DESFILE DEL AMOR
Opereta cinematogràfica Paramount, per MAURICE CHEVALIER i JEANNETTE MAC DONALD.

CINEMA PARIS
Tel. 14544. Orquestrina GRANADOS
Tarda, a les 4'30. Nit, 9'30:
REVISTA GAUMONT
LA CURVA DE LA MUERTE
per Fairbanks (junior). Còmica i l'èxit de CHARLES CHAPLIN (CHARLOT) en
EL CIRCO

TRIOMF, MARINA I NOU
Avui, divendres, LA BODEGA, per Conchita Piquer. 8 CILINDROS, per Harry Piel; LA NIÑA DEL MAR, per Dorothy Mackaill; la còmica i Act. Gaumont. Diumenge, nit, grans estrenes.
Nota: LA BODEGA es donarà sonora al Marina, i muda als Triomf i Nou.

SPLENDID CINEMA
C. de Cent, 217. Telèfon 38815
Avui, Revista, Cultural. Còmica; FLOR DE CABARET, Mac May Avol; A QUIEN PERTENECE MI MUJER, Lotte Lowing; el magne film per Richard Dix
LA RUEDA DE LA VIDA

CONCERTS

ELS GRANS CONCERTS DE L'ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA
Avui, divendres, clausura de curs. FESTIVAL DE MUSICA RELIGIOSA
ORFEO CATALA
dirigit pel mestre
LLUIS MILLET
ORQUESTRA
VICENTS M. DE GIBERT, organista, Primera audició de la
Cantata núm. 4 de Bach
Exclusivament per als socis.

Palau Música Catalana
PATRONAT DE L'ORQUESTRA PAU CASALS. — Dimarts, 17 juny, a les 10 del vespre. Recital de violoncel per
Pau Casals
acompanyat del pianista
BLAI NET
Obres de BACH, BEETHOVEN, LOCATELLI, HURE i DEBUSSY. Exclusivament per als patrons de l'Orquestra. S'admeten inscripcions a la Secretaria de l'Orquestra. Diagonal, 440 (Institut Casals).

DIVERSOS

AL TIBIDABO!!
DISSABTE, NIT, FESTA DEL FOC I D'AIGUA. CONJUNT FANTASTIC AMB LA CIUTAT IL·LUMINADA. SITUACIO UNICA PER A CONTEMPLAR-LO. Servei extraordinari en les línies fins a mitja hora després de l'espectacle.
AL TIBIDABO!!

CAFE DE LA RAMBLA
Rambla Estudis, 14
Cada dia, tarda, concert pel
TRIO VILALTA
Nits, Sortides de teatre:
TRIO RAMBLA
Selecte servei. Restaurant a la carta i coberts a 7 pessetes.

PATI - BLAU
Pelayo, 1 - Ronda Universitat, 2
CONCERTS SELECTES
TARDA I NIT

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
Avui, divendres, dia 13
Tarda, a les 4'15
Funció núm. 10
GRAN PARTIT
Ecenarro I - Goitia
contra
Urizar - Arriola
Nit a les 10'15
Funció núm. 11
GRAN PARTIT
Arruti - Elola III
contra
Lucio - Altamira
—
Detalls per cartells

PIANOS
lloguer, des de pessetes al mes. C. SIRGER. BRUC, 78
8

EXPOSICIO DE BARCELONA-1930
Preu d'entrada al recinte, 1'50 pessetes
Oberta des de les nou del matí fins a les dues de la matinada.

Il·luminacions i fonts lluminoses des de la vesprada fins a les nou, i de dos quarts d'onze fins a les dotze de la nit.

PARC D'ATRACCIONS
Obert fins a l'hora de tancar l'Exposició.

Avui, divendres. Setmana Hotelera: Festa de la Moda i de la Dansa al Palau Nacional. Banquet d'etiqueta. Preu del tiquet per al banquet: 75 pessetes.

DIUMENGE VINENT
POBLE ESPANYOL
A les cinc de la tarda. Inauguració de la Setmana Andalusa. Majestuosa desfilada en la qual prendran part més de 150 persones vestides a la usança andalusa. Esplèndida manifestació d'elements autèntics del tradicional tipisme andalús. "Los caballitos del Rocío". "La Murga gaditana de Regadero". "Los campanilleros de Bormujos (Sevilla), en fandanguillos, seguidillas, soleares y saetas". Gran quadro andalús de Realito. - Quadro de sevillanes. - Quadro flamenc. - Quadros de "Zambras" i balls gitanos del Sacro Monte de Granada.
A les deu de la nit: Reproducció de les famoses festes dites "La Cruz de Mayo" i "Fiesta Flamenca".

PISCINA
A les cinc de la tarda. Segon gran festival de natació. H. E. ANNISON'S, de Londres, contra C. N. BARCELONA.
Entrada general, comprès accés a l'Exposició: 2 ptes.

PALAU NACIONAL
A les deu de la nit. Gran festival LAMOTE DE GRIGNON.

Afaiti's higiènicament
Afaiti's de pressa
Afaiti's bé
Com?
Usant la PASTA NIX
S'afaitarà ràpidament, agradablement, perfectament.
No li quedarà la cara irritada, no hi sentirà cremor o irritació després d'afaitar-se.
Eliminarà el sabó, la brotxa, els potets i tots els altres objectes tan exposats a cultivar microbis.
Demani-ho en perfumeries, drogueries, etc., al preu de 2'60 pessetes tub.

Llegiu LA PUBLICITAT, propagueu-la

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Magdalena de García", amb carbó, de Cardif.

Vapor espanyol "Cabo Carvoeiro", amb càrrega general i dos passatgers, de Marsella.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general i 191 passatgers, de València.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 183 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Roberto", amb càrrega general i 120 passatgers, d'Almeria.

Vapor espanyol "Mahón", amb càrrega general i 31 passatgers, d'Eivissa.

Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general i 152 passatgers d'Alacant.

Vapor italià "Paganini", amb càrrega general, de Trieste.

Vapor francès "Mont Kemmel", amb càrrega general, de Buenos Aires.

Vapor noruec "Evanger", amb càrrega general, de Nova York.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Mont Kemmel", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Cabo Quilates", amb càrrega general, cap a Gènova.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals. Raigs X. Radioteràpia. Diatèrmia. Dr. Ferré Pijoan. Rambla de Canaletes, 11 (escala de la Sastreria).

Capses de luxe
PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
33 — SANT PAU — 33

Casa Provincial de Caritat
SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES
Direcció i Oficines: EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT, Torres Amat, núm. 8.
Telèfons: 16524 - 16525 - 16526

SUBCENTRALS:	Carrer del Clot, núm. 80.	Telèfon 50461
	Carrer de la Creu Coberta, núm. 91.	Telèfon 33761
SUCURSALS:	Carrer St. Andreu, núm. 221.	Telèfon 51651
	Plaça del Centre, número 4.	Telèfon 33471
	Passeig del Triomf, número 17.	Telèfon 52012
	Carrer de Sarrià, número 72.	Telèfon 73832
BADALONA:	Reial, número 110.	Telèfon 87 - B.
HOSPITALET:	Central: Laureà Miró, 60.	Telèfon 22 - H.
	Sucursals: Pi i Margall, 166.	Telèfon 31226
	Progrés, número 58.	Telèfon 31227
STA. COLOMA DE GRAMANET:	Anselm Clavé, número 13	

SETMANA HOTELERA
Festa de la Moda i de la Dansa
Saló de Passos perduts del Palau Nacional
Avui, divendres, dia 13, a les deu de la nit

Balls i modes del segle XIX al segle XX. Epoques: Directori, Romanticisme, Isabelina, Restauració i Moderna. — Conjunts orquestrals i música de les respectives èpoques. — Parelles dansants ricament abillades a l'estil del segle XIX. — Primers ballarins: Carme Salazar i Joan Magrinyà. — Desfilada de maniquins de "soirée" de l'època moderna, a càrrec dels millors modistes de la ciutat. — Cos de ball del Gran Teatre del Liceu. — Sopar de gala, servit per l'Hotel Ritz.
Direcció:
HOTELERS REUNITS — JOVENTUT HOTELERA
Tiquet, Ptes. 75

—Criatura! — exclamà Mantalini, cuitant a entrar. — Com heu... eh!... oh!... diastre, com esteu?

—Ja fa una estona que espero, senyora — va dir Kate, adreçant-se a Madame Mantalini. — El criat es deu haver oblidat de dir-vos que jo era ací.

—De debò us heu d'ocupar d'aquest home — va dir Madame, adreçant-se al seu marit; — s'oblida de tot.

—Li arrencaré el seu diastre de nas per haver deixat tota sola una criatura tan bufona — va dir el marit.

—Mantalini — exclamà Madame — us oblideu d'on sou.

—No us oblido a *vós*, ànima meva, ni us oblidaré mai, ni podria encara que volgués — va dir Mantalini, besant la mà de la seva muller i fent una ganyota, a part, a Mis Nickleby, que va girar-se.

Aplacada amb aquest compliment, la mestressa del negoci fa agafar uns quants papers de la seva taula i els va lliurar a Mr. Mantalini, que els va rebre amb gran satisfacció. De seguida va pregar Kate de seguir-la i, després de diverses temptatives de la part de Mr. Mantalini per a atreure l'atenció de la noia, les dues dames se n'anaren deixant el senyor ben estirat al sofà amb els talons en l'aire i un diari a les mans.

Madame Mantalini obrí la marxa escales avall, i per un passadís s'encaminà a una estança gran de la part posterior de la casa, on hi havia una colla de noies ocupades a cosir, tallar, embastar, reformar, i en diverses altres operacions només conegudes d'aquells que són entesos en l'art de la modista i la sastressa. Era una habitació molt closa, amb claraboia, quieta i ensopida com la que ho era més.

Madame Mantalini va cridar Miss Knag, i una dona menuda, bel·lugadissa, sobreguarnida, plena d'importància, va presentar-se-li; i totes les operàries van suspendre, de moment, llurs operacions i xiuxiuejaren entre elles criticant la faiçó i el material del vestit de Miss Nickleby, i els colors, les faccions i l'aspecte general d'aquesta, amb tan bona criança com podia haver mostrat la societat millor en una sala de ball atapeïda.

—Miss Knag — va dir Madame Mantalini, — aquesta és la noia de qui us vaig parlar.

Miss Knag va atorgar a Madame Mantalini un somrís reverent que va transformar destrament en un de protector per a Kate, i va dir que, per bé que dava molta feina de tenir gent jove no avesada

al negoci, tanmateix estava segura que la noia hi faria tot el que sabria; i tenint aquesta convicció, ella (Mis Knag) ja començava a interessar-s'hi.

—Crec que, de moment almenys, serà millor que Miss Nickleby surti a la sala d'exhibicions amb vós i us ajudi a emprovar — va dir Madame Mantalini. —Ara com ara no ens podria fer gaire servei de cap altra manera; i el seu aspecte...

—S'avindrà amb el meu, Madame Mantalini — interrompé Miss Knag. —Es ben cert; i ja havia d'haver comprès que no trigaríeu a adonar-vos-en, perquè teniu tant de gust en totes aquestes coses que verament, com dic sovint a les noies, no sé com, quan ni on heu pogut aprendre tot el que sabeu. Hum! Miss Nickleby i jo fem parella, Madame Mantalini; solament que jo sóc una mica més bruna que Miss Nickleby i... hum!... potser també tinc el peu més petit. Miss Nickleby, n'estic segura, no s'ofendrà que digui això quan sàpiga que la nostra família ha estat sempre celebrada pels peus petits d'ençà que... hum!... d'ençà que la nostra família va començar a tenir peus, em sembla. Tenia un oncle, Madame Mantalini, que vivia a Chetenham i tenia un excel·lent negoci de tabaqueria... hum!... amb uns peus tan petits que no eren més grans dels que solen posar a les cames de fusta... els peus més simètrics, Madame Matalini, que fins vós mateixa pugueu imaginar!

—Devien semblar peus de pinya—Miss Knag—va dir Madame.

—Vaja, això és ben bé de vós — contestà Miss Knag. —Ah, ah, ah! De pinya! Oh, oh, esplèndid! Com dic sovint a les noies: "Es ben cert, i no em fa res que se sàpiga que ho he dit, que entre totes les persones gracioses... hum!... que he sentit" — i n'he sentit una pila, perquè quan el meu germà (que al cel sigui) vivia (jo li portava la casa, Miss Nickleby), teníem a sopar un cop la setmana dos o tres joves molt celebrats aleshores per llur enginy, Madame Mantalini — "de totes les persones gracioses — dic a les noies — que mai hagi sentit, no n'hi ha cap com Madame Mantalini... Hum! Té unes dites tan gentils, tan sarcàstiques i al mateix temps tan bondadoses (com estava dient a Miss Simmonds aquest matí mateix) que com, quan o de quina manera se li acuden és un misteri per a mi.

Ací Miss Knag va fer una pausa per a prendre alè, i mentre fa la pausa pot ésser observat — no que era meravellosament loquaç i meravellosament deferent amb Madame Mantalini, perquè això